

Vi har en golden pojke 3år och vi får ev, en valp på 5mån också golden pojke hur gör vi bäst när man ska tar in den nya hunden i flocken så de inte bli fel för någon av hundarna. Ska man tänka på något speciellt .

Se till att den äldre hunden har möjlighet att komma undan unghunden, om den vill. Ge hundarna mat en och en. Se till att den äldre hunden får egna promenader och stunder med matte husse, var dag. Se till att unghunden sover tupplur flera gånger om dagen. Lär unghunden vad den vuxna lärde då den var valp, alltså även att kunna både möta andra själv utan den andre hunden. Likväl som att kunna vara hemma ensam och så vidare. Två individer skall behandlas som två, var och en för sig skall de få sin tid, även om de också får mycket/ den mesta tiden ihop, av er matte och husse.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Mina grannar har precis skaffat en liten taxvalp. Jag och min hund (collie) ska få hälsa på dem om 2 veckor, då den har fått sina sprutor. Undrar lite nu hur mötet ska gå till för hundarna. Har hört att man gärna ska träffas på neutral mark. Den lilla valpen kan vara lös, medan man ska ha den stora kopplad. Men blir inte den stora hunden lätt stressad i kopplet? Min collie är 19 månader och väldigt lekfull. Men hon är inte hårdhänt mot andra hundar. Fast ibland verkar hon inte riktigt medveten om sin storlek när hon möter mindre hundar. Hur bör jag själv bete mig när jag hälsar på valpen?

Hundarna bör träffas på neutral mark första gången, din hund skall vara kopplad tills att taxvalpen känner sig mogen nog att våga/kunna leka med en äldre snabbare och busigare artfrände. Tänk på att Tax har en lång och känslig rygg, så att din Collie skall vara lekkamrat de första veckorna är inte att rekommendera. Det kommer tids nog då Taxen har koll på sig och sin kropp då den kan leka och vara med och båda då kan bestämma lekreglerna. Nu skulle det bara bli ett tumult och förmodligen skräms Taxvalpen. Bättre att vara ihop inomhus efter ett par spontan möten ute, där har man bättre koll, det finns fler ställen Taxen kan ha som gömsle, när leken blir för ivrig. Skynda långsamt är en god regel, för långvarig kamratskap. Be din vän att läsa min bok ”Hundens första år” för god kunskap och förberedelser för första året.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Det är som så att min hund har blivit attackerad två gånger förra året, även en gång när han var mindre av andra hundar. Problemet är särskilt ang det som hände förra året, dessa hundar bor i samma område som vi gör. Min hund kan vara på balkongen på fjärde våningen och titta ut, får han syn på dessa så morrar han högt. När man rastar honom och han får syn på dessa så skäller han och slutar inte förens dom är utom syn håll. Så när man rastar honom så för söker man undvika dessa, men det går ju inte alltid. Han har även blivit mer aggressiv mot andra hundar i allmänt. VAD SKALL JAG GÖRA?

Din hund har fått en chock i samband med ”överfallet” och kan inte tyglas/övertygas genom att man försöker påverka honom, om man känner obehag själv och blir irriterad på rösten, och eller markerar med kopplet, vilket är relativt vanligt, i den situation du är. Se till att du skaffar dig en låång promenad som går långt förbi detta ditt bostadsområde. Se till att din hund får bränna sin energi ordentligt, läs

aktiveringsböcker så du har till din kunskapshjälp och fantasi idéer om vad och hur man tränar hund. Utan att skapa mer stress. När din hund ser dessa hundar, och eller andra hundar, han finner oro för, för det är oro/rädsla som får honom att morra, skälla och även söka slagsmål – om det blir sådan närkontakt. Så försök att vara en trygg, vänlig och lugn husse, genom att du antingen bara stannar upp och väntar på att din hund skällt färdigt. Tiltala då inte honom då han är igång- bara vänta på att han lugnar sig av sig själv, innan du tar kontakt/ går vidare. Eller ignorera honom bara promenera på. Låt honom morra på balkongen utan att du blanda dig i detta, genom att exempelvis neja och eller kalla in honom. Ju mer du agerar som oberörd av dessa och andra hundar, som din hund är berörd av, ju snabbare kommer din hund att tro på dig igen. Det är nämligen så, att eftersom din hund blivit överfallen flera gånger, som jag förstår det. Så litar han inte på att du kan leda honom tryggt, utan han får själv varna de mötande hundar han är osäker på/rädd för.

Lugn alltså och mycket och kul energireduktion dagligen, så ger det sig bäst och mest. Men förstå att det kan ta lång tid för din hund att "våga" ignorera dessa hundar och låt den tiden gå, du kan inte stressa fram trygghet.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har tre schäfrar och en schabrador. Två är kastrade, de två mellanhundarna. Ena pga fysiska fel och den andra för att han utmanade den äldste(hans pappa) hela tiden. Funkar bra tillsammans och med släktens andra sex hundar. Undrar vad man kan göra och varför den yngsta, 1,5 år hela tiden fjäskar för den äldsta 6 år. Han fjäskar med pip, gnäll och slickar och försöker sitta på den andra, stryker sig mot honom. Den äldsta har bra tålmod men har nypt honom i nosen ett par gånger, det hjälper inte. Vi har provat att säga till, ta bort honom, distrahera, vänta ut. Den äldsta börjar morra om den lilla fjäskar för länge. Han hatar fjäsk. När han morrar så fjäskar lillen ännu mer. Annars kommer dom bra överens. De leker, äter och sover ihop utan problem. Det är bara det här. Detta inträffar flera gånger per dag. Jag ser ju vad den äldre hatar det och det hjälper inte om han går därifrån heller. Den lille är inte osäker och skygg av sig och inte för framfusig heller utan har ett bar temperament i övrigt. Vet ni vad jag kan göra åt detta.

Detta är klassiskt flock"samtal", som beror på flockens storlek. Hundarna verkar ha det för trångt, kan inte komma undan varandra. Den unga hunden gör helt rätt, även så den äldre men väggar/stängsel och dörrar orsakar mer fjäsk och irritation än vad man kan önska för hundarna. Du kan få ett storslagsmål en dag om du inte ser till att de som vill kan komma undan, dem som är mer alerta. Se till att du rastar hundarna på ett adekvat sätt. Det vill säga den yngre har massor av energi, som den är i behov av att få bränna, den äldre har andra former av intresse och bör få sin promenad utan inblandning av unga ystra hundpolare. Energireduktion är viktig i en flock så att varje individ får möjlighet att utvecklas efter sin förmåga. Tänk över din hundhållning.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har ett "problem" med min jack russelblandis 17 mån. När vi möter en hund på håll så lägger han sig nästan platt mot marken och smyger som ett lejon mot hunden. Han drar i kopplet och är inte ett dugg intresserad av mina försök till kontakt. Så när vi väl möter den andra hunden skäller han riktigt aggressivt mot denna. Har provat o sätta honom vid sidan o totalt ignorera

honom tills han tar kontakt vilket inte funkade han gör sitt utfall o blir bara värre då! Det har förut fungerat med att locka honom förbi med godis o beröm, men icke längre. Han funkade bra med andra hundar lös men är väldigt intresserad av dom. När han var yngre var han väldigt stressad i sitt umgänge med andra hundar, ville bara leka hela tiden, detta har dock blivit mkt bättre med tiden. Han är lite lydnadsstränad oxå, det är en "smart" hund som lär sig extremt fort. Otroligt signalkänslig. Detta beteende började när han var ca 10 månader. Det som är jobbigt är att han verkligen smyger sig på hundar, med öronen vinklade framåt precis som ett litet lejon. Folk börjar tro att jag har en aggressiv hund! I själva verket är han bara en liten livsglad om än busig själ!

Smygande hundar gör sig små för att inte skrämmas, varför din hund sedan beter sig som du skriver kan jag bara ana. Stå still, var tyst, håll kopplet stilla och kort ge inte din hund möjlighet att hälsa eller gå vidare förrän han tar din kontakt. Om han skall hälsa på den mötande hunden fråga om det är okey att ni släpper dem, så slipper du denna situation.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min dansk-svenska gårdshundshane, snart 2 år gammal, visar humör. Han skäller och morrar aggressivt med lyft överläpp på alla hundar vi passerar när jag är ute och går. Släpper jag honom i rastgård är han kompis med alla. Jag har provat att distrahera (omöjligt), passera snabbt alt. stanna och låta den andra hunden passera (funkade inte), fya hårt och rycka till i strypkopplet (nej, nej), vända och gå åt andra hållet (går ej). Jag har också provat att skrämma honom med en skramlande burk när han visar beteendet, men han bryr sig inte. För övrigt är han en otroligt trevlig och vänlig och kramig hund som älskar allt och alla. Han är pigg och lekfull. Vad ska jag göra?

Sluta att använd våld med ryck och burkar. Var tyst och passiv vänta tills han tar kontakt med dig, var då trevlig och belönande. Låt honom hälsa på hundar när han är lös.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrastik, Bordercollie, schäfer och norsk buhund, som är helt underbar. Lydig, glad och positiv hund, som älskar allt och alla. Det enda problemet som jag har med henne är att hon alltid vill fram till andra hundar. Vi bor i ett hundrikt samhälle och varje dag som man är ute och går med henne, så möter man en eller flera hundar. Vad jag än gör så får jag inte kontakt med henne. Hon är bara fokuserad på den andra hunden och drar för glatta livet dit. Eftersom jag inte tycker att hon behöver hälsa på alla som vi möter så skapar detta mycket irritation. Jag har försökt prata, leka, locka med godis, bli arg mm. Men inget hjälper. Snälla ge mig ett gott råd, hur skall jag göra, för att få henne att lyssna på mig. Kan tillägga detta att hon lyssnar mer på mig när hon är lös än när hon går kopplad.

Hundar gillar hundar och har man dessutom fått umgås(lös) mycket med hundar så ökar detta intresse. Se till att hon inte var dag eller var gång ni träffar hundar att det blir lek och hälsning genom att du blir helt passiv. När hon tar kontakt gäller det att du har kul grejor att erbjuda och någon gång leder det till hundmötet, hon så väl trånar efter.

Hundpsykolog Charlotte Swanstein

Jag är "extramatte" åt en 6-årig jaktlabrador, hanhund, som i sin riktiga familj är hund nr 2. Hund nr 1 är en 8-årig strävårig tax. Taxen tog redan från början på sig ledarrollen och styr jaktlabben både hårt & vad jag tycker ibland brutalt. Jaktlabben bor hos mig ca 80% av sin tid. När han är hemma hos sin egen familj "straffar" taxen honom - han får inte äta, han får inte gå vart han vill, han får bara göra det taxen vill. Jag undrar om man ska lägga sig i eller om hundarna själva verkligen ska få lösa detta. Taxen är även jättesnäll emellanåt, putsar & slickar på labben. Hundarna har gemensam matskål i sitt eget hem. När jag ibland passar båda hundarna ger jag de alltid egna skålar, talar tydligt om för respektive hund, "Varsågod - det är din mat" och visar att det här är din mat / vattenskål" alt. "nej - det är inte din mat - Varsågod - det här är din mat". Jaktlabben är väldigt försiktig, sitter en bit ifrån och taxen stirrar men är lugn så länge jag står kvar. Även om taxen inte är hungrig och själv äter så springer han direkt till hundskålarna när jaktlabben går ditåt. Taxen har även ett annat mycket otrevligt beteende som jag sökt men inte hittat svar på. Han utnyttjar jaktlabben "sexuellt". Trots att man separerar hundarna, säger nej och fyar fortsätter han hela tiden. Det är ju OK när man är närvarande men när hundarna är ensamma så gör taxen som han vill i alla fall. För något över ett år sedan föddes en kull valpar efter jaktlabben. En av valparna ville sonen i familjen ha. De bor i egen lägenhet men hundarna träffas mkt ofta. Valpen är en pigg, glad, psykiskt stark och mkt aktiv hanhund. Även han tar efter taxens beteende och rider på 6-åringen. Hur agerar man egentligen i situationer som dessa.

Hundar skall ha varsin matskål och tillåtas att äta i lugn och ro, de skall också ha sin egen bädd och en egen stund var dag med aktivering även om man ingår i en större grupp och aktiveras med denna. Taxens ridande på Labben är av stress och ordningsfråga som man antingen lägger sig i eller ignorerar. Taxen är visserligen äldst men enligt din berättelse verkar den inte alls vara "fostrad" och Labben i sin tur verkar vara det? Hade jag varit dig hade jag behållit Labben på heltid, verkar funka bäst så.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min fråga gäller min två Alaskan malamute tikar på 14 mån och 10 mån. Den senaste månaden har beteendet hos den äldsta förändrats från lek och bus till allvar och hon visar den yngre hela tiden att det är hon som är äldst och bestämmer, två ggr på kort tid har den äldsta gått på den yngre när vi varit ute och promenerat och då har dom slagits om "byten" som bestått av harlortar eller ett harspår så vi har lagt om rutinerna här hemma så min man och jag går ut tillsammans efter arbetet, hemma märker jag tendenser till att den äldsta visar att hon bestämmer och den yngre är lägre i rangordning så hemma har dom aldrig bråkat men det ligger i luften, sen har den äldre "flyttat ut från vårt sovrum som hon alltid har sovit i och sover numer i köket, jag undrar om detta beteende kommer hålla i sig eller kommer det dämpas när tjejerna blir äldre, tror du att den äldsta känner sig utskuffad från sovrummet (dörren är alltid öppen så hon har ett val för den lilla ligger alltid på golvet hos oss) om dom skulle bråka hemma ska jag gå emellan eller låta dom göra upp. Hoppas på svar för detta att jag aldrig kan slappna av gör att jag går på helpänn på dagarna och observerar hundarna och sen är jag ledsen för att jag inte själv kan promenera med hundarna för det har varit min avkoppling då jag är långtidssjukskriven och inte kan göra så mycket på dagtid.

Du har här ett jätteproblem, problemet består av två hundar i samma ålder och av samma kön, risken för storbråk med följande ständigt "hat" förestår. Sök omedelbart kollega till mig för konsultation, så att ni får råd och hjälp med vad, hur ni skall agera för att ni skall kunna behålla båda hundarna och få harmoni i er flock. Sök kollega via www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad ska jag göra när min Jack Russell hane ryker ihop med andra hanar? Vågar inte ha hm utan koppel. Som det är nu måste jag lyfta bort honom, därefter fyar jag och väntar tills situationen blivit någorlunda "neutral". Fungerar annars ok med hanar han träffat som liten och busar gärna med tikarna i området. Försöker "träna" med vissa hanar, ibland går det bra, men oftast blir det bråk.

Vissa "pojkar" skall alltid bråka och anledningen till det kan vara massor av olika skäl men ett av skälen är din ras, Terrier är och skall för den delen också vara ettrig. För att få en "perfekt" Russel så krävs mycket arbete och tålamod dessutom möter ni ju någon som är delaktig i "bråket", så det är alltså inte helt lätt. Men viktigt är att du tränar och fostrar din hund till lydnad mot dig och så får du vara den som kan avgöra om förestående hundmöte kan vara okey eller ej.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två tikar en sebirien huskey/bordercollie 5 år och en boxer/amstaff5 månader hur ska jag göra för att dessa goa tjejer inte ska skälla när det kommer någon? Det var först bara den gamla tiken som skällde och nu har även den nya tiken börjat lite smått. Och jag undrar om mina tikar så småningom kommer att "göra upp" eftersom den nya tiken är väldigt kaxig och även om den gamla säger ifrån mycket nu så kommer väl den nya att försöka att få högre rang? Eller tror du att hon accepterar sin "plats" ändå utan slagsmål?

Jag tror att du behöver mer kunskap för att lösa ditt nuvarande problem och för att förhindra nya. Sök kollega för konsultation, det lär du inte ångra. Sök vi www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en shappishanne på 8 månader som skäller som en galning på andra hundar. Vad göra? Jag har provat med godis o avledning, kasta kulpåse på honom. Skällt. Men inget hjälper.

Prova att låta honom hälsa på andra hundar som du först hälsat på och därmed godkänt. De hundar han inte skall eller får hälsa på, vänta då stilla och tyst då han skäller och fortsatt er promenad er kontakt då han tystnar och söker din kontakt. Allteftersom du praktiserar dessa råd så kommer din hund själv att ändra sitt beteende, glöm då inte att belöna tystnaden som tidigare var skall.

Och kasta och skrik INTE på er hund, det hjälper inte och är inte speciellt trevligt heller. Hundar förstår inte den kopplingen vi försöker ”säga” dem med liknande handling. Lycka till.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en golden retriever tik som är så snäll 10 år, jag har skaffat en schäfervalp som är 6 månader han biter henne över nacken halsen hela den tiden han är vaken vad skall jag göra?

Se till att tiken får egen promenad tid var dag och att hon inomhus har en plats att ligga på som valpen inte kan nå henne på. Mat skall också serveras till hundarna en och en, er tik skall få äta först i lugn och ro och sedan är det valpens tur. Er valp behöver också var dag gå promenader själv och tränas/lekas med själv och lära sig de regler som gäller i er familj och ert liv, så som att kunna vara själv hemma, vara rumsren, hälsa fint på besökare med mera. Var rädd om er gamla hund, så att hennes liv blir bra.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Har en Tibetansk spaniel tik på tre år som skäller på stora och små hundar då hon är på tomten, hon är rädd och tuff mot stora raser men glad i små hundar då hon får hälsa. Kan vara väldigt kaxig mot stora hundar och visar tänder o morrar har blivit överfallen av en stor golden hane men blev egentligen inte rädd utan mer förbi och gav tillbaka så han sprang sin kos så jag förstår egentligen inte hennes sätt mot stora hundar är hon rädd eller vill hon helt enkelt inte ha med dem att göra hon har aldrig visat sig underlägsen då det kommer stora raser men då det kommer små hundar lägger hon sig på rygg o visar sig underlägsen o leker gärna med dem, morrar aldrig eller visar tänder. Kan jag köpa ett skällhalsband som avger ett obehagligt ljud då hon skäller, har provat med spray halsbandet men hon böjde bara undan huvudet då hon skulle skälla så det fungerade inte.

Att lösa symptom (med antiskäll halsband och dylikt) är inget som rekommenderas och inte heller löser det knuten, till oron. Gå promenader var dag med flera hundar av olika storlek, så lär hon sig bättre att läsa alla hundar.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en bordercollie/sebirien huskey tik på 5 år och till helgen så ska jag hämta en boxer/amstafftik på 5 månader, hur ska jag göra för att de blir ett bra "första möte" är orolig att min gamla tik blir sur.

Låt hundarna mötas på neutral plats, se till att din gamla hund äter själv och först, att tuggben äts med hundarna var för sig, så att de inte kan ”tetas”. Se till att den äldre tiken får vara ifred för unghunden om hon vill det och rasta henne själv var dag - hon behöver mer motion än unghunden. Och sist men inte minst Gå på kurs med den nya hunden så att du aktiverar rätt och får god kontroll. Denna rasblandning kan bli väldigt jobbig om den inte är harmonisk, välrastad och lydig.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Har en 5,5 årig han hund. För 1.5 år sedan så blev han på hoppad av en annan han hund som bet honom illa över buken. Nu så är han "rädd" för andra han hundar och detta resulterar i att han Gärna biter dom. Vad kan jag göra för att göra detta bra igen? Vill inte att han ska bit andra pga av rädsla. (han är collie o bordercollie)

Tyvärr är det ett vanligt scenario du beskriver och hunden har all rätt att vara orolig/rädd för hanhundsmöten eftersom det slutade så illa, det förra. Se till att ni dagligen umgås med hundar ni känner på promenader och där med kul aktivering. Bekräfta inte hans oro genom att själv vara orolig för möten.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Mina föräldrar har en 2 årig Finsk lapphunds hane som det för snart ett halvår sedan fick överta av en familj som skulle skiljas. Problemet är att han skäller som besatt varje gång han ser hundar. Både i bilen och under promenaderna. Spelar ingen roll vad man gör för det går inte att få stopp på honom. Skulle vara jätte skönt med ett råd hur man kan få honom att lugna sig. Både för deras och hundens skull.

Finsk Lapphund är en skällande jakthund, han skall alltså ha lätt för att skälla. Se till att er hund flera gånger i veckan får träffa andra lämpliga hundar både då han är lös för lek och på promenad. Låt inte honom gå fram till sina hundkompisar förrän den sekund han tystnar och då han skäller stå stilla och tyst. Var snabb med belöning då han tystnar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två Cocker hanar, en hund har vi haft sedan den var valp och tog hand om den andra för ca fyra månader sedan. Allt verkar fungera bra mellan dom förutom en sak ock det är när vi har varit på promenad och kommer in protesterar den yngre med att ställa sig på tvären o morra åt vår gamla hund som snällt bara står stilla och tittar. Vi uppmanar nykomlingen att sluta och han ger sig på en gång. Vad beror det här beteendet på? Det här började för 1,5 månad sedan. Annars är dom jätte kompiar sover ihop.

Detta beteende beror på att er nya hund börjar att känna sig hemmastadd och risk finns för slagsmål, speciellt när granntjejerna löper. En god ordning i hem med flera hundar (av samma kön) är, den äldste hunden äter först och själv sedan i tur ordning en och en efter ålder. Den äldste hunden går ut och in genom ytterdörren och i bilen först. Ben tuggas på behörigt avstånd från varandra. Träning, av mental inläring med lydnad, spår och hjärngymping för att bränna energi, var dag och blixtnabb reaktion från er om ni märker att det "muckas" gräll.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tollarhane på 1 1/2 år som just nu har det väldigt jobbigt med sina hormoner, han försöker tom rida på våra kattor, sen även på en bekants hund som är kastrerad, det verkar

som han inte riktigt fattar att det inte är en handhund utan verkar tro att han är en tik, hunden säger i från om min hund blir alltför närgången men min hund blir totalt blockerad hör inte alls att sägas till, hundarna är storleksmässigt lika stora. De tycker i vanliga fall om att leka och busa i hop. Har du nåt bra tips vad man ska göra, vill inte kastrera honom, skall ställa ut honom, annars är det en snäll o trevlig hund som lyder oss.

Ridande hundar är inget ovanligt men dess mindre inte trevligt då det kan urarta på många sätt och mellan hundkamrater av samma kön kan det sluta med bråk. Se till att dessa handlingar inte sker inomhus genom att fösa bort honom, belöna då det är neutralt. Utomhus med hundkompisar, ta in och koppla hundarna gå en promenad, var aktiva tillsammans, inte så mycket stå och titta på så kallad ” hundlek”. Vaksamhet, aktivering och konsekvens löser detta.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund som är en blandning av tax och borderterrier, han är 6 år och en underbar polare, Men han skäller på alla hundar vi möter och det är jobbigt även små hundar, Vad ska jag göra? Han kan även bli aggressiv mot mig när jag fyar honom, vilket inte hjälper. Han har bitit mig två gånger när jag har sagt till honom att vara tyst. Så nu när vi ser andra hundar går jag omvägar.

Tax är en skalldrivande hund, ett av skälen till att din hund har lätt för att komma i skall, det andra kan vara brist på socialisering. Träna med att låta din hund få hälsa på hundar ni möter, vänta med att ge honom tillåtelse att gå fram tills han är tyst, stå bara still och vänta. Då han tystnar belönar du och låter honom få hälsa om det nu går bra med den mötande. Andra gånger går du en bit åt sidan och står där helt tyst och passiv tills din hund söker din ögonkontakt och då ger du honom ett bra och promenaden kan fortsätta. Mycket envishet och rätt belöning minskar på detta problem.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har ett stort problem med våran svenska lapphund han hund. Han blir så omvänt i hjärnan när han känner lukten av två speciella hundar på området blandras hundar (alltså bara lukten av dom)Då morrar han och gör sig stor, och säger man åt han att lugna ner dig då blir han arg på oss och vill till och bita fast man inte har gjort nå med honom, vad är felet och ändå så aktiverar vi hunden en massa. Han är två år, och andra han hundar så bryr han inte alls om.

Det är troligen starka rivaler, killar i liknande ålder och vigör som er hund, åtminstone uppfattas de så. Det kan bli för många killar, i synnerhet, inom en viss radie och detta är ett utslag av er hunds åsikt. Avled honom med mer mentalt jobbiga uppgifter som spår och sök för att stressa ner honom och dessutom förbättra kontakten. Ett beteende som uppmärksammas av oss, även om vi säger nej så är det uppmärksamhet, förstärker beteendet, ignorera hellre det ni inte kan påverka det ger er hund en bättre signal än tjat och eventuella koppelryck och nej.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

En shiba 7år, omplaceringshund. Vi har haft henne i 4 år vill absolut inte leka med andra hundar. En kelpi snart 2 år pigg och busig får ibland spel far emot shiban och biter i pälsen på nacken så shiban skriker i högan sky, varav vi skriker. Vad göra

Ni skall i vart fall INTE skrika, det lär bara öka er Shibas tro till att det är farligt. Fostra era hundar på ett sådant sätt att man busar/rasar av sig utomhus, inomhus skall det vara lugnt. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för massor av tips och råd om aktivering.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en underbar och söt Jack Russell-hane som är lugn och lydig hemma. Nyligen flyttade vi till en ny lägenhet och i vår trappuppgång bor det en Grand Danois-hane. För några veckor sen när vi skulle ut slet sig vår hund och gick till attack mot den stora hunden. Han bet honom aldrig men visade tänderna och väste så det stod härliga till. Han fick en ordentlig tillsägelse men det verkar inte hjälpa. Varje gång vi träffar vår grannhund ute blir Fido (vår hund) helt vansinnig och skäller och väser åt den andra hunden och det är svårt att få kontakt med honom även när vi försöker ta tag i nackskinnet, örat eller kinden. Det går över först när de passerat varandra. Han påminner om Dr Jekyll och Mr Hyde. I övrigt går Fido bra ihop med andra hundar och kan busa med både tikar och hanar. Det är när vi träffar hanhundar som är lika tuffa som han och som är ungefär jämgamla som det kan uppstå tjafs. Fido är duktig på att lära sig saker och lyder ganska bra. Vad kan vi öva på eller vilka knep kan vi ta till för att få honom att lyssna och lyda när han blir så arg?

Två hanhundar ungefär i ålder med varandra ”kan inte” bo under samma tak (de anser att det är under samma tak i ett hyreshus) Två hanhundar är en för mycket i det snäva revir som det trots allt är kring bostadshus, där de flesta har ungefär samma kiss sväng, trånga utrymmen som hiss och trapphus ökar spänningen ytterligare , vilket även nacke - öron och kindtag från er gör. Vad ni gör är att ni ökar spänningen och ni riskerar att få er hund i armen om ni fortsätter med denna felaktiga metod. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, den finns på bibliotek och de flesta bokhandlar. Den ger er svar på varför hannar inte trivs för nära varandra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en schäfertik som är 3 år. Det är en helt underbar hund så länge hon inte ser en annan hund, då blir hon som förbytt. Hon blir väldigt aggressiv, drar i kopplet och skäller som en besatt, raggen står som en kvast på ryggen, så vi törs aldrig låta henne gå nära en annan hund. Vi tror att hon är väldigt osäker och undrar hur vi kan få bort det. Vi gick en valpkurs med henne när hon var mindre och det var en pärs. Hon skällde i stort sett hela tiden så det blev svårt att få ut något av den. Vi har även träffat en hundpsykolog men det blev inte bättre för det. Hon är också väldigt aggressiv mot människor hon inte känner och gör utfall mot dem, så vi måste vara väldigt vakna när vi är ute. Vi försöker undvika att möta hundar och människor men då tycker vi att vi ger henne fel signaler. Så vad skall vi göra?

Er hund är inte socialiserad, det är orsaken till att hunden är "skräckslagen" vid möten och eftersom det varat så lång tid, så finns också risken att er hund skulle kunna bita först och fråga sedan. Jag undrar vilken hundpsykolog ni konsulterat?

Det finns många självutnämnda människor som påstår sig vara hundpsykologer men inte har utbildningen, kompetensen och därmed inte heller vårt "legitimation", det visar vi alltid upp vid konsultation. Sök kollega till mig via www.fidos.se/lankar för att få ny tid, det är enda sättet för er att ge er hund trygghet vid möten och för er att få trevliga promenader.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har helt plötsligt blivit sur på andra hundar från att ha varit jättetrevlig mot alla. Hur ska jag hantera detta?

Troligen löp på gång eller precis löpt, låt din hund få ha sin egen åsikt, utan att varken dra henne till eller från hundar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har 3 storpudlar varav 1 tik o 1 hane (kastrerad) är kullsyskon och är 3 tre år och en tik som är 2 år. Den äldsta tiken är väldigt ranghög och har svårt att vara med och leka utan måste istället sätta de andra två på plats och bestämma hur uppspelta de får vara. Det stora problemet är att hon vaktar tomten så till den milda grad att det liknar besatthet. Hon sitter vid tomtgränsen och tittar in till grannen och skäller på allt som rör sig. Nu har hon till och med börjat springa genom häcken och hoppa på grannarna och skälla på dem när de går ut på sin tomt. Kommer det en hund ute på gatan så tränger hon sig genom häcken där och skäller och hoppar på hunden. Hon är väldigt svår att få kontakt med när det blir så här. Vad ska vi göra? Det är mycket otrevligt för alla!

Det förstår jag, dessutom är det inte tillrådligt att ha hund så att den kan komma ut från tomten, sätt upp stängsel i häcken som nummer ett. Därefter träna jobba med era hundar en och en och både hemmavid och på promenaderna. Kontakt och samarbete är det som löser detta problem bäst. Det ni kallar "ranghög" tolkar jag som oro, lyckande (att skrämna grannar och andra vid tomtgränsen) och för lite aktivitet med flocken, jobba mer med era hundar och Lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har blivit ofrivillig ägare av min dotters hund. En blandning mellan pittbull och rotweiler. Hon är jättefin på nästan alla sätt utom att hon skäller på alla tikan. Hon skäms när jag skäller på henne och när jag verkligen ryter till lyssnar hon. Hon är 4 år (tror jag). Vi vet inget om hennes förflutna.

Svaret är att med den blandningen på hund och, din brist på kunskap så vill jag å det varmaste rekommendera dig att ta en konsultationstid av kollega till mig. På denna tid kan du få all hjälp, svar på alla frågor och lite till, som du önskar. Sök kollega via www.immi.nu

Hundpsykolog Charlotte Swanstein

Jag vänder mig till dig för få lite tips angående min Shäfertik som nu hunnit bli 10 månader. Hon är jättego men det är två saker som jag undrar över hur jag ska hantera. 1) När vi möter andra hundar så lägger hon sig ofta ned platt och reser sig inte förrän den andra hunden kommit i närheten. Då rusar hon fram och ska hälsa. Avledning har inte hjälpt. Det verkar som om hon vill avläsa den andra hunden först. Om mötande hund skäller eller morrar så svarar hon med samma mynt om inte så hälsar hon väldigt snällt. Små, osäkra hundar hälsar hon mycket försiktigt på och sätter sig bredvid mig efter en stund som om hon förstår att den andra hunden är lite rädd. Men varför lägger hon sig ned? 2) Hon är väldigt nyfiken på barn men har börjat skälla på dem. Det känns som att det handlar mer om osäkerhet än något annat. Tyvärr finns det inga barn i vänkretsen som jag kan låta henne träffa och vänja henne med. Jag vill ju att min hund ska acceptera och helst även tycka om barn. Vad kan jag göra?

Din hund har ett artigt beteende mot mötande hund, hon ger lekinvit redan på långt håll. Lär din hund barn genom att passera ofta förbi dagis och liknande, kanske du kan få kontakt med hundvana barn som ni kan "leka" lite med. Gömma godis är en bra lek, som barn ofta gör jättebra och hundar finner väldigt intressant. Mer tips och kunskap finner du i Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler och min bok Aktivera din hund, båda finns på bibliotek och i bokhandeln.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Min eng. staff valp (13v) för några veckor sedan biten över huvudet av mina föräldrars Goldenhane. Han blev mycket chockad och skrek efter bittet men har återhämtat sig bra. Efter det har vi stängt in Goldenhanen i ett annat rum när jag kommit dit trots att min valp viftar på svansen och vill hälsa på honom. Är det rätt eller hur ska vi gå tillväga för att de mentala ärren ska bli så små som möjligt? Även med andra hundar. Han har träffat en annan större hund utomhus efter och kröp ihop och gnällde till då den andra hunden sprang förbi och ville leka. Inomhus är han väldigt kaxig däremot. Tilläggas bör att Goldenhanen är 11 år och lite dement. Ex viftar på svansen samtidigt som han morrar åt valpen och dylikt.

Er Golden har signalerat flera gånger till er valp att den inte ville men som ivrig valp vill man busa ändå, därför tog Golden i så pass mycket att den markerade gränsen. Att valpen skrek är ett bevis för att den blev rädd och överrumplad. Låt hundarna träffas men var uppmärksam på er gamla hund, så att den få vara i fred då den vill. Troligen är en fem till femton minuter vad er Golden tycker är trevligt sedan vill den nog vara ifred och då får ni se till att valpen lyssnar på detta. Gamla hundar skall man vara artig mot, gå gärna in på min hemsida för att kunna köpa mitt bokhäfte om äldre hundars omvårdnad, www.fido.se

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Vi har två labbar en på 11,5 år och en på 8 månader. Den äldre hunden rör sig fritt i vårt hus, han är väl medveten om vad han får göra resp inte göra. Den lilla rör sig också fritt i huset när vi är hemma dock ej på natten, då stänger vi in honom i grovköket med ett kompostgaller som

gräns, på morgonen signalerar han att han är vaken och får då komma ut. Likaså gör vi när vi åker hemifrån då stänger vi in honom bakom gallret. Vi vågar inte lämna dem ensamma tillsammans utan uppsikt, de leker och drar jämnt men. När kan han vara mogen för att röra sig fritt även när vi inte är hemma? Den lilla har även svårt för att falla till ro under dagtid, tänker särskilt på helger då hela familjen är hemma och det sker något ständigt på alla plan och i varje rum. Många gånger får en person vara med honom så att han kan lägga sig, annars följer han efter oss kring huset. Vad kan detta bero på är vi svaga ledare eller är han inte trygg att han vågar ligga själv i ett annat rum? Den gamla hunden vill inte alltid ha honom hos sig så han ligger ensam i sin bädd.

Er gamle hund skall ha möjlighet att slippa den yngre, då de båda många gånger har olika intressen och ork. Er unga hund bör väl redan nu vänja sig vid att vara i hela huset. När hela familjen är hemma så är det väl vettigt att aktivera hundarna var och en för sig med det som de behöver och finner intressant, sedan är det dags för mat och sömn innan nästa aktivitet och upptäckt. Kan inte den unga hunden finna ro, så får familjen ta hänsyn en stund så att ni lär hunden att falla i ro efter att aktiviteterna för honom skett.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Jag har en Rottis tjej (10%dobberman) som är 4 år. Hon har tidigare bott hos en ägare som misshandlade henne, då jag köpte henen kunde hon inte gå i koppel alls då hon slet och drog och var hyper stressad, särskilt bland folk. Mkt undergiven och rädd. Nu är det mesta borta och hon går fot utan koppel, är kärleksfull, snäll och mkt mkt säkrare i sig själv. Hon bodde tidigare med en honhund av samma stl och en liten han kille. För 3v sen köpte jag en till Rottis tjej. (hitte hund i Estland ca 1 1/2-2årgammal) Hon är framåt snäll med andra hundar, inte alls underlägsen, går fint osv. MEN då vi möter andra hundar drar min 4åring i kopplet ganska mkt (inte alltid men nästan jämt)hon vill alltid vara den dominerande gentemot andra hundar, så länge hon får det e allt lugnt, annars blir hon aggressiv (antar detta beror på osäkerhet) Jag ignorerar hennes slit och bara går, berömmar då hon slutar dra, MEN 2åringen blir "uppspelt" av min 4åring's beteende och börjar "gruffa" 4åringen i baken och då e det "kört" slagsmål uppstår. Nu har det bara gått 3v.och tålmod har jag, MEN kanske ngt Råd som kan hjälpa mej och dem. Förövrigt går de oftast väldigt bra ihop. Händer dispyter ibland, men längre och längre mellan gångerna. Men just detta med hundmöte gör att jag får ta ut dem dagtid var för sig.

Du borde hållit dig till att ha ett "problembarn" och inte skaffat ett till, två tikar i relativt lika ålder kan sluta illa. Se till att tikarna är separerade hemma, då du inte är där. Sök kollega till mig för information och hjälp på plats, sök via www.immi.nu

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Jag och min 12åriga dotter har sen tidigare en valp som nu är 4,5 månader gammal. Nu har vi tagit över en kastrad Jack russel hane som är snart 2 år. Allt funkar jätte bra utom vid promenad. Den äldre blir som ett monster då vi möter andra hundar, och den lilla skäller naturligtvis. Vad ska vi göra?

Dela på era hundar vid promenaderna, er tvååring behöver mycket längre och mer intensiva promenader än er unga hund. Träna den äldre hunden för möten genom att lära sig ibland att passera, ibland att umgås och eller sitta ta kontakt med er. Läs gärna min bok Aktivera din hund för hjälp.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Har en hanhund på tre år schäfer/collie som är mycket lugn hemma och skäller aldrig, MEN när vi är ute på promenad och han möter andra hundar så rusar han rakt mot dem och i bland skäller han också. Jag har honom kopplad förstås men ibland kan han vara lite svår att hålla när han bara sätter iväg. Oftast tror jag att det är för att han är nyfiken och kanske vill leka men den andra hunden, men det går ju inte. Snälla, hur ska jag få honom att sluta med detta, det är nästan så att man drar sig för att gå ut med honom där det kan finnas andra hundar pga detta. (Jag har bara haft honom i ett par månader.)

Både Schäfer och Collie hunden tillhör rasgruppen Vallande hundar och som sådan så är rasen i stort behov av framförallt mental träning / tankebry. Du måste jobba med din hund (som i vuxen ålder behöver) flera timmar per dag. Det räcker alltså inte med en liten promenad i koppel då och då, det leder till mer uppdämd energi som ger än mer skall och kan leda till flera mindre trevliga framfusiga beteende.

Välkommen till www.fidos.se/shop. Där finner du både Hjärngymping bokhäftet med flera nyttiga och kul övningar och min bok Aktivera din hund, som tipsar om hur man tänker för att bränna energi på sin hund och samtidigt lära den.

**Aktivering är alltså en stor del av svaret till bättre kontrollerad kontakt
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är så här att våran äldsta hund som är en blandras schäfer-labrador (mest Schäfer) skäller, drar och reser ragg mot andra hundar men dom få gånger som hon får hälsa på den andra hunden så går det helt kanon och hon verkar bara glad! Så min fråga är: Vad kan vi göra för att "lugna ner" henne?

Se till att hon får flera gånger i veckan får gå på promenad ihop med andra trevliga hundar och hundägare, så att hon känner att hon har hundkontakt. Det kommer att göra hundinnehavet trevligt även för dig, det är kul att gå i skogen ihop med hundkompisar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min cavalierhane på ett år blir helt knasig när han är med andra hundar, framför allt andra cavalierer. Jag tränar mycket lydriad, både med och utan störning. Går lydriadskurs, och umgås med andra hundar. I t.ex utställningsringen blir han helt stirrig och är bara intresserad av de andra hundarna, det går inte att få kontakt med honom över huvudetaget. Vad ska jag göra?! För övrigt är han lätt att få kontakt med och vi gör mycket kontaktövningar.

Det verkar som din hund har antingen för mycket hundar omkring sig som den leker med var dag eller inga hundar alls att leka med, möter bara hundar kopplad. Balansera

upp det alternativ som är fel. Cavalierer är normalt mycket sociala och bra på hundmöten.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min labbe är 2 år gammal och världens snällaste förutom när han stöter på andra hundar. Då börjar han ofta skälla och låta aggressiv. Tidigare la han sig alltid platt ner på marken och hur jag än drog i kopplet låg han kvar men under de senaste månaderna har beteendet alltså ändrats och låter aggressivt. Detta är ett stort problem eftersom andra hundägare upplever honom som aggressiv. Vad kan jag göra för att stävja detta beteendet? Det är oftast hanhundar han skäller på men ibland kan han "ta fel".

När din hund ligger ner vid hundmöten är det en signal för lek/vänlighet alltså fel av dig att dra bort honom. Att han skäller på andra hanar beror på att han läser deras språk och känner sig osäker och på så sätt försöker han "kolla läget" genom att skälla på dem för att se vad han får för reaktion. Labrador Retriever är oftast en trevlig hund speciellt om man får många trevliga hundkompisar som inte är osäkra och kaxiga, välj alltså ditt hundsällskap men se till att ni har sådant. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv och du kommer att känna dig bättre till mods.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund (tik ca 2 år) är en spansk hitte hund och vi fick henne i augusti 2004. Precis i början hade hon inga problem alls med någon hund men på senare tid har hon visat mer ilska mot andra hundar. Det är framförallt mot valpar men även mot tikar. Hanhundar har hon aldrig problem med om de inte är för små (typ chihuahua eller liknande). Hon är själv 38 cm i mankhöjd och väger 13 kg. Nu till min fråga. Hur ska jag hantera henne för att hon ska kunna träffa valpar och tikar? Vi har provat uppmuntran och att vi blir arga och lägger henne på rygg.

Din hunds tidiga liv vet vi inget om, vilket kan vara del av hennes väldiga avoghet mot vissa andra hundar, en del av tråkigheter man ofta får med vuxna hundar som man inte vet något om, när man tar hand om dem. De flesta tikar är okey med andra hundar men valpar kan de vara lite styvmoderliga mot. Men det finns en del tikar som är som många hanhundar, det vill säga, de vill inte alls vara kompis med andra tikar och den sortens tikar brukar mena vad de signalerar. Att lägga sin hund på rygg för att få den att förstå/lyda är FEL i alla avseende. Se till att er hund får umgås med hundar som hon trivs med och passera andra. Man kan inte älska alla!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tibetansk spaniel kille på 10 mån. Min fråga är hur kan man få honom att bli tryggare vid möten med andra hundar? Tyvärr blev han skrämmd när han var 9v av en golden. Ägaren till golden retrievern släppte fram hunden trots att min tibbe var livrädd och gömde sig bakom mina ben. Tydligt var jag inte trygg att stanna hos så min tibbe stack iväg. Det här beteendet sitter kvar. Vi har gått på valp kurs och det gick hur bra som helst när han lärde känna dom andra hundarna. Så problemet är nya hundar vi möter. Min tibbe vill helst sticka

iväg och gömma sig men eftersom han är kopplad så kommer han inte så långt utan sätter igång och skäller. Jag ser att han är rädd och osäker men hur ska jag hantera situationen?

Sätt dig på huk och låt din Tibbe få det som "tjugohällplats" ömka honom inte med ord utan tala hellre skojigt med den mötande hunden och klappa på den, så att din hund märker att du "vågar". Tvinga aldrig din hund att möta någon som den inte vill möta och tänk på att Tibetansk spaniel inte är världens mest sociala hund så till vida att de trivs bra med att inte ha alla synliga hundar som kompisar. Läs mer om din ras och dess temperament och användnings område

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det min schäfertik på 10 mån. Hennes bästa kompis är en sju veckor yngre korthårig collie. De är ihop hela dagarna. De är bästisar inne. De leker på ett trevligt sätt, sover tätt ihop och delar t o m tuggben (äter samtidigt i varsin ände!). Men vi kan inte gå ut med dem samtidigt! Min hund slänger sig över collien och biter i nackskinnen och skriker med gäll stämma när jag försöker hålla henne ifrån den andra hunden. Vi har försökt att släppa dem lösa men min blir som en ångvält och collien blir ängslig. Så fort vi kommer in med dem är de bästisar igen. De betar sig som inget har hänt. Varför uppträder min hund på det här sättet mot sin bästis men inte mot andra okända hundar? Vad kan vi göra för att vi ska kunna gå ut på promenader ihop?

Schäfer är mer burdus i sin lekstil än Collie även om de båda är Vallhundar och har annat mycket likt ihop. Att hundarna alltid är ihop och tuggar på samma saker är inte okey, nu kanske men det slutar troligen mindre bra. På promenaderna skall ni vara lärande aktiva med era hundar och efter att ni promenerat och jobbat mentalt med dem en stund, så är troligen tempot lugnare för hundarna att vara lösa ihop en stund. Läs min bok Aktivera din hund, för träningshjälp. p.s Hundar är inte bästisar på det vis vi människor kan sägas vara, man finner varandra bra eller inte som flockgemensamma individer, bästis innefattar tankar om varandra som hundar inte har d.s.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min fråga är: Vi har en lugn harmonisk tik som snart är 1 1/2 år gammal och har fått en hanhund då han var fem veckor gammal på grund av att dens mamma dog. Det har lyckligtvis fungerat bra med foder osv. men vill höra hur vi undviker att göra den stora hunden "ledsen". Hittills har jag både gått promenader med hundarna var för sig och tillsammans, så att de får lite tid ensamma med mig som ledare. Jag använder tid till dem tillsammans vid lek och var för sig. Jag hoppas att de båda två känner sig på plats i rangordningen eftersom jag helst vill undvika att de ska kämpa om makten när den lille blir stor. Gör jag rätt? Kan jag förhindra att de ska kämpa om rangordningen. Vi är två vuxna och två barn i huset men jag är den som tränar och går promenader och ger dem mat. Är en sorts alfahane för hundarna men de andra tränar dem också lite. Är det rätt att göra så?

Helt korrekt, speciellt om du ser att den unga tiken (11/2 åringen) behöver mycket mer aktivering och promenader än valpen, som i sin tur behöver mer av lekträning och kortare socialisering i sin närmiljö. Detta för att inte skapa stress hos valpen och för att den unga tiken skall få tillräckligt med tid för sig och sina intressen, vilka inte är

desamma hundarna mellan, just nu. Tänk bara på en sak att man är inte ledare för hundar bara för att man tränar dem, ger mat och är människa. Ledarskap föds underifrån, det vill säga att den är ledare i en flock/familj som erbjuder det bästa för individen vad gäller aktivitet och trygghet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tvåårig söt Westhighlanderhane, han är snäll mot alla förutom mot andra hanhundar. Han morrar åt dem och vill bitas, därför låter jag honom inte springa lös. Annars är han lydig, han kissar ofta när vi är ute och går och jag får inte röra honom på magen eller i närheten av könsorganet. I perioder gnyr han mycket och ofta när vi är ute och går nosar han väldigt ivrigt och oroligt. Kan kastrering vara en lösning? Jag tror inte att det är hormoner som rusar runt i kroppen på honom, dessutom har han blivit medicinskt kastrerad en gång utan effekt, men det är väl inte alltid säkert att det fungerar?

Din Westie markerar revir med sitt mycket kissande och hans ointresse för att möta hanhundar, talar än mer för detta. Din hund behöver få vänlig men bestämd fostran med olika mentalt krävande uppgifter, så att han lär sig att kunna bli hanterad av dig, åtminstone. Gå en kurs hos någon immi instruktör, det är både trevligt och givande. När man "jobbar" med sin hund genom inläring, så skapas kontakt. Denna kontakt används sedan för att få hunden att lita på oss och vårt omdöme, det verkar vara behov av denna form av träning, för dig och din hund. Att han sedan inte gillar konkurrens/killar är inte trevligt men högst vanligt. Se till att din hund får dofta något mindre på sina promenader, gör promenaderna längre och ha en rask takt. Var aktivt lärande på promenaderna och se till att han INTE hälsar på tikar som löper eller står och slickar på tikars urin. Kastration kan hjälpa men troligen inte, då din hund redan hunnit etablera sitt beteende rent socialt, så ovan instruktioner lär vara jobbigare (ja) men bättre lösning.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min fru och jag har skaffat oss en ljuvlig liten hund, en blandning av Dvärgpinscher och Yorkshireterrier. Hon är jättegullig men vi har ett litet problem. Hon är sju månader och gillar att leka med alla andra hundar, stora som små, utom med valpar. Det är ett stort problem för oss eftersom vi ofta möter andra hundägare i parken vi brukar gå i, där många rastar sina valpar. Troligtvis får vi en valp till i familjen inom de närmsta månaderna och vi är rädda att det kommer att bli jobbigt att ha dem tillsammans. Finns det något vi kan göra åt att vår hund inte tål valpar? Hon morrar och nafsar efter dem och verkar väldigt rädd. Vi vill ju inte att någon ska bli skadad.

Er hund tycker inte att det är kul med "bebisar" hon vill hellre "leka" med de stora grabbarna och tjejerna, eventuellt. Så att skaffa en hund till nu är vansinne. Vänta med det, tills er hund är minst tre år gammal och ni vet att ni har en fungerande relation. Gå på kurs, sök trevliga kurser via min sida; www.immi.nu. Där finner ni er närmsta immi instruktör, de har kurser, som både är givande och nyttiga. Och via dessa får både ni och er hund massor av hundkompisar som är lämpliga, speciellt då alla tränar på samma saker.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en cairnterrier på 2,5 år och en stor blandrashund på knappt åtta månader, båda är hannar. Efter min skilsmässa bor vi för närvarande hos några vänner som har en 2-årig labradortik och det går bara bra för det mesta. Nu är det så att valpen har börjat bli väldigt våldsamt mot cairnterriern. En gång kastade han nästan upp honom i luften och i dag överföll han honom så att jag fick lov att skilja dem åt. Det har aldrig hänt något med cairnterriern och valpen kastrerades för knappt en månad sedan, så det kan väl inte vara fråga om en maktkamp från valpens sida? Det är också så att när tiken och valpen leker så är det som om cairnterriern försvarar tiken och nafsar och biter i valpens kinder så att han ska sluta. Finns det något jag kan göra eller är det något som går över när vi inte bor tillsammans med tiken längre? Valpen och cairnterriern kan ibland också leka ganska vilt tillsammans och ibland har de dragkamp med ett rep.

Orsaken just nu är tiken ni bor hos men denna ”kamp” om vem som skall lyckas få mer till livs har startat och inte säkert den upphör med er flytt. Läs lite litteratur som ger dig mer kunskap. Läs Anders Hallgrens bok, ”Därför gör hunden så”, Turid Rugaas bok ”I samspråk med hunden – lugnande signaler”, min bok ”Aktivera din hund”. Via dessa böcker får du dels information om ditt problem mer generellt, dels kunskap om ditt sätt som kan ”avstyra” mer av varan plus massor av kul och nyttigt sätt som du kan jobba med dina hundar på. För något behöver de göra ihop med dig, för att utvecklas, bli lyhörda och må väl.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en härlig han-mops som är 4 år och har precis fått ännu en han-mops. De har samma föräldrar. Vi valde medvetet denna lösning på grund av att den stora – Fido – har ett ovanligt bra och stabilt psyke. Den lille – Karo – är idag 11 veckor gammal, vi har haft honom i tre veckor. Problemet är att den lille är mycket aggressiv mot den store och han finner sig i det. Men är märkbart trött på det och irriterad. Han kan inte hävda sig mot den lille. Det är tufft att se på och ibland griper vi in, men det är ju säkert inte rätt. Vad ska vi göra? Vi kan ju inte förklara för Fido att det bara är en övergångsperiod – han gjorde ju likadant – då var det våra tår det gick ut över. Vi har sett till att den store har några ”heller” dit han kan söka skydd och den lille är i en hundhage när de är ensamma om natten så att båda kan få lugn och ro.

Precis som du själv skrivit så är detta en del av utvecklingen och övergående. Dock skall du se till att er äldre Mops alltid har möjlighet att välja en vrå som den lille inte når. Se till att den äldre äter själv och först innan det är valpens tur att få sin matro. Den äldre Mopsen behöver sina egna promenader var dag och valpen behöver sin fostran och sömn för att växa sig stor och trygg. Er äldre hund kommer att säga till den dagen ”mättet är rågat” och det brukar dröja en bra stund ännu, borta vid fem månaders ålder. Hanhundar är oftast väldigt tåliga och vänliga med den lilla valpen, varför det är extra noga att ni ger valpen den ro, fostran och stimulans han skall ha och ger den äldre det han brukar få, så att han bränner sin energi och kan stå ut med att leva med en ”barnunge” just nu. Lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en labrador retriever på 7 år och vi har nyss fått en liten golden retrievervalp på 8 veckor. Den gamle nafsar inte åt valpen, men morrar mycket åt den! De bråkar inte när vi ger dem små godbitar, men så fort valpen kommer för nära den äldre hunden morrar den alltid. Vad kan det bero på? Och vad kan vi som ägare göra för att stoppa det?. Den lilla är inte rädd, hon har börjat skälla tillbaka. Men vi vill gärna få slut på det här bråket!

Detta är inget bråk utan en äldre vuxen hund som fostrar en mycket ung hund. Er äldre hund behöver få egen tid med er var dag och en eller två platser, dit den kan ta sig för att få vara ifred, dit valpen inte når. Er Labrador är som en människa i femtiofem årsåldern och valpen som ett barn på cirka 2 1/2 år, vilket säger sig själv att det kan vara tröttande och högst ointressant att bli "tvingad" att umgås med, stundtals. Valpen och sin sida utvecklas ju i en rasande fart och förstår er Labradors språk bättre än ert och testar gränserna, så klart som alla unga.

Träna valpen för sig, se till att den få massor av tupplurar och som sagt ge er äldre hund kvalitativ egen tid var dag. Inom loppet av ett par till fem månader är de båda mer glada för varandra än de är för er, så är världen när arter lever ihop.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har 9-årig hanhund och har nyligen köpt en 5-årig hanhund. Den nya hunden vill slåss och de har skadat varandra. Hur gör vi för att förhindra slagsmålen?

Se till att den nya hunden under inga omständigheter kan slåss med er äldre hund, sök hjälp via www.immi.nu för att finna din närmsta immi instruktör eller hundpsykolog, som kan hjälpa dig och förklara mer ingående att man inte kan ta en vuxen hund in i en annan vuxen hunds revir hur som helst. Se till att hundarna INTE når varandra, då du inte är alldeles i närheten. Slagsmålet upphör INTE av sig själv, var omtänksam mot din äldre hund som faktiskt bodde där först, sök hjälp via min länksida, nu.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en HÄRLIG hund, Fido, på 1 år och 8 månader som är en blandning mellan newfoundland och labrador och han är en jättefin och väluppfostrad hund. Men nu vill vi SÅ gärna ha en rottweiler och vi är mycket medvetna om vad den rasen kräver och allt, men jag älskar allt som har med hundträning att göra och vi älskar promenader i skogen, på stranden osv. Men man får höra många åsikter när man frågar hundmänniskor om det är bra med två hundar. Och vi vill ju verkligen inte att den hund vi har nu ska få sämre psyke och börja uppföra sig illa.

Den hund ni har kommer inte att få ändrat "psyke" för att den kommer att leva med en artfrände. Däremot blir det för er mycket mer jobb än att fostra, sköta, fodra, rasta två hundar. Två hundar är som andra arter i "grupp", sin egen art har man enklast för att kommunicera med, så det blir en förändring, som många människor efteråt inte gjort om, när de tänker efter, efteråt. Det är trots allt trevligast att bara ha en hund och enklast mot vänner, samhället och så. Om ni skall ha en hund till, skaffa samma kön och vänta tills er nuvarande hund är tre år. Dels för att den hund ni har ännu inte är färdigutvecklad mentalt och dels för att få minsta möjliga köns problem i hemmet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en bernersenner honhund som snart är 4 år. Under det senaste året har hon blivit otroligt aggressiv mot andra honhundar - det gäller både dem som kommer på besök i hemmet – när vi är på besök och om vi möter andra honhundar på våra promenader – det är jag rätt trött på. Ja har alltid haft min hund med mig när jag var på besök och alla är alltid välkomna hit med sina hundar - men nu har det verkligen blivit ett problem. Kan jag få ett råd? Har övervägt om jag ska göra mig av med hunden – men jag för övrigt är jag mycket glad för min hund som alltid annars har varit en underbar hund.

Vissa tikar är som din hund inte glad för andra tikar och har det varit slagsmål mellan henne och andra tikar, så förvärras den "åsikt" av din hund - Om att andra tikar inte är trevliga. Detta är en tränings sak, där din hund skall finna trygghet nära dig och de andra hundarna finna sin i närheten av sina ägare, inte en fråga om att få vara kvar eller inte. Att äga hund är inget statiskt, så här är min hund, situation utan precis som vi så påverkas hundar av både inre och yttre omständigheter. Andra hundars svar på din hunds kommunikation är här också helt avgörande, så det är viktigt att du vet hur din hund möts av andra och deras språksignaler och inte bara ta för givet att din hund är hela besväret. Träna närhet och kontakt och när det fungerar träna ihop med andra hundar. Rasta dem inte i våldsamma och spring och tafatt föremål lekar, det ökar risken för slagsmål, vilket också tiden kring löp gör.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 6 månader gammal Coton de tulear-tik som under de senaste 2½ månaderna har börjat skälla på allt och alla hon möter när vi är ute och går och när vi får gäster hon inte känner. Jag blir inte klar över om det är som hon är otrygg eller vad det beror på. Ibland viftar hon på svansen som när hon är mycket glad och andra gånger bajsar hon kort tid efter som ett tecken på nervositet. Jag har försökt att rycka till i kopplet och strängt säga NEJ till henne, men det fungerar inte. Har ni något gott och effektivt råd mot hennes skällande?

Er hund är inte tillräckligt socialiserad med olika miljöer, hundar och obekanta och att då ta i med att vara hård (NEJ) och på annats sätt ta i med sin hund ökar ju bara hundens tilltro till att även du uppfattar situationen farlig, eftersom du tappar humöret i dessa situationer. Dessutom så är din tik kring sitt första löp, vilket kan ställa det mesta på ändan, var försiktig mot henne och inte ruff. Var lugn och vägledande ignorera skall och belöna att er hund vågar och kan ta kontakt. Träna er hund mer i att våga uppleva olika miljöer, situationer, hundar och människor och ha förståelse för att hon känner osäkerhet, hon är ju både ung och oerfaren.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en beagle på snart 4 år som ända sedan han var valp har haft problem med att gå ut och gå. Han drar inte så mycket som han gjorde förr, men han har fortfarande problem med att han varje gång vi möter andra hundar lägger sig på mage så fort han ser dem. Men när de så

närmar sig rusar han plötsligt upp och blir helt vild. Vi har prövat att gå till hundskola med honom som valp, men tränaren gav upp. Finns det något man kan göra?

Er hund signalerar vänlighet och lek med sitt beteende och det är inget man behöver göra något åt mer än att låta hunden få mer hundkontakt och gärna ett par gånger per vecka få vara lös ihop med hundar. Beagle är en så kallad Pack-hound och dessa hundar har lät för att umgås med andra hundar, generellt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en engelsk bulldogg på snart 4 år. Mitt problem började för ca. 10 månader sedan. Han slutade plötsligt att underordna sig större hanhundar. Det har han alltid gjort förut. Han har alltid funnit sig i att bli "dominerad". En dag ville han inte finna sig i det och började slåss med en retriever. Sedan dess har det blivit så att jag inte kan gå med honom lös. Om en stor labrador/retriever/rottweiler eller någon annan stor hund ställer sig dominerande framför honom, så står de så ett tag och sedan attackerar han. Det är mycket jobbigt att se på. Jag måste påpeka att när han träffar andra djur, små hundar, valpar, människor, barn osv. är det inga problem, då är han bara glad och kärvänlig. Jag har försökt träna och stimulera honom och skälla på honom när han börjar bråka. Det struntar han fullständigt i. Det verkar som om han blir uppmuntrad av det. När vi tränar lydighet är det inga problem med att få honom att lystra. Jag vill egentligen bara höra om det är något ni har hört talas om och om det är något jag kan göra.

Helt normalt att "killar" mäter sig mot varandra och rastypiskt för din Bulldog, som är en kamphund, från sitt ursprung.

Se till att det inte blir slagsmål, var aktiv med honom vid möten med andra hanner, så att han vill föredra dig. Det är inte hälsosamt på något vis för hundar att behöva slåss, så se till att det inte sker mer.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en hund som är 3 år. Tyvärr har hon haft problem tillsammans med andra hundar ända sedan hon var valp. Vi tror att det beror på en dålig upplevelse, då vi började på valpkurs, som resulterade i att hon inte gick förbi andra hundar efter det. Problemet har gradvist blivit värre och nu biter hon efter nästan alla hundar utom små hundar, speciellt dansk/svensk gårdshund, som var den hundras som hon lekte med innan vi började gå på kurs med henne! Nu ska vår granne skaffa sig en hund, en labrador och vi hoppas båda att de kan lära sig att vara tillsammans, vilket ju även skulle göra det möjligt för oss båda att t.ex. åka utomlands på semester! Vår fråga är vad vi kan göra för att de ska kunna lära sig att vara tillsammans? Ska de introduceras för varandra på neutral mark, i koppel eller?

Neutral mark och valpen lös, är att föredra. Men detta problem med er hund är lite svårt för mig att utläsa hur allvarligt det är men tänk på att ni kan utsätta valpen för samma obehag som er hund fått av andra hundar Om ni inte har koll på situationen. Bästa rekommendation jag har just nu till er att gå in på min sida www.fidos.se/lankar och sök via den er närmsta immi-instruktör och be dem om hjälp, så att hundarna kan finna harmoni med både varandra och med andra trevliga hundar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en sanktbernhardshund, en tik. Hon är fin och snäll när hon är hemma. Hon är duktig på att gå i koppel. Mitt problem är hon inte klarar av att möta andra hundar på gatan. Det är nog vårt eget fel eftersom hon inte gick på någon hundkurs förrän hon var ett år gammal. Kan vi ändå hjälpa henne att bli bättre på att möta andra hundar? Hon blir väldigt vild och vi kan nästan inte hålla henne.

Ja, genom att låta henne möta hundar du känner, det vill säga hundar som ni har i ert område till att börja med och då gärna äldre tikar och hanhundar. Försök att gå ut med någon annan hundägare, bestäm tid och gå på promenad ihop. Eftersom er hund är ovan/icke socialiserad i rätt tid, så behöver hon tid på sig att lära sig läsa andra hundar och då är det bäst med hundar av samma kön, som är äldre och som har vana/erfarenhet av hundmöten. Alla andra möten kan föregås av att din hund får sitta medan andra passerar, jobba på att hon kan lära sig detta, för att sedan kunna utöka promenad stråken till mer obekanta områden och därmed nya möten.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

För fyra månader sedan skaffade vi oss en hund till. De båda hundarna kommer bra överens med varandra, men vi har ett stort problem när de möter andra hundar. Vår gamla hund på fyra år (bägge är dvärgschnauzer) blir helt förstörd när vi möter andra hundar. Det har blivit mycket värre efter att vi skaffade den andra hunden. Den har alltid varit lite nervös/spänd när den mött andra hundar, men nu har det helt gått överstyr. Vi kan överhuvudtaget inte få kontakt med honom, såvida vi inte blir rent fysiska, och det vill vi ju inte. Problemet förekommer bara när vi har bägge hundarna med. Jag tror det är för att den vuxna vill skydda den lilla, men jag vet inte vad vi ska göra åt det. Hundarna i området har börjat gå stora omvägar runt dem, och det är ju inte så kul!

Till att börja med så är det så att er unga hund på intet vis skall ha så mycket promenader som er vuxna hund och därmed skall de ha var och en sina promenader. Under dessa promenader bör du träna /jobba med den äldre hunden så att om den inte kan/vill hälsa på andra så skall den åtminstone kunna passera eller vänta sittande tyst medan de andra går förbi. En god idé hade också varit att gå någon kurs med den äldre hunden för att socialisera in honom. Den yngre hunden bör få hälsa på så många hundar som det är möjligt som ni möter på era promenader, så att den blir socialiserad och kan vara trygg den dag han är stor nog att gå med den äldre på dennes längre promenader. Var passiv och stilla när den äldre hunden "bär sig åt" och säg inte ett ljud förrän han söker er kontakt, då belönas han och ni kan gå vidare, hälsa eller vad som ni höll på med då han satte igång med sitt sätt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag vill gärna veta vad jag ska göra när jag går ut och går med min hund (åtta månader) och vi möter andra hundar. Min hund blir så glad över att träffa andra hundar att jag inte alls kan styra henne, och jag får då ingen som helst kontakt med henne. Det är ju roligt att hon tycker om andra hundar, men när jag nu ska gå på kurs med henne igen blir det samma problem, och

då handlar det ju om många andra hundar. Är jag för snäll om jag lockar henne med godis bort från de andra hundarna? Och det hjälper inte heller så mycket. Ska jag träna henne mentalt på promenaderna, varje gång?

Din hund är som andra hundar, de gillar varandra och har ju enklast för att umgås eftersom de talar samma språk och har mer eller mindre samma intresse. På kurs så kommer det att ge sig, så att det fungerar. Ett tips är att du inte låter din hund alls hälsa på hundar ibland och andra gånger går det bra, dock skall alla hundhälsningar föregås av att hunden frågar oss (med blicken) om det är okey att hälsa. Hundar förväntar sig av sin matte husse att vi vet om det är okey/tryggt – om det går bra och då är vi skyldiga att veta att den hund vi släpper inpå vår, är trevlig och inte en som är lömsk och kanske startar ett bråk.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem. Min hund skäller och går inte att styra när den möter andra hundar. Vad kan jag göra åt det?

Träna dessa situationer lugnt och konsekvent. Sök instruktör i din hemort via min hemsida www.fidos.se/lankar för ytterligare hjälp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en chihuahualp på åtta månader, och min väninna har en på nio månader. Min väninnas valp är helt fixerad av min. De är bägge två hanhundar. De kan inte vara i samma rum eller gå ut tillsammans utan att hennes valp vill para sig eller liknande med min. Han är så fixerad att det inte går att få kontakt med honom. Hur kan det komma sig? Har ni något förslag på hur man kan tackla en sådan situation?

Hormoner och tonåren är orsaken. Se till att detta inte sker genom att ha god kontakt med era hundar, rasta dem utomhus och låt inomhusvistelsen vara lugn och ro.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har två gånger blivit biten och överfallen av lösgående hundar. Hur ska jag som hundägare reagera för att min hund ska slippa bli överfallen? Jag har funderat på att skaffa pepparspray!

Inte pepparspray, tack. Lär din hund att du alltid hälsar först, han/hon får vänta snett bakom dig tills du ger ditt okey för hälsning, både på människa och hund. Vid gott resultat av denna träning kan du alltid vara den som möter framrusande hund först, det andra alternativet är om du är ur trafiksäkerhetsmässigt på rätt plats ändock det bästa, släpp din hund. Hundar talar trots allt bäst med varandra utan inblandning från oss.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag hoppas ni kan ge mig ett bra råd angående följande: Min dotter har just skaffat två strävåriga taxar (14 veckor gamla) och jag har själv en skotte på 10 veckor. Alla är hanhundar. De tre ska nu föras samman och lära känna varandra, så att vi kan besöka varandra med hundarna utan några stora "slagsmål". Hur gör man detta på bästa sätt? T

Valpar slåss inte de kan däremot leka för mycket och för intensivt så att det uppstår "bråk" och mest då på grund av trötthet. Se till att hundarna inte leker för länge, max fem tio minuter per gång. Viktigare är att lära dem att kunna vara ihop då de är det, än att låta dem leka jämt och ständigt. Sök via min hemsida www.fidos.se/lankar bra instruktör på er hemort och börja på valpkurs snarast med hundarna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en kooikerhondje på 14 månader. Hon är och har alltid varit väldigt lättsam. Hon är mycket glad, kan gå utan koppel, tigger inte, ger sig inte på möblerna, lystrar, har aldrig förstört något osv. Men, under den senaste tiden har hon börjat bli väldigt avvisande mot en del andra hundar. Men bara en del. Vi har försökt ta reda om det är bestämda hundar, till exempel hanhundar, stora hundar, vissa raser/färger/storlekar, men vi kan inte se något mönster i det. Det är som om det bara är några som hon inte tål! Hon börjar med att nosa på dem och så "flippar hon ut" och bjäbbar/ylar och nafsar efter den andra hundens mun. Hon slutar inte förrän vi drar bort henne. Hon morrar inte och är inte vad jag skulle kalla aggressiv. Men det är ändå obehagligt, framför allt eftersom vi inte vet vad det går ut på. Det är också jobbigt eftersom jag inte känner mig helt trygg med att släppa lös henne för att leka med de andra hundarna i parken, det har hon annars alltid haft stor glädje av. Jag är dels orolig för att hon plötsligt skulle komma på tanken att skada en annan hund, dels för att andra hundar skulle kunna bli arga på hennes beteende och skada henne. Jag hoppas verkligen att ni kan ge ett förslag på hur vi kan lösa problemet.

Det bästa är att på lämpliga platser fortsätta att låta henne vara lös med andra hundar, just lösa hundar löser sina eventuella åsikts skiljaktigheter bäst, där är kopplet oftast en bidragande orsak till att just gruff och bråk kan starta. Varför hon gör så kan bero på mycket, troligen har er tik löpt nyligen eller skall. Den andre hunden signalerar ju (pratar) med er hund och det språket kan ni inte tolka men er hund gör det och ni ser hennes svar. Jag tror inte det finns någon grund till oro. Var aktiv med er hund på promenaderna, så att ni är det mest positiva och andra hundar kommer som nummer två, lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag vill gärna hjälpa min hund (en blandning mellan rottweiler och dobermann) på 1½ år, med hennes "problem", men jag vet inte hur. Hon kommer från en kull med elva valpar som alla skulle säljas. När det var fem kvar var hon den enda tiken och "sattes därför på plats"/"terroriserades" av de andra valparna. Hon är därför väldigt känslig och underkastar sig så snart hon kommer i närheten av andra hundar. Hon sticker svansen mellan benen och lägger sig ner – antingen på mage eller på rygg – medan hon kryper ihop och ibland också gnäller. Först när den andra hunden vänder ryggen mot henne, springer hon efter den och visar tecken på att hon gärna vill leka. MEN om den andra hunden då kommer emot henne igen och vill leka, sticker hon återigen svansen mellan benen och lägger sig ner. Vi har gått på

kurs med henne och då blev det lite bättre, men hon underkastar sig fortfarande varje gång hon möter andra hundar – även när det handlar om små valpar. Man måste i det närmaste peppa henne för att det ska gå något så när bra och för att hon inte ska lägga sig ner. Dvs. prata med OTROLIGT glad och ljus röst, berömma henne, tala om för henne hur fin den andra hunden är och gärna hälsa på den andra hunden tillsammans med henne. Dock spelar det ingen roll vad man gör om den andra hunden skäller, morrar eller låter på annat sätt. Då "gömmar" hon sig gärna mellan ens ben. Finns det något vi kan göra för att "hjälpa henne genom" rädslan för andra hundar? Det skulle vara härligt om hon kunde springa runt och leka med de hundar som vi möter när vi är ute och går. Varje dag möter vi hundar i skogen, men det är alltid samma sak att hon underkastar sig med detsamma.

Att en hund underkastar sig av egen fri vilja är inget fel, snarare ett smart drag för att slippa bli illa behandlad. Dock kan jag tycka att det verkar lite väl mycket hos din hund och i hennes unga ålder hon nu är, då hon borde vara full av bus. Jag rekommenderar dig att gå på kurs, för att möta andra och för att det är kul att träna med hund, det stärker banden mellan er och gör hunden säkrare. Sök gärna kurs och instruktör via min hemsida, sök via www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två dansk/svenska gårdshundar på ett och tre år, och de kan inte längre hålla sams. För närvarande har vi hundarna i två olika rum eftersom de ryker ihop så fort de ser varandra. Vad ska vi göra? Varje gång de slåss skiljer vi dem åt eftersom vi är rädda för att de ska göra illa varandra ordentligt. Det har inte tidigare varit några problem. Förut sprang de runt och lekte med varandra. Ska vi prata med en hundpsykolog eller finns det något annat vi kan göra?

Era hundar är av samma kön och den yngre har nu nått in en bit i sin pubertet på väg mot vuxen, det är det som orsakar problemet, vilket helt troligt kommer att kvarstå. Ni behöver omedelbart hundpsykologhjälp för att kunna fortsätta låta hundarna leva ihop. Sök hjälp/ instruktör via min hemsida, ww.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min labbe är 2 år gammal och världens snällaste förutom när han stöter på andra hundar. Då börjar han ofta skälla och låta aggressiv. Tidigare la han sig alltid platt ner på marken och hur jag än drog i kopplet låg han kvar men under de senaste månaderna har beteendet alltså ändrats och låter aggressivt. Detta är ett stort problem eftersom andra hundägare upplever honom som aggressiv. Vad kan jag göra för att stävja detta beteendet? Det är oftast hanhundar han skäller på men ibland kan han "ta fel".

När din hund ligger ner vid hundmöten är det en signal för lek/vänlighet alltså fel av dig att dra bort honom. Att han skäller på andra hanar beror på att han läser deras språk och känner sig osäker och på så sätt försöker han "kolla läget" genom att skälla på dem för att se vad han får för reaktion. Labrador Retriever är oftast en trevlig hund speciellt om man får många trevliga hundkompisar som inte är osäkra och kaxiga, välj alltså ditt hundsällskap men se till att ni har sådant. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv och du kommer att känna dig bättre till mods.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min cavalierhane på ett år blir helt knasig när han är med andra hundar, framför allt andra cavalierer. Jag tränar mycket lydnad, både med och utan störning. Går lydnadskurs, och umgås med andra hundar. I t.ex utställningsringen blir han helt stirrig och är bara intresserad av de andra hundarna, det går inte att få kontakt med honom över huvudtaget. Vad ska jag göra?! För övrigt är han lätt att få kontakt med och vi gör mycket kontaktövningar.

Det verkar som din hund har antingen för mycket hundar omkring sig som den leker med var dag eller inga hundar alls att leka med, möter bara hundar kopplad. Balansera upp det alternativ som är fel. Cavalierer är normalt mycket sociala och bra på hundmöten.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min kompis har en pitbull hane som inte går ihop med andra hanhundar och när vi är ute och går så vägrar han att lyssna när det kommer andra hanar. Hon har försökt med att både locka honom med godis och leksak och att ta tag i honom men han bara morrar åt den andra hunden och vägrar lyssna. Vad är det bästa man kan göra?

De flesta hanhundar muckar med andra hanhundar och speciellt i en viss ålder och under omständigheter av resursbrist, som det exempelvis är då tikar löper. För att få en hanhund att acceptera andra hanar under alla omständigheter krävs träning, trygghet och konsekvens. När man valt att ha en Amstaff så har man tagit på sig extra jobb med att få rätt kontroll, då dessa hundar bland annat är avlade för sin envishet. God grundkunskap om hund är vad din vän behöver lära sig och då via god etologisk litteratur och sedan träning och åter träning för att nå målet med en hund som lyssnar och "litar" på sin ägare. Ovan på detta kräva att andra hanhundsägare har god kunskap om sina hundar och hund, för att möten skall ske avspänt

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min fråga är vem är det som bär ansvaret över när våran hund blev biten av en annan hund som flög på honom helt utan vidare och nu har det kommit en fin räkning på 1800 :- för veterinär kostnad + att vi måste uppsöka djur doktorn mitt i natten. Vad gör vi nu, ska den som bet hunden den ägare betala eller måste vi göra det vi är oense över detta .

En kopplad hund som blir attackerad av annan hund, där är den okopplade hundens ägare skyldig att stå för räkningen. Bästa är att tala med försäkringsbolaget där hundarna är försäkrade för att få rätt hjälp. Man är som ägare alltid skyldig till vad ens hund företar sig oavsett om man har hunden hos hundvakt och själv är på semester exempelvis eller har hunden i trädgården och den "bryter sig ut" och hittar på något. Två okopplade eller två kopplade hundar som kommer i slagsmål, där kan tvisten bli svår om vems fel det är. Men en kopplad hund som blir påhoppad har rätten på sin sida att få ersättning för veterinärkostnader och påkomna kostnader som rör händelsen.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min ena tik är 2,5 år och nu har jag skaffat en ny som är 9 månader har haft henne sen 6 mån. ålder, nu har dom haft flera slagsmål, den äldsta går att få kontakt med och hon slutar men den yngsta släpper inte och är nästan helt okontakt bar, dom ryker ihop ofta, den lilla har inte börjat löpa, men det är nog på gång, är jätterädd att detta inte ska fungera. Vad beror detta på? Vad ska man göra? Det är ingen av dom som mår dåligt av det här dom tycker om varann det ser man o busar. Den stora får ta mest stryk o hon har jättebra självförtroende hon skulle kunna sätta henne på plats men gör det inte, o vi går ju emellan bråken annars skulle det bli för mycket skador.

Alla hundar mår dåligt av att behöva slåss om resurser, vilket slagsmålen handlar om. Sök hjälp så att du kan få samtala med en Hundpsykolog för att lösa detta, dina hundar mår inte bra och risk finns att det slutar väldigt illa en dag om du inte får hjälp/åtgärda detta, nu.
Sök kollega via www.fidos.se/lankar
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag undrar över en sak som jag hört mycket motstridig information om: Vi träffade en 8-veckor gammal valp i parken. Hon hade fått en vaccinering. Valpens mamma hade ursprungligen blivit "adopterad" från Estland, och varit i dåligt skick. Valpens ägare ville inte låta min 1,5 åriga hund hälsa på valpen, trots att min hund fått alla vaccineringar och även kollats att hon har tillräckligt med antikroppar mot rabies. Finns det dock en möjlighet att valpen skulle kunna få något illa från min hund? Till saken hör att valpen var väldigt skygg, men min hund är förskräckligt snäll, och gick färdigt ner och ligga på marken när hon såg hur rädd valpen var. Är det inte också illa att hålla valpen från alla andra hundar då den i framtiden kan bli ännu mer skygg för hundar och även människor? Är det inte väldigt mycket bättre att valpen istället får träffa andra hundar för att inte i framtiden bli skygg mot andra hundar? Min egen hunds uppfödare uppmanade mig att låta min hund träffa andra snälla hundar.

Korrekt att det ger en stabilare vuxen hund om man som valp träffat trygga vuxna individer och med en fullvaccinerad vuxen hund så är en valp man möter skyddad mot smitta.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Min fråga gäller inte min egen hund utan mina föräldrars. Även de har en dvärgschnauzer, en hane på 3 år. I våras blev han attackerad av en annan hund som högg honom i benet. Efter det har han börjat morra och ibland även gå på andra hundar. Han morrar även på vår valp samt att han går på våra vänners hund en blandras (stor) även han en valp. Vi skulle så gärna vilja att Fido blir som han var tidigare skojglad med andra hundar men han bara morrar och svansen står rakt upp. Vad kan vi göra?

Din hund har fått en chock och han är rädd, varför han tar till sitt beteende oavsett om det behövs eller ej. Eftersom Dvärgschnauzer normalt är en trygg hund, så verkar det för mig som han fått en riktigt otrevlig minnesbild som nu går ut över andra hundar.

För att han inte skall råka än mer illa ut, genom sitt idag mindre trevliga beteende, vilket är kopplat till oron så sök kollega till mig för konsultation. På så sätt kan problemet redas ut och ni får hjälp på plats, detta gagnar ju även de andra hundarna Fido träffar. Sök kollega via www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en strävvhårig tax på 4 år. För en vecka sedan hämtade vi en liten taxvalp nu 9 veckor. Båda är hanar. Det har gått bra förutom att den gamle vaktar sina saker (mat, sovplats, leksaker m.m) Han kan vara ganska hård mot den lille, vi har hela tiden koll och tar bort honom om det händer något. Men hur ska man göra för att det ska bli så bra som möjligt. Och att man vågar lämna don själva när vi börjar att jobba?

Det kommer troligen att bli helt utmärkt, speciellt om ni låter den äldre hunden få fostra valpen i det han faktiskt gör bäst. Samtidigt är det viktigt att denne äldre hunden får äta sin mat och sina tuggben utan att behöva störas av valpen och att han har en plats ditt inte valpen kan ta sig, så att han kan vila/ komma ifrån då han finner det lämpligt. Glöm inte att er första hund skall fortsatt ha sin egentid med er och långa promenader utan valpen, eftersom den är för ung för den längden som jag hoppas er första hund får.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min tik blir helt tokig när man möter andra hundar och jag får intryck att hon ej förstår hundspråk. Hur kan man få bukt med detta? Många man möter undviker en när dom ser hur hon betar sig.

Hur gammal är hon, vilken ras är hon, är hon inte van vid andra hundar så är detta ett uttryck för rädsla som kan bli fel vid möte och eller så behövs massor av möten för att göra henne trygg, har hon dålig minnesbild av andra hundar – slagsmål eller så? För lite information till mig för att jag skall kunna vägleda dig rätt, sök kollega till mig, så att du på plats kan få hjälp. Det lär du inte ångra, sök på www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en undran gällande om kastrering av hund kan göra att hunden blir mer osäker i sin roll än de var förut. Jag kastrerade min hund (jack russel) vid ca 11 mån ålder och jag tycker att han nu vid två års ålder blivit osäker vid hundmöten. Detta beteende kom inte direkt efter kastreringen utan har utvecklats gradvis mer och mer. han har ju blivit mer "vuxen" i sitt sätt att vara över huvud taget. När han hälsar på en ny hund reser han mkt ragg och står helt stel. Han tar nästan aldrig initiativet att nosa på den andre. Han klarar inte av om den andra är väldigt framåt (speciellt om det är en ung hane)då gör han utfall och är "på" den andre väldigt mkt. Om hunden han hälsar på är lugn och kanske lite tillbakadragen då vill min hund nosa i baken och blir mer framåt. Som unghund var min hund väldigt framåt mot alla hundar, ville leka, han var aldrig rädd. Något han definitivt inte klarar är att hälsa på två hundar samtidigt, då tror jag han tänker att "anfall är bästa försvar".(han är van vid olika hundar som liten och hans barndomsvänner funkar det jättebra med.

Nej inte mer osäker, snarare mindre intresserad av det som de okastrerade är intresserade av. Att en terrierhund kan vara "på hugget" ingår i deras ras, de är ettriga och säger hellre till för tidigt än för sent. En del av kastration hos hund leder till mer intresse för fodersök än sök efter sexpartner, vilket är vad du troligen förväxlar med vek. Att din hund nu reser ragg och inte gjorde det som yngre har med åldern att göra, den vanligaste raggresningen är en signal, som säger att man är lite osäker och att den mötande bör ta det lite lugnt. Att väldigt unga hundar inte alla gånger har raggresning beror både på okunskap om sin egen "person" och dess betydelse vid möten och i vissa fall av fysiologiska skäl.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en hane på fyra år "Fido" och har nu köpt en ny kamrat till honom, till vår stora förvåning så verkar Fido inte så glad som vi trodde han skulle bli över sin nya vän, det är absolut inte så att han är elak mot valpen snarare att han bara ignorerar honom. Han undviker honom, om valpen försöker ta kontakt så drar Fido sig undan och han vill inte ens leka med sin nya vän medan valpen är supernyfiken på Fido. Vad kan detta bero på och vad ska vi göra för att få en bra relation mellan våra hundar? Är Fido svartsjuk, vi ger Fido mer uppmärksamhet än förut och mer uppmärksamhet än valpen, varför blev det inte som vi väntat oss? Mår Fido sämre av att få en valp i huset än att vara ensam? Kan vi göra något åt Fidos deppighet?

Er Fido kommer att visa intresse när det blir dags. Er valp är som ett barn på ett och ett halvt år och er Fido är som en kille på tjugofyra år ungefär och hur vanligt är det, att killar i den åldern är speciellt intresserade av småbarn?

Se till att Fido får sin dagliga aktivitet och lång promenad utan att valpen är med, se till att valpen sover tupplurar flera gånger om dagen, Låt Fido få äta sin mat ifred och när han går undan se till att valpen inte når honom, genom att sätta ett kompostgaller, exempelvis som hindrar valpen från att nå Fido då han är vilandes /liggandes på sin favoritplats. Läs min senaste bok, "Hundens första år" den är skriven just för er valpägare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en blandras tik på 3 år, hon skäller på andra hundar oh detta började i 1 års åldern när hon blev biten av en annan tik och har tyvärr blivit biten av denna hund flera gånger nu, min hund är rädd för denna hund och hade jag haft en henne lös så springer hon hem. Men varför skäller hon på nästan alla andra hundar nu, för hon gjorde aldrig det förut, hon kunde leka med alla hundar innan hon blev biten. Hur ska jag få bort det, godis hjälper inte när jag möter en annan hund, speciellt skäller hon på andra tikar.

Har du gett din hund godis för att hon skall sluta skälla? Ja då har du belönat skällandet. Att din hund blivit biten är hela orsaken, troligen om det inte finns mer hos din hund/ras som kan vara orsak. Att din hund blivit biten flera gånger vid olika tillfällen av en och samma tik, låter inte trevligt inte konstigt om man är "skraj" att möta denna och andra hundar, det är därför som sagt hon skäller hon är kopplad och vet inte hur hon på annat sätt kan "försvara" sin oro/rädsla. Var mer observant på

hundar din hund träffar, det är du som skall stå för din hunds trygghet. För att öka lugnet se till att hon får aktiva promenader ihop med snälla hundar och hålla andra hundar på avstånd. När hon skallar respektera hennes rädsla men samtidigt bli passiv för att inte förstärka. Belöna henne då hon inte skäller men brukade, när hon kan se/passera hundar utan skall, då kan godis vara bra och tänk på att det är just under själva den "tysta passagen" som godis skall utdelas INTE före eller efter.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har köpt en 14 månader gammal dansk-svensk gårdshund för fem veckor sedan och hon är en rolig och lugn hund, förutom när hon träffar andra hundar för då skäller hon och morrar. Jag har provat att låta henne snusa på andra hundar, men vi har varit tvungna att skilja dem åt, eftersom vår hund blev för sur. Jag vet inte vad hon har haft för uppväxt tillsammans med andra hundar. Kan man göra något?

Ja man kan göra mycket och viktigt att du redan nu börjar med det. Se till att de hundar hon gillar, troligen äldre tikar och killar i alla åldrar att ni tillsammans kan gå en liten promenad, flera gånger i veckan ihop. På lämpligt ställe är det bra om hundarna kan få springa fritt, de sköter "snacket" bäst då. När ni går med dem i koppel se till att de endast hälsar nos mot nos, så att de inte snurrar in sig runt varandras koppel, bara den situationen kan vara en anspänning nog för att din tik kan bli orolig och väsa ifrån, som den andre med anda erfarenheter kanske inte tolererar. Är din tik i närheten av sitt löp? Det kan också påverka hennes humör. På min hemsida www.fidos.se finner du mina böcker och andra informations produkter jag gjort. Inom kort kommer min senaste bok "Hundens första år" och redan nu finns "Aktivera din hund". Dessa båda böcker hjälper dig med inspiration, förståelse och hur man gör när man aktiverar sin hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två hundar, en powder puff på 9 månader och en dvärg pudel på 3 år. Puffen biter och bråkar jämt med pudeln, men pudeln försvarar sej aldrig. Han skäller till ibland och morrar men inget mer. Jag håller på att gå upp i limningarna p.g.a. detta eftersom pudeln är för snäll. Ska jag lägga mej i? Ska jag bryta? Låter jag dem hållas så kan puffen hålla på i ett par timmar! Och pudeln skäller då och då. Snälla hjälp mej! Jag går ca 7-8 km per dag med dem, men det hjälper inte. Puffen blir ju aldrig trött!!! Har även försökt med godis sök för att puffen ska jobba med huvudet-men han är lika ihärdig ändå. Vad ska man göra för att pudeln ska få lugn och ro. Han är som Ferdinan ungefär. Trivs bäst i lugn och ro. Vill vara för sej själv och gå och nosa när man är ute. Eller ligga och mysa inne.

Se till att din Pudel har en vrå/bur/plats som är Pudelns egen. Rasta dina hundar en gång om dagen en och en, på så sätt kan du vara mer aktiverande utomhus och jobba med dem. Inomhus skall konsekvens råda. Efter att "Puffen" varit busig ett tag, avsluta det hela med att nu räcker de, håll på ditt ord genom konsekvens utan hårda ord. För övrigt se till att Pudeln själv får säga till, det brukar komma. Men genom dennes nya egna hörna så kan den gå undan för att finna ro. Kastar du boll/pinne till dina hundar? Sluta med det direkt. Jobba mer med hjärngymping, så blir även din Powder puff trött.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har förstått att det är helt naturligt att hundar när de leker "rider på varann". Nu undrar jag ändå över vår 9 månader gamla cairnteeerier-tik som helt utan vidare låter sina lekkamrater rida på henne och i mina ögon, väldigt intimt. Hon har löpt en gång vid 6 månader. Är det inte dags att hon säger ifrån? Behöver jag oroa mig?

Nej oroa dig behövs inte, vissa hundar håller på med detta beteende mer än andra. Vissa bara ihop med löp och då kan det vara att de som gör det löper och eller att de precis träffat på en löpande hund och eller doftfläck. Att "rida" som hund kan ha flera olika orsaker och du behöver inte bry dig, så vitt det inte skapar irritation och risk för slagsmål, när detta beteende dyker upp. I så fall skall du helt enkelt se till att det beteende inte kan ske. Dels genom att bara dela på hundarna, dels genom att gå – stå inte stilla med lekande hundar, så brukar det strax bli en annan del i leken, som gäller.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandis kille (golden +?) på 7,5 månader. Han är en omplacerings hund som varit i 5 jourhem på 6 månader. Jag har haft honom i 1,5 månad. Han är otroligt lättlärd och lyhörd, snäll o go. Men när vi är ute o möter andra hundar så blir han som förbytt. Han skäller o morrar o viftar svans samtidigt. Han går på bakbenen i kopplet och framför allt, slutar att lyssna totalt. Det går inte att få kontakt med honom. Hur ska jag få honom att lyssna och sluta dra + skälla???

Din hund har inte fått någon eller någon bra socialisering med andra hundar, det är där problemet bottnar. Stanna upp, sätt din hund ner. Belöna honom då han sitter kvar lugnt medan den andra hunden passerar. Och om han inte sitter lugnt, engagera dig i att lära honom detta. Läs Turid Rugaas bok, "I samtal med hunden – lugnande signaler" och Anders Hallgrens bok, "Därför gör hunden så". Båda böckerna finns på bibliotek och i bokhandeln, dessa böcker ger dig massor av bra vetande och din hund kan få en mer kunnig matte, som skänker honom ro.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har 2 hundar en blandrashanne som är 6 år och väldigt stor och trygg. Vi har även en tik som väger 4 kg och är en liten Podengo Portugues. Tiken har alltid varit väldigt nervös och skällig. Vi tror att hon är lite osäker, hanen som väger 50 kg är oftast med tiken. Vi har aldrig lyft upp tiken när det kommer en annan stor hund men hon skäller loss ändå och sprätter. Nu har hon även börjat kissa hos folk som har tik. Hon hoppar upp i vederbörandes säng och kissar en skvätt. Hon har också börjat kissa hemma i sängen både hos oss och hos dottern. Hon lider även av en viss schäfer panik som vi tror har att göra med att när hon var liten var vi hundvakter åt en schäfer i 6 månader som höll stenhård koll på vår tik. Kissbeteendet bort gärna och storhundsrädsan.

Kisseriet hemma hos andra tika handlar om revirmarkering och stävjes enklast genom att man har minutiös kontroll på sin tik när man är borta och har rastat henne väl innan ankomst. Låt hunden få gå runt och hälsa, sedan kan den vara vid dig. Ett längre

besök kräv klart att din hund får röra sig också ibland men då får du ha koll. Man lär sig snart att veta och oftast också hunden. Om du ser olyckan ske, var inte "arg, gapig" tala med små bokstäver men framför gärna din känsla för det. Sedan tror jag att er lilla Podengo behöver mer aktivitet, gärna som ensam hund bland andra hundar i lite olika miljö. Belöna minsta tendens från er tik att kunna "acceptera" åsynen, närhet till Schäferhund och var själv lugn, så ger det sig i takt med lyckade möten.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag skall snart skaffa mig en liten tik-valp. Det är så här att min syster som jag bor granne med har en 10 mån tax hane. Jag undrar hur man bäst får dessa hundar att gå ihop. Är det något särskilt man skall tänka på? Dessa hundar skall umgås mycket och vara ihop när vi måste lämna de ensamma en stund.

De kommer att fungera jättebra ihop, tänk på att aktiviteter i små doser under de första månaderna, successivt öka den tiden med hundens ålder. Hundarna behöver vägledas att kunna vara ihop utan att hela tiden leka, busa, småbråka om tuggisar, mat, leksaker. Med lugn i fostran och konsekvens, blir det bra. Läs gärna min bok " Hundens första år".

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

För en månad sedan fick vi en alaskan malamute-valp. Vi har sedan tidigare en cockerspaniel på sex år. Problemet är nu att valpen och den äldre hunden har svårt att komma överens. Valpen biter i allt, inkl. den äldre hundens svans och öron, och provocerar den genom att knuffas och springa in i den äldre. Den äldre hunden morrar mycket och ibland slutar det också med slagsmål. Dock verkar det inte som om de biter varann. Har läst många böcker om hur man får två hundar att leva tillsammans, men ingen av tar upp det problemet att valpen inte är underdånig inför den äldre hunden, utan faktiskt är den som bestämmer. Vissa gånger har de också lekt, vilket består i att den äldre tinar upp lite och springer efter valpen och verkar intresserad av den. Vi hoppas mycket på att det är problem som kommer att gå över med tiden, men vi vill också gärna själva hjälpa bägge hundar på bästa sätt i konflikten.

Er Cocker Spaniel bör ha ett ställe dit valpen inte kommer, så att den äldre hunden får en plats för ro. Cockern är ju äldre och har inte samma upptäckarlust och glädje i lek som Malamuten har, just nu. Var aktiv lärande med valpen och se till att Cockern får minst en egen promenad om dagen utan valpen. Servera den äldre hunden mat först och sedan valpen, med flera liknande hänsynstagande till Cockern. När er Malamut kommer upp i mer tonår så kommer den att behöva mångt mycket mer aktivering och inläring än Cocker är intresserad eller i behov av.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig dansk-svensk gårdshund på tio månader. Mitt problem är att han skäller när vi möter andra människor och hundar. Särskilt stora hundar. Jag har försökt ignorera det och hålla andra hundar på avstånd. Jag har också provat att säga FY, men det har inte fungerat. Har ni några tips om hur jag kan få honom att sluta?

Din hund skäller för att han är intresserad av mötet och lite osäker, låt din hund få umgås / träffa andra hundar som du känner. Att säga Fy till en hund som inte fått lära sig innebörden är som att uppmuntra hunden att skälla mer, den tolkar ditt Fy som att du också skäller. Läs Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler, finns i bokhandeln, på bibliotek och enklast via förlaget www.jycke-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två beaglehundar, en på tio månader och en på ett år och två månader. Vi fick den yngsta när han var fem månader. De två hundarna trivs jättebra tillsammans, de ligger bredvid varandra och sover och leker ofta tillsammans. Problemet är att de under den senaste månaden har börjat slåss – de biter varandra tills de börjar blöda och vi blir tvungna att skilja på dem, annars slutar de inte. Det resulterar ju också i att vi själva blir bitna i kampens hetta. Den äldsta hunden (ledarhunden) är mentalt starkast, medan den yngsta mentalt är mycket svag, men i gengäld fysiskt mycket stark. Vi vet inte om de slåss pga. av maktkamp eller om det handlar om avundsjuka eller något annat – men de slåss bara när vi är i närheten. De kan springa ut i trädgården och leka tillsammans, och om vi sedan går ut till dem så börjar de slåss. Vad ska vi göra? Vi vill ju helst inte göra oss av med en av hundarna.

Era hundar skall under inga omständigheter slåss, sök hjälp via min kontakt www.immi.nu omedelbart. Hundar som är så nära i ålder och av samma kön har ofta problem med att kunna leva tillsammans och ju fler gånger de slåss ju värre blir läget.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag läste att en valp inte bör leka så mycket den vill med sina vänner. Det gjorde min hund när den var valp. Då var den en av de minsta och det slutade alltid med att den lade sig på rygg och underkastade sig. Men eftersom de andra hundarna var av mindre raser blev Fido (min hund) större än dem efter ett år. Nu är det som om Fido vill hämnas och accepterar bara hundar av sin egen ras. De flesta andra försöker han slåss med. Det har aldrig varit några problem med människor eller labradorer (han är själv labrador). Vi visste inte då att en valp inte ska leka så mycket den vill. Min fråga är om det finns något jag kan göra för att den ska leka som andra hundar igen.

Hundar hämnas inte, detta ”raffinerade” sätt är endast mänskligt. Er hund behöver inte leka, även detta är något som vi förmänskligar hos hundar, er hund behöver umgås med andra hundar som är trygga och lugna och då troligen äldre hanhundar och tikar. Arbeta med er hund med apport, spår och lydnad för att ha ett gemensamt trevligt liv.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har några beteendeproblem med min 21 månader gamla hovawart. Han visar sig dominant mot andra hundar och angriper småhundar inklusive valpar. Det verkar som om han inte förstår de andra hundarnas tecken på underkastelse så han fortsätter på samma sätt tills man fysiskt hindrar honom. Vad kan vi göra åt detta?

Hovawart är en gårdshund med mycket egen personlig åsikt om vad som skall vaktas och vem man accepterar, detta gör att denna ras har stort behov av social och miljöträning. Man kan på inget vis vara ruff mot denna hund, då det föder än mer skärpa tillbaks. Ni behöver konsultationshjälp, se www.fidos.se/lankar, för att hitta bra instruktör som kan hjälpa er med socialiseringen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jämt när jag är ute med mina hundar på promenad så kan det ju dyka upp en annan människa och då skäller min minsta hund som är 5 månader och när han gör det så biter min andra hund som är 1 år tag i honom det är liksom som om han säger till honom att man får inte skälla för det är enbart när vi är ute och han skäller, kan det vara så enkelt att han säger till?

Där så att min mammas granne har 2 hundar som sitter i hundgård hela tiden och skäller så att det gör ont i en när man går förbi och vi har ringt och ringt att någon ska ta dom men ingen gör något och så här har det varit jätte länge nu, varför gör ingen något för? Och varför är det svårare att ta hundar i från en familj än barn? Hundarna mår ju otroligt dåligt, dom kommer aldrig ut och har för liten hundgård sedan är det 2 jakthundar som behöver mycket jobb.

Ja det kan troligen vara så, att din äldre vill fostra din yngre men det kan finns massor av andra skäl, vilka jag inte kan gå in på här det skulle uppta massor av sidor. För mer förståelse kring hund läs gärna Lars Fälts bok, "Hundars språk och flockliv".

Ja, många hundar har ett rent helsike trots lagar och generellt god moral mot djur hos folk. Gör en anmälan till din kommuns miljönämnd, då blir de tvungna att ta en titt på hundarnas omständigheter eller varför inte försöka tala med ägaren, se om du kan locka med honom på en "hundpromenad" ibland. Lycka till med bättre liv för dina "jakthundsvänner". Ju fler vi är som vågar ta ställning för hundarnas välfärd ju vanligare kommer det att bli att folk respekterar sina djur som individer och med den rätt alla individer har till ett fullgott liv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har gjort en sak enda sen hon var liten! Hon lägger sig ner på marken för alla hundar och vill inte röra på sig. I början trodde jag att det var underkastelse, och det var det säkert också! Men nu gör hon lite annorlunda när det kommer en hund! Hon lägger sig fortfarande för dem, stora som små, MEN när dom kommer precis brevid henne flyger hon upp och skall leka och stoja hundar som inte känner henne, blir skiträdda för henne! (och det säger ju sig själv!) varför gör hon så här och vad kan jag göra för att få henne att sluta! Hon är en korsning mellan Risensnauzer och Golden Retriever

Vad gäller din hunds strategi vid hundmöten kan jag inte se problemet, din hund gör sig liten för att inte skrämmas, vilket har fungerat för henne, vilket gör att hon antar denna strategi. Att hon sedan är lite väl "klumpig" med att direkt börja leka innan den andra hunden hunnit "fatta" kan ju se illa ut. Och visst det kan bli ett möte med en hund som blir så rädd att det uppstår spänning/bråk. Men låt din hund prata sitt språk, som hon kan bäst men var kanske lite mer restriktiv med var, när och mot vem hon är lös, så att du på så sätt avvärjer värsta scenariot.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga ang min schäfertik som är ca 2 1/2 år. Jag förstår henne i mångt och mycket men när det gäller detta så kan jag inte klura ut hennes beteende i denna situation. Ex häromdagen så hade jag min hund lös och vi möter ett par som har sin hund lös och det var en mindre ras. När deras hund får syn på min så rusar den emot min och skäller som jag tycker de flesta små raser gör. Då går min hund in i flykt (det är ej lek) med den andra hunden efter sig. Detta har hänt förut men då var det en annan hund. Hon gör bara så med små raser. Vad kan det bero på? Jag undrar också om jag gör rätt för när hon gör så kallar jag in henne till mig och står tyst tills de andra har fått tag i sin hund. När det kommer stora hundar farandes med ganska så självsäkra attityder så höjer hon svansen och springer dem till mötes så det är bara små raser hon gör så med eller är det så enkelt att hon bara tycker att de är jobbiga?

Det kan kanske vara så att någon liten incident skett med en mindre hund och din hund, även så långt tillbaks att din hund var valp, fast att du inte noterat det. Eller så är det så att dessa små hundar, som kommer farandes skällandes som du skriver, ju faktiskt i sitt sätt inte är trevliga. Och vem vill möta en gapande "attackerande" individ. "Bättre fly än illa fäkta", är ett ordspråk som gäller för oss alla, ibland. Din Schäfer verkar sensitiv och klok, stöd henne med att ni två gemensamt aktiverar er och försöker nonchalera eller lugnt lämnar den framrusandes väg. Hundars reaktion på olika möten kan alltså inte avläsas bara genom en hunds beteende utan måste in i sammanhanget, de båda individernas erfarenheter, dags status med mycket mer. Varför hennes sätt mot större hundar är mer uppvisande, lugnt och bemötande också hänger ihop med de mötandes språk. Läs gärna Lars Fälts bok, "Hundars språk och flockliv" och Turid Rugaas bok, "I samspråk med hunden – lugnande signaler" för att utöka din hundkundkunskap. Den läsningen lär du uppskatta.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en puli hane på snart 5 år. När han var valp vart han biten av en hund efter det blev han väldigt aggressiv. Jag tränade med honom flera år för att han skulle gå lugnt i koppel även när vi mötte hundar. Han blev ganska duktig till slut. Men pga att folk måste ha aggressiva hundar lös så flög två hundar tillsammans på honom vilket har gjort det värre än innan det var 2 schäfrar på köpet som bet han samtidigt. Hur ska han nånsin kunna känna sig trygg bland hundar. Det var 3:dje gången han blev påflugen ute. Vad ska jag göra för att han någonsin ska bete sig ute igen? När det händer igen hela tiden.

Beklagar din historia som tyvärr inte är ovanlig och lär så få fortsätta att ställa till det i hundsamhället, så länge vi inte har mer krav på uppfödare/hundköpare. Vad du kan göra för din hund är att inte visa oro vid hundmöten, var aktiverande och lugn mot/med din hund. Om situationen uppstår igen, släpp lös din hund, då reder sig situationen till det bästa, kopplet orsakar mer bet än många förstår.

Försök att finna nya promenadplatser och som sagt var aktiv med din hund på dess.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Japansk Spets hane på ett och ett halvt år. Nu på senare tid har han börjat morra åt vissa hanar, han har ju aldrig bitit någon men när vi ska passera vissa hundar går han och "småmorrar", hur ska jag få bort detta? Ska jag "ta i honom" och säga till honom på skarpen eller förvärrar det bara situationen? Ibland skäller han även på människor (speciellt män) som böjer sig ner och vill klappa honom. Han har aldrig varken morrat åt människor eller hundar förut, det har kommit nu. För ett tag sen blev han biten av en annan hanhund, kan det påverka? Han har även lekt mycket med en annan tik på senaste tiden, kan det ha något att göra med att han "morrar upp sig" mot andra hanar? SNÄLLA skriv några tips för jag vill ha tillbaka min góa vovve nu.

Din Spetskille har fått en dålig erfarenhet av den hund som "gav sig på honom", sådant minns man och är rädd att det skall hända igen, därav morrandet. Att man har en tik man umgås mycket med gör klart att man känner sig mer som kille än utan "tik umgänge". Din hunds ålder skvallrar ju också om att han är nu "mogen" och vill visa det samtidigt som han är lite osäker. Detta gäller även för de män som vill klappa honom, som han morrar på. En hund som morrar är alltså osäker och bör respekteras, människor skall inte hälsa på/klappa en hund som morrar, låt honom vara ifred. Det är det som du har till uppgift att se till att han får, vara ifred när han vill, så slutar han morra. Vad det gäller andra hundar så finns det ju nästan alltid en spänning emellan samkönade hundar och speciellt vid viss tidpunkt så som tikarnas löptid. Se till att du och din hund går på kurs, där ni träffar många olika hundar, låt oftast din hund själv få välja om han vill hälsa eller inte och låt honom inte leka med/hälsa på hundar, vars ägare du inte känner förtroende för. Att ta tag i sin hund och försöka "messa" honom är ingen bra idé eftersom det ger hunden helt fel signaler mot vad man som människa menar med detta beteende. Läs gärna Turid Rugaas bok, "I samspråk med hunden – lugnande signaler" den boken ger dig massor av aha- upplevelser och kunnande inför flera möten.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag är en tjej på 14 år och som tillsammans med min familj har en golden retriever som just har blivit ett år. Hon är en annars trevlig och välfungerande hund, men vi har ett litet problem. När vi möter andra hundar blir hon nämligen helt vild och hoppar runt av glädje. Hon springer fram och tillbaka för att leka och kan inte alls ta det lugnt, inte så att hon är aggressiv, för det är hon inte alls mot andra hundar. Men hon blir väldigt uppvarvad och kan inte lugna ner sig igen. Vi har fått veta att goldens ibland kan vara lite yra och ha svårt att styra sina tassar, men nu har hon ju blivit ett år och det kan väl inte hålla i sig. Kan man lära sin hund att hälsa lugnt och stilla på andra hundar?

Din hund är fortfarande en ung hund och kommer sakta men säkert under det kommande året att lugna sig av sig själv. Det är både trevligt och viktigt om er Golden får träffa och vara lös med andra hundar ibland, och gärna flera gånger i veckan i samband med detta så tränar man med fördel också att man kan passera hundar ibland. Träning är samarbete och en del av en flocks liv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en valp på tre månader, en Shetland Sheepdog, och mina föräldrar har en mellanpudel på fem månader. Jag tycker inte att de leker så bra tillsammans. Vi hade sett fram emot att kunna passa varandras hundar och att de skulle ha glädje av varandra. De har varit tillsammans många gånger, men jag tycker att deras hund är väldigt vild. Den kan helt enkelt inte låta vår valp vara ifred, den kan inte gå ett steg förrän deras hund är på den. De "slås" hela tiden, rullar runt på golvet och biter i varandra. Vår hund är också med på leken, men den vill också gärna i lugn och ro kunna gå runt och nosa och undersöka saker och leka med sina leksaker, men det har den inte alls möjlighet till. Emellanåt gömmer den sig under en soffa eller liknande, men så snart den kommer ut är mina föräldrars hund på den igen. Jag tycker det blir för mycket, och försöker stoppa det genom att gå emellan dem och sära på dem och ge dem en paus genom att lyfta upp en av dem. I dag var vi på påsklunch hos mina föräldrar. Hundarna höll på med sin lek i flera timmar, tills jag tog med mig min hund in i ett rum och fick den att komma till ro och sova i ett par timmar. Både min mamma och jag har precis börjat gå på valpkurs tillsammans, och där tyckte man att mina föräldrars hund hade mycket överskottsenergi. Vi vet inte hur det kan bli bättre, det förstör i varje fall nöjet med att låta hundarna vara tillsammans.

Det låter inte som en trevlig samvaro för din Sheltie. Shetland sheepdog och Pudel är olika rastyper och har olika intressen, din Sheltie är en vallande och försiktig hund som har väldigt lätt för att läsa signaler från andra medans Pudel är en vattenapporterande hund med lite mer robust tempo. Pudeln måste tränas och aktiveras på ett mentalt arbetskrävande sätt för att få fram lugnet. Jag vill rekommendera dig och dina föräldrar att ni läser Marie Hansson bok Min bästa vän, ni finner den på www.jyckettryck.se. Denna bok kommer att ge er massor av nyttiga och kul övningar som ni alla kan jobba med och därmed få hörsamhet från era hundar. Fram tills att ni läst och fått kläm på hur man skall jobba så se till att när Sheltien vill avsluta leken, så avslutas den även om det innebär att någon av hundarna måste tas undan eller kopplas.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två hundar, en cairn terrier på fem år och en yorkshire terrier på drygt ett år. Vi fick den lilla precis efter att min förra hund, också en yorkshire terrier, hade dött av hög ålder. Problemet är att cairn terriern låter sig domineras av den lilla som är helt omöjlig att sätta på plats. Den biter henne i tassarna om den får chansen, och när vi ska ut och gå hoppar hon antingen upp i nacken på den stora eller hänger henne i hakan och morrar våldsamt. Jag har naturligtvis lyft bort den lilla och tillrättaviserat henne, men inget hjälper. Jag kan inte förstå att den stora inte sätter henne på plats? På andra områden är den lilla också totalt omöjlig. Hon vräker i sig sin mat först och ska alltid vara först till allt – en riktig lillasyster. Bägge är för övrigt tigar. Jag hoppas du kan hjälpa mig med några tips om vad jag kan göra.

Mer konsekvens, den äldre hunden äter först, går ut och in genom dörrar och passager först, hälsas på först och så vidare. Den yngre hunden behöver mer aktivering och fostran varför det är lämpligt att dela på dem vid ett par promenader per dag. En sak bekymrar mig dock och det är att er Cairnterrier verkar så loj helt rasotypiskt, har du nyligen undersökt den hos en veterinär så att allt är okey, ingen livmoderinflammation eller dyligt på gång?

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två labradorer på ett och sex år. Den yngre morrar och biter efter den gamla när vi är ute. Den vill hela tiden vara först, och låter inte den gamla vara i fred. Vad ska vi göra? Låtsas som om vi inte ser och låta dem lösa det själva, eller ska vi lägga oss i? Vi tycker lite synd om den gamla hunden.

Jag tycker att ni skall lägga er i och avleda den yngre hunden genom olika former av träning och arbete, även på så vis också att era hundar får varsin egen promenad om dagen, så att ni kan aktivera dem riktigt bra var och en. Den äldre hunden är ju redan van vid vissa rundor ni promenerar och en viss form av gemensamt arbete med er, hoppas jag. Den yngre hunden är i den åldern att den behöver socialiseras med andra hundar och miljöer utan att ha den äldre som stöd. Labrador retriever är en apportrande fågelhund och älskar formligen alla former av apport/bärande arbete och gärna i och kring vatten. Spår är också ett jobb som är kul och passar bra för era hundar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har blivit påhoppad av en schäfer två gånger, sista gången högg han min hanhund. Då det är släkt till oss som äger schäfern och de påstår/ säger att vår 18 månaders hane inte tar skada av detta. Vilket jag inte tror på - därför tar jag inte med min hund längre när vi ska träffas. Vad stämmer? Han har börjat skälla på andra hundar - hanar, har ni några bra tips för att träna bort det? Kan utfallen bero på rädsla efter vad som hänt?

Klokt tänkt av dig att inte ta med din hund till hundar vars ägare inte har större kontroll över eller önskan om att kontrollera sin hunds uppförande mer än att den kan ge sig på andra. Unga hundar är extra känsliga för oprovocerad "överfall" och man bör undvika att sådana sker. Se till att din hund får umgås med äldre stabila trevliga hundar, så lär han sig hur man talar hundspråk.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en jaktlabtik, 1 år. Vi undrar varför hon lägger sig platt när vi möter andra hundar, ibland när hon ser dem på mkt långt håll. Då går det inte att rubba henne förrän hunden kommit fram o hälsat eller gått förbi. Om sistnämnda så vill hon helst sitta kvar så länge den syns. Hon är van vid andra hundar, verkar inte rädd alls, men det är jättejobbigt ! Vi undrar om ni har ngt tips om hur man kan få bort detta beteende ? När hunden kommit fram o hälsat sätter hon sig upp o vill nosa o leka. Men - det tar tid att stå och vänta tills hunden kommit fram till oss och/eller gått förbi ! Vi vill inte släpa bort henne i kopplet!

Er hund "samtar" med den mötande hunden och dessutom säger hon att hon är ofarlig, liten och lekvillig.

Läs Lars Fälts bok "Hundars språk och flockliv" och Anders Hallgrens bok "Alfasyndromet" för ökad kunskap kring hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har två 2-åriga shih-tzuhanar. Fido är min och Karo mammas. Hundarna har vuxit upp ihop och alltid varit tillsammans och bor nu båda hos mamma. För något år sedan började Karo (som alltid varit ängslig) stundtals förändras. Främst på kvällen. Han morrade djupt, rörde sig stelt och var aggressiv mot Fido. Han morrade när vi närmade oss men det var tydligt att det ej var riktat mot oss. Han verkade bara rädd och inte kontaktbar. Nu blir han sådan här jämt. Vi har försökt skilja dem åt. Fido blir då ängslig, letar efter Karo och kan inte koppla av, vilket Karo kan som är mer självständig, men när de möts är Karo galen. Nu har även Fido blivit aggressiv emot Karo. i en spänd situation attackerar han och de ryker ihop. Inget verkar hjälpa mot Karo, Fido slickar hans mungipor eller nonchalerar. Vi har försökt ryta i vilket resulterar i aggression. Han hugger inte men morrar och ryter mer. Vi har testat att lugna och att nonchalera. satt honom i ett annat rum men han är oförändrad när han släpps ut. (Fido blir klart mildare av denna "bestraffning"). Vad tror du vi kan göra?

Två hundar av samma kön i samma ålder utvecklar nästan alltid detta beteende. Det är helt enkelt en för mycket i flokken med tanke på konkurrensen som uppstår, rent genetiskt hos hundarna. Antingen lär man sig läsa sina hundar och lär dem att "lyda/lyssna", så att man på så sätt kan få en lugn och harmonisk hemmiljö, eller vilket troligast är bäst. Att separerar dem och låta dem bo i varsin familj. För varje slagsmål, hot, morring ökar spänningen och situationen blir värre/sämre för både hundar och dess husfolk.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har precis fått hem min andra hund (den första är en Amerikansk Cocker, tik, på 3 år) och den nya är en blandning av Border/Colлие/Schäfer. Hon är nu 13 v. gammal, redan större än min första hund, och jag vill veta hur jag på bästa sätt ska få dessa två tjejer att fungera tillsammans. Jag har redan nu märkt antydningar från den yngsta att hon försöker "dominera" min gamla. Den gamla går för det mesta undan, men ibland kan hon göra riktiga utfall mot den nya. Utfallen består av allt ifrån "raggresning" till att hon morrar ner den nya på rygg och tar "stryptag". Min fråga är: ska jag lägga mig i eller ska jag låta dem sköta det själva? Jag har hört alla möjliga svar från folk som kallar sig "experter". Jag ska kanske tillägga att min gamla hund inte har några som helst "störningar" eller "problem" med andra hundar annars. Jag älskar henne av hela mitt hjärta och hon uppför sig verkligen exemplariskt i de flesta situationer. Jag vill verkligen att mina hundar ska förbli just hundar och är just därför lite osäker på hur jag ska reda ut denna "röra" som uppstår ibland.

Din Cockertiks uppförande hänger ihop med fostran av valpen. Fostran för valpen att förstå när det är nog, när hon inte längre vill ha valpen hängandes efter sig och massor av liknande situationer. För att komma över denna "klack" som är vanlig, då man för in en ny individ i flokken, så gäller det att den äldre hunden får egna platser, dit den kan ta sig utan att valpen kan komma efter. Sätt upp kompost galler eller liknande, gör ett Cockerstort hål i det, så kan tiken smita in till detta rum/utrymme, när hon vill vara ifred. Se till att valpen får den valpfostran, socialisering och miljöträning den skall ha utan att den äldre ständigt är med som "storasyster". Den äldre hunden behöver få sina promenader (långa var dag) själv utan valp och behöver också få egentid hemma, få äta i fred, bli kelad med och så vidare.

Läs gärna min bok "Hundens första år", för att vara väl förbered på valpens utveckling och därmed mer förstå den äldre hunden.

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog

Min mor har en liten toypudel, på 3 mån. En liten söt tjej som är så fin. Valpen fick en dålig start på livet, hon blev biten av grannens två hundar. Tur var att hon klarade sig, men nu är hon väldigt rädd för andra hundar och reagerar på ljud. Mina två frågor är följande. 1. hur ska vi göra det bästa för henne att komma över rädslan för andra hundar? 2. hur långt ska man promenera med en 3 mån valp?

Man skall inte promenera med en tre månaders valp. Den skall upptäcka sin närmsta omgivning och själv visa när den vill undersöka längre bort, vilket brukar börja ske kring fyra månaders åldern. Men när man har en så liten behändig hund, så kan man ju röra sig längre bort genom att man kan ha den i en lämplig väska. Men tänk på, att det rent genetiskt är osäkert att flytta på sig för långt bort från hemmet, för valpar. Så ta det lite lugnt med för långa, många förflyttningar, med valpen ett par månader till. Att komma över överfall kan ta olika lång tid beroende på överfallets art, vår reaktion då och nu, när vi möter hundar. Hur illa hunden blev skadad och eller om det mer var av en chockartad upplevelse, mer än fysisk skada. Chocker har en tendens att sitta kvar mycket länge, och kan bli bestående. Om man inte jobbar rätt med dem, därför tycker jag att ni söker närmsta kollega till mig för konsultation. På en sådan kan man enklare samtal kring alla händelser i hundens liv och då blir bilden än klarare, än den ni givit mig, här. Sök kollega via www.fidos.se/lankar . Läs även Turid Rugaas bok ” I samspråk med hunden” för att lära er själv. Om vad ni kan göra med ert kroppsspråk, för att signalera rätt till er hund i er kommunikation.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Bichon havanais hane på 3 år. Varje gång det kommer en hund till oss för att hälsa på börjar han försvara mig. Han sätter sej bredvid mej och om en hund kommer och jag klappar den, börjar han morra. Han försvarar mej istället för att ha kul med hunden. Jag vet inte vad som är fel. Tror han att han är högre i rang än mej?

Din hund känner lite ”press” av att ha hundbesök. Kanske för att det sker för sällan, för att någon hundbesökare varit lite burdus, kanske din hund inte är välrastad, så han har lite mycket energi att lägga på sitt ”tyckande”. Ta bort hans saker när andra hundar kommer på besök. Vet du att de kommer, gå en extra sväng med din hund. När besöket kommer var med hundarna, låt besökarna titta runt och din hund är mest vid dig, fast ändå med. Sedan kan hundarna ligga ner. Bäst är att mötas ute och gå en sväng med hundarna, sedan kan ni va hos dig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga ang min schäfertik som är ca 2 1/2 år. Jag förstår henne i mångt och mycket men när det gäller detta så kan jag inte klura ut hennes beteende i denna situation. Ex häromdagen så hade jag min hund lös och vi möter ett par som har sin hund lös och det var en mindre ras. När deras hund får syn på min så rusar den emot min och skäller som jag tycker de flesta små raser gör. Då går min hund in i flykt (det är ej lek) med den andra hunden efter sig. Detta har hänt förut men då var det en annan hund. Hon gör bara så med små raser. Vad

kan det bero på? Jag undrar också om jag gör rätt för när hon gör så kallar jag in henne till mig och står tyst tills de andra har fått tag i sin hund. När det kommer stora hundar farandes med ganska så självsäkra attityder så höjer hon svansen och springer dem till mötes så det är bara små raser hon gör så med eller är det så enkelt att hon bara tycker att de är jobbiga?

Helt troligt är det så att din hund tycker de små skällande hundarna är jobbiga, vad dom i vart fall är, är att de är hotande mot din hund och i sitt skällande, talar om att de känner så. Varför din tik artig som hon verkar vara visar att hon inte alls vill hota och springer iväg. Att den mindre hunden fortsätter sitt "hotande uttalande/skällande" mot din hund leder ju till att du kan tolka det som flykt. Hade det varit flykt, så hade din hund inte kommit till dig då du kallar in henne, vilket jag tolkar hon gör.

Du verkar alltså ha en artig och trygg tik, som ofta tycks möta osäkra mindre hundar. En sak du bör betänka är att många Schäferhundar är skälliga, gapiga och inte så sällan har medverkat att skrämman hundar de möter. Ett sådant scenario är troligt att dessa små hundar varit utsatta för och så är kedjan igång. Detta exempel är ett lysande exempel på Varför det är så Viktigt att alla vi hundägare lär oss tolka hund och därmed kan styra/vägleda vår hund till trevliga möten. Erfarenhet av möten går ju nämligen igen. Har jag blivit illa skrämmd/behandlad när jag var ung av en stor svart hårig hund, ja då ger jag igen på liknande då jag är "stor nog att våga/kunna".

Hoppas du fann svaret intressant och givande.

Och med det intresset du tycks ha, läs Turid Rugaas bok, "I samspråk med hunden – lugnande signaler" och Anders Hallgrens bok, "Därför gör hunden så".

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en dansk/svensk gårdshund, en tik på knappt åtta år. Problemet är att hon inte kan tåla synen av andra hundar – hon skäller och blir nästan omöjlig att hålla. Men när min man är ute med henne så är det inte några problem, det är bara när jag håller henne. I början var det inte så farligt, men nu hinner vi nästan inte komma utanför dörren innan hon börjar skälla på allt och alla.

Har ni någon idé om vad jag kan göra åt detta?

Det är troligen så att du finner detta självklart både genant och besvärligt, detta läser din hund av i ditt kroppsspråk. Försök att gå med din man några promenader och gärna på platser där ni vet att ni träffar andra hundar. Notera hur din man och er hund uppför sig, gå lite vid sidan av, så du ser dem. Detta beteende skall du sedan härma när du går ut med hunden. Det andra man bör försöka är att skaffa några hundvänner som man kan gå på promenad med varje vecka, hundarna behöver inte ha någon fysisk kontakt bara för att man går promenad ihop, successivt lär din hund sig att andra hundar inte är farliga. Hon är troligen rädd för andra hundar och så är det ju även så att Dansk/Svensk gårdshund har en vaktande roll i sin genetiska uppsättning.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

När vi är ute och går med vår 14 månader gamla schäfer har vi nästan varje gång stora problem med att gå förbi andra hundar. Hon reser då ragg, blir väldigt aggressiv och vill ofta slåss med andra hundar. Och när hon är ute i vår trädgård behövs det inte mycket aktivitet ute

på vägen för att hon ska skälla och resa ragg. Vad kan vi göra och bör vi gå till en hundpsykolog?

Er Schäfer reser inte ragg för att hon är aggressiv utan för att hon är osäker. Skaffa hundvänner ni kan gå på promenad tillsammans med och gå gärna på en hundkurs. När ni får möten se till att er hund lugnar sig genom att hon måste sitta innan hon får hälsa och låt henne hälsa mest på hanhundar och äldre tikar, det blir jättebra om ni förhåller er lugna, så att er hund kan läsa er och att ni då signalerar lugn. För ökad hundkunskap läs gärna böcker om hundars signaler, flockliv och etologi, där i bör ni få många aha-upplevelser. Hundens Gyllene Regler av Anders Hallgren, Hundens språk och flockliv av Lars Fält till exempel, dessa böcker kan ni köpa i vilken svensk bokhandel som helst eller via Adlibris på nätet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en goldenlabbe som är 6 år. Hon har alltid varit så tyst och snäll. Men nu så har vi en valp på 5 månader. Och vår äldsta hund har börjat att skälla när det ringer på dörren och när hon hör konstiga läten det har hon aldrig gjort förut.

Er äldre hund har troligen tagit på sig vakten av er nya lilla kompis, ni kanske skaffade valpen precis i er andra hunds skendräktighets period, det vill säga efter hennes löp och då finns alla modershormonerna på plats. När hunden skäller, sätt er på huk hos henne och tala med henne med små bokstäver om att hon inte behöver. När hon inte skäller säga Bra när hon skäller tala med henne, skrik inte.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en ursöt och mysig fox terrier. Den brukar leka med grannarnas hundar. De leker alla bra tillsammans. En av hundarna, som är lika gammal som min, har lekt tillsammans med min sedan de var valpar. De är nu bägge 2,5 år. När de träffas attackerar min lilla hund den stora hunden – en blandning mellan jakthund och labrador. Den visar tänderna, morrar och biter tills den stora markerar att det räcker, och det ser ganska våldsamt ut. Jag brukar faktiskt bli väldigt rädd. Efteråt leker de som bästa vänner. Det är bara den här hunden som min hund betar sig så här mot. Varför i all världen gör den det? Den stora kan enkelt sätta den lilla på plats. Den skulle kunna ha min lilla hunds huvud i munnen om den ville. Hur ska jag få den lilla att sluta att ge sig på den stora?

Jag förstår att det ser otäckt ut och det som händer är nog att din hund är lite spänd när den kommer till sina kompisar. Just denna kompis och din hund är ju jämgamla vilket kan komma att ställa till problem om det kommer att lukta löptik i närhet någon gång. Jag skulle vilja rekommendera er att ni börjar era möten med hundpromenad, att alla är i rörelse, att ni sedan arbeta lite med era hundar, som sök, lydnad eller liknande innan ni avslutar er gemenskap med att hundarna fritt får leka, på så viss har spänningen lagt sig och mycket energi har bränts.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två boxertikar, en på 2 1/2 år samt 11 mån. Problemet gäller främst den vuxna tiken. Vi har henne på foder sen 9 mån tillbaka. När hon kom till oss var hon mycket stressad, men har nu lugnat ner sig. Dock kan hon bli stressad i nya miljöer fortfarande. Hon är urmysig på hemmaplan, & hon har valt mig till sin bundsförvant, vilket ibland kan bli påfrestande, då hon alltid vill ha stenkoll på var jag är någonstans, men även detta går bättre & bättre. Däremot så är det en plåga att möta andra hundar ute! Hon blir "blockad" & det går inte att få kontakt med henne. Hon sliter & drar i kopplet & gör allt för att kunna rusa på den mötande hunden. Hon varken morrar eller skäller, & det som händer om man släpper henne är att hon rusar på & liksom "näpsar" den andre, sen vill hon leka. Det har dock vid två tillfällen att hon hamnat i slagsmål, men det verkar som om det hänger på den andre hundens reaktion. Vi har mycket hundar runt omkring oss som det inte är några problem med. Hon har gjort så med dessa också till en början. Jag tycker att jag försökt med allt, men det är svårt när det inte går att få kontakt med henne. Jag tror att mycket kommer ifrån kenneln där hon vistats. Många hundar där de får sköta rangordning tillsynes till vilket pris som helst. Hon kom till mig på grund av att hon & en tik slogs, så hon var alldeles sönderbiten vid det tillfället. Vår andra tik & hon kommer bra överens hittills. Hon är en urgo hund & har gjort många framsteg, men detta problemet kvarstår. Ska tillägga att hon haft problem med hörseln (öroninflammationer) Finns det något mer jag kan göra? Har provat med nosuppgifter, aktiva promenader, att sitta still när vi möts (vilket inte fungerar alls) belöning när hon gör rätt (vilket sällan sker i dessa situationer), vi cyklar m.m

En tråkig men bra beskrivning på en osocialiserad hund är det du ger. De vägar du arbetar med är riktiga men ditt tålamod måste vara större, din boxertik har levt under mindre trevliga förhållande under en mycket lång tid och dessutom under sin uppväxt så det tar lite mer tid för henne att inse att du är hennes beskyddare och bundsförvant, vilket gör att hon kan lita mer på att du löser kniviga uppgifter. Fortsätt med mycket nosarbete och se till att du försvårar de uppgifter hon klara, så att hon växer i kunskap och bränner mer energi. Var konsekvent med till exempel Sitt vid möten, det kommer att fungera. Se till att hon inte kommer i nya slagsmål och därför kan det vara extra viktigt att välja hennes lekkamrater, speciellt bland tikar. Miljöträna och socialisera henne lugnt men relativt mycket.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labradorhanne på 1 1/2 år som är hur lugn och snäll som helst när vi är inomhus. Jag vet att labbar är en aktivitetskrävande ras och försöker hålla honom igång med lydnadsträning, hjärngympa och spårning. Men när vi är ute drar han jättemycket i kopplet. Jag har försökt med allt- stanna, gå åt andra hållet, rycka i kopplet, gå-fint-sele, beröm när han går fint o.s.v. Inget hjälper! Han vill gärna "stödda upp sig" mot andra hanhundar. Han kan stirra på dem för att provocera, morra och skälla åt dem. Några gånger har han hamnat i slagsmål. De senaste dagarna har han börjat skälla och hoppa mot okända människor när vi är ute och går. Jag har skällt ut honom ordentligt, men det har inte blivit något bättre. Vad kan jag göra åt dessa tre problem, dragandet, utmana andra hundar och skälla på människor?

Det du inte skall göra är att skälla ut honom när han enligt dig uppför sig illa, du får din hund att tro att även du är upprörd av situationen och det gör alltså din hund mer bestämd om att andra hundar och människor skall vi akta oss för. Träna på ett konsekvent sätt, träna i flera veckor innan du avfärdar en träningsmetod. Använd INTE så kallad gå fint sele, det är både smärtsamt och fel metod att nå sin hunds intresse för

dig. Skaffa hundkompisar som ni kan gå promenader tillsammans med och var extra aktiv med din Labbe på promenaderna, även om det rör sig andra hundar och människor i er närhet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår härliga labradortik (13 mån.) har efter sin första löpperiod blivit väldigt aggressiv mot små hundar. På träningsbanan morrar hon bara vi närmar oss mindre hundar, och det har hon aldrig gjort tidigare.

Efter att löpet är klart för tikarna så tar skendräktigheten vid, detta är en period som för vissa tikar går omärkt förbi för andra blir det jobbigt. Skendräktiga tikar kan bli irriterade /arga på vissa andra hundar, de vill inte lika gärna gå ut, de verkar mycket mer hungriga. För att få er tik igenom skendräktigheten på bästa sätt, ge henne lite mer motion och gärna mentalt krävande uppgifter något mindre med mat. Ta bort hennes leksaker hemma och ta bara fram dem när ni aktivt leker med henne, för övrigt strunta i att hon är lite sur hon kommer helt plötsligt en dag att vara sig själv igen. Skulle er tik få ytterligare en besvärlig skendräktighet efter nästa löp så kontakta en veterinär för rådfrågning om eventuell kastrering, P spruta eller så. Håll henne från andra tikar så mycket som möjligt runt omkring löpet för att eliminera bråk. Vill du veta mer om löpet sök, Etologisk litteratur om tikars löp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag fick överta en hund för ett år sedan. Han heter Fido och han är 4 år, han är en blandras tibetansk spanniel o lhasa apso. Han är jätte snäll och lydig men tyvärr inte bland andra hundar. Damen som hade Fido innan mig var gammal och hade ingen pli på han alls+att fick bara gå ut 2ggr/dag. Jag har fått höra att han är som en helt annan hund sedan han kom till mig och han har det verkligen bra här men nu till frågan. När vi skall gå ut så fasar jag för det varje gång pga när Fido ser andra hundar blir han GALEN. Vissa hundar går bra men det blir bara värre. Han skäller och det ser ut som att han skall äta upp den andra hunden (spelar ingen roll om den andre är 100kg tyngre eller mycket större). Jag vill ju gärna gå på lydnad också med honom men vågar tyvärr inte för jag vet ju inte vad som kan hända.

Fido har nog tyvärr inte blivit socialiserad hos sin förra ägare, en gamal dam har inte orkat att lära honom utan han har nog fått som han har velat plus att damen har nog tyvärr felsiganlerat till sin hund ofta, vilket förstärkt hans rädsla för andra. Jag tycker att du skall ägna ditt första år med Fido med att socialisera honom som om han vore valp, fast han inte är det. Därför sa jag första år för det kommer att kosta dig energi och tålamod att orka vara nogsam vid alla hans utspel. För ökad kunskap läs Lars Fälts bok Hundens språk och flockliv, Anders Hallgrens bok Hundens Gyllene regler och läs och arbeta efter Marie Hanssons bok Min bästa vän, för att öka hans tillit till dig och öka er gemensamma kontakt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig och snäll labradorhanne på 4,5 år. Han är lättsam och sällskaplig, men en dag när vi var ute och gick och nästan var hemma mötte vi en annan hanhund. Jag sa förstås "han gör inget" och de fick lov att hälsa på varandra. Men det skulle vi aldrig ha gjort, för plötsligt blev vår hanhund aggressiv mot den andra hanhunden med det resultatet att den fick en liten rispa i örat. Vi var totalt omskakade och den andra hundägaren blev förståeligt nog väldigt upprörd eftersom vi hade sagt att vår hund inte skulle göra något. Var vi för nära vårt eget hem eller vad var det som gick fel?

Ni kan ha varit för nära ert revir, den andre hunden kan ha varit spänd mot er hund, en tik kanske precis passerat och lämnat en god doft efter sig eller vad som helst. I hundars värld råder inte någon statistiskt beteende av att en viss hund alltid är "snäll" mot alla andra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi är lyckliga ägare till en silver toy pudel som är 5 år han heter. Vi väntar nu på att få hem en powder puff kille som är 10 veckor. Vi vill att detta ska gå så bra som möjligt, för där vår hund bodde förut så blev han så elak på en liten valp så dom fick lämna tillbaka den lilla. Vi tänkte lämna bort honom när valpen kommer och sen hämta honom, vi tror att det kommer att gå bra men vill ändå ha lite råd av dig.

Jag tycker inte att ni skall lämna bort er hund inför valpens ankomst, se istället till att er hund fortfarande får egentid både inomhus och på era promenader varje dag, ge er hund en frizon dit valpen inte kan komma, så skall ni se att det blir jättelyckat.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga angående en av våra hundar, som vi är fodervärd åt. Det är en boxertik på 2 år som är omplacerad pga att hon & en tik till på kenneln inte kom överens. Det var alltså slagsmål dem emellan & det blev tillslut ohållbart, kulmen kom då ägaren råkade få sin arm emellan, ett redigt bett. Eftersom bettet kom i samband med hundslagsmålet så gick jag med på att ta henne på prov, men lite skeptisk var jag. Hon har nu varit hos oss i ca 6 mån, & hon tyr sig jättemycket till mig & är en urmysig hund men, till frågan, grejen är den att hon är vad jag tolkar som avundsjuk/osäker gentemot andra hundar. Vi har ytterligare en liten boxertik, & det har gått bra med dem, de har mellan varven jättekul med varann, men i vissa situationer så ryker dem ihop. Sist råkade jag hamna emellan, dock blev jag inte illa biten, men vad ska jag göra för att stävja detta (det är inte ofta det händer, men misstänker att det kanske tilltar då den lilla blir större, är nu 8 mån). De slutar ju omedelbart när jag avbryter, men på kenneln blev hon tydligen helt blockerad. Jag har barn & vill ju gärna inte att de hamnar emellan, det är ju lätt hänt, jag råkade hänga med handen bredvid stolen när det hände, hade en hund på varsin sida. Dessutom så är det ett evigt passande när det kommer andra hundar, dock brukar det inte hända något allvarligt, det verkar som hon måste sätta dem på plats, sen kan hon leka med den andra hunden. Går också alltid lättare om hon & den mötande hunden är lösa. Tycker jag försökt med det mesta, aktiva promenader m. ""godisgömmor"", få henne att sitta passivt, när det kommer andra hundar (vilket inte är det lättaste), springer ofta åt motsatt håll som henne om hon går för långt bort, men det kan jag ju inte göra om det kommer en annan hund. Jag cyklar med henne, det är enda gångerna vi kan möta (med visst avstånd) hundar utan att hon rusar på, för då har hon fullt sjå med att hålla takten & inte

springa in i cykeln. Jag har provat mer därtill men inget resultat, detta gör jag fortfarande dagligen. Jag har också en stark misstanke om att hon hör dåligt, kan det ha med saken att göra? Vi ska kolla upp det ordentligt. Jag har ju det valet att lämna tillbaka henne, men samtidigt känns inte heller det bra, för hon är en helt annan hund nu än när vi fick henne, & det är ju inte människor hon är knepig mot utan det gäller i första hand andra hundar. Dessutom vaktar hon mig gentemot andra hundar & små barn stressar henne, dock inte våra egna (yngsta är 6 år) Det är många sidor på det hela, ett skäl till är att vi inte vill att den lilla ska ""ärva"" beteendet, vilket hon redan nu börjar få tendenser till, dock går det att stävja henne ännu, men vad gör jag med den stora, har du något tips eller råd? Det finns egentligen mycket mer att tillägga, men hoppas att du utifrån detta har något råd att ge.

Din boxertik har redan slagits för mycket för att kunna lita på andra tikar, hon skulle behöva bo i ett hem som ensamhund och därifrån successivt socialiseras med andra hundar så att hon känner sig säker. Er unga hund och Boxertikens slagsmål bådär inte gott den unga hunden är alldeles för ung egentligen för att våga vara med på ett slagsmål, så detta känns inte bra. Jag hoppas att du finner en lösning så att de båda tikarna kan få njuta sina liv utan att ständigt behöva passa på sig inför den andra. Det finns mycket att skriva om varför detta är som det är men enligt din beskrivning så krävs tjugofyrtimmars kontroll och inget annat att göra för att kunna lösa konflikten som egentligen handlar om att det är en tik för mycket i samma flock
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en labrador som är 14 månader. Han är jätteduktig när han vill men vårt stora problem är på promenaden när vi möter andra hundar. Han ska bara fram, så man får hålla i så mycket man orkar.

Han får aldrig hälsa på andra hundar, men försöker alltid att ta sig dit iallafall. Han är väldigt stark så det gäller att se de andra hundarna före honom så att man kan ändra färdriktning. Men det är inte roligt att behöva anpassa promenaden efter andra. Vad ska vi göra?

Lär er Labbe att sitta vid möten och låt honom få hälsa på andra hundar, speciellt som belöning för att han suttit, ha tålmod det är relativt lätt att få en social och glad labrador att förstå hur man gör för att få hälsa.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Vi har en Berner Sennen på 10 månad som är en underbar hund till lynne och allt. Från det att han var liten fick han umgås med grannens strävåriga Tax som nu är 1 år gammal. Allt har varit frid och fröjd, tills helt nyligen. Hundarna lekte med varandra och helt plötsligt utan förvarning blir taxen aggressiv mot vår hund. Vi hade hela tiden hundarna under uppsikt och vi såg inget som skulle framkalla detta beteende. Samma dag blir han även arg på andra hundar som han mötte under deras promenader. Vi prövade lite försiktigt efter ca 6 timmar för att se om taxen fortfarande var arg och det var han. Hans ägare slår honom och drar hunden i hans koppel när han skäller och visar tänderna åt vår hund. Eftersom detta är vår första hund så vet inte vi hur man ska tackla detta problem och jag vet inte vad jag ska säga till grannarna

heller, då jag tycker att de behandlar hunden på helt fel sätt. Det måste finnas ett bra sätt att tillrättvisa hunden på utan slag. Vore intressant att få ett svar på hur man ska gå till väga med detta problem, eller ska vi inte låta hundarna träffas fler gånger?

Att Taxen helt plötsligt blivit arg kan bero på smärta, Taxar har ju som bekant en lång rygg och en yster Berner Sennen hund kan vara en tung lekkamrat om dom dessutom klumpar sig i leken. Taxen behöver en undersökning av en veterinär för att kolla att allt är ok, sedan behöver hundarna nog gå promenader tillsammans och inte bara leka. Lek är inget hundar sysslar så mycket med som vi människor tror utan de bara tränar sig själv, sedan är det så att Tax är en mycket bestämd ras som inte är så glad för lek, enligt mitt förmenande. Att slå hundar är inte bara förbjudet det är också brist på omdöme och framförallt kunskap. Om man kan hund så vet man vad ett slag mot denne gör.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en irländsk terrier på 6 mån, det stora problemet med honom är när vi är ute och går så får han sådana utfall mot andra hundar han skäller och morrar, får han gå fram och hälsa så lugnar han sig, men man kan ju inte gå och hälsa på alla hundar man möter då skulle man inte få göra annat. Snälla har du någon bra lösning på detta problem.

Din hund är unghunds-osäker, detta måste ni komma tillrätta med, nu i unghundstiden. Låt honom få hälsa på andra hundar efter att han suttit ned och sökt er ögonkontakt. Sök även någon eller några vuxna stabila hundar, gärna tikar som ni kan träffa ett par gånger i veckan så att han får rätt lärare för sin osäkra framfusighet och prata inte med honom när han visar sitt osäkra beteende med morringarna mot andra.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schablador tik som är 15 mån, hon skäller på andra hundar som vi träffar ute vad ska man göra?

Låt henne sitta ned och när hon söker din ögonkontakt fråga den andre hundägaren om det är ok för henne att hälsa, hon visar att hon är osäker i sitt beteende. Och det är toppen om hon kan lägga över det på dig, så till vida att du hälsar först och väljer vilka hon får hälsa på.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en dobermanntik som är 18 månader, ska ställa ut henne i juli. Problemet är att hon skäller på andra hundar-alltid! Och får hon tillfälle biter hon mer än gärna. Som det verkar är hon osäker ska gå på hundklubben nu och träna, har ni nåt tips om vad man kan göra??

Se till att din Dobermann tik får hundkompisar, till att börja med så räcker det att gå med dem i koppel tillsammans, innan man märker vilka hundar som gillar vem och eventuellt inte. Gå flera gånger i veckan medvetet på ställen där du vet att det är

hundar, sätt dig ned och ta en fika och låt henne bara titta. Ignorera hennes skall om du inte kan stoppa det med en gång, belöna henne när hon tittar på hundar och är tyst.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar varför min hund rusar morrande fram till andra hundar, men när han kommer fram vill han bara leka han har aldrig varit elak mot någon han är världens snällaste, men han har gjort så här sen han var liten och det verkar inte försvinna vad kan man göra åt detta, tacksam för olika tips. Jag har redan provat med vattenspruta, kastat nycklar i marken, även en burk med stenar i tagit tag i nacken men inget tycks hjälpa och det är ganska jobbigt eftersom han är så stark det är en rottis.

Din hund är osäker och möter andra hundar med det, han har haft tur som möt säkra hundar som inte själva blivit skrämde av hans rädsla utan förstått. Sluta upp med nackskinnstag, vattenspruta och dylikt, det är inte rätt metod och dessutom så skall man inte använda metoder som man inte känner hela händelseförloppet kring, du kan i värsta fall få din hund på riktigt dåligt humör och då framförallt mot den andra hunden. Skaffa dig ett antal hundkompisar som du flera gånger i veckan går promenader tillsammans med. Ni kan låta hundarna vara lösa växelvis både ihop och en och en. Tala till din Rottis med små bokstäver när du är upprörd och belöna rikligt precis när han gör rätt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en Berner Sennen på 11 månader som är en underbar hund. Vi har aldrig haft några som helst problem med honom och han har fungerat bra med andra hundar. Vår granne har en hund som är 1 år och är en strävårig tax. De två har alltid gått hur bra ihop som helst och verkligen tyckt om varandra. Nu verkar det som taxen verkligen hatar vår hund och han skäller och morrar och försöker gå till anfall mot vår hund. Varför? Har det kanske med hormonerna att göra? Grannen tycker att vi ska släppa ihop dem och att de ska få göra upp en gång för alla. Problemet är att vår hund har vid två tillfällen blivit överfallen av en annan hund som har slitit sig från sin ägare. Detta har satt djupa spår i vår hund och han blir väldigt rädd då en hund börjar skälla och vill gå till anfall. Vår hund ställer sig som ett u med kroppen och vill bara sjunka ihop och inte alls synas. Så detta med att tussa ihop dem känns helt fel för mig, då jag inte vill ha en rädd hund. Vi har jobbat mycket efter dessa två överfall han varit med om och låtit han träffa snälla, lugna hundar och det har gått jättebra efter ett tag. Eftersom detta är vår första hund vet jag inte hur jag ska göra, kanske att ni har ett förslag att komma med. Det bästa kanske är att inte låta dem träffas men det blir svårt då vi bor bredvid varandra.

Du har helt rätt, ni skall inte tussa ihop dem så att de får göra upp, det existerar bara hos folk inte hos hundar - att man gör upp, där händer andra saker vid slagsmål. Jag skulle vilja att du försöker få din granne att hänga med på några promenader i veckan tillsammans istället, så att hundarna är på neutral mark. Gör något vettigt på era promenader, lägg spår till exempel, Du kan säkert entusiasmera din granne med detta, då han har en av spårgiganterna i sin ägo, Tax.

Annars så tror jag att det som hänt är dels din hund signaler har blivit osäkra efter överfallen och det läser Taxen in och reagerar efter och eller så är det så att din hund

börjar bli en kille att räkna med och då anser Taxen att det är dags att tala om vem, som är mest kille.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en boxer/labrador på 1,5 år. Hon kom från ett väldigt dåligt hem. Den tidigare ägaren hade totalt 11 hundar där rangordningen var stark. Det fanns en hund som var ledare, och när det kom en ny hund blev den överfallen. Eller om hundarna inte gjorde som ledaren ville, ja då gav den sig på dem. Min hund är väldigt försiktig och nervös, hon är inte så van vid människor och hon är otroligt rädd för andra hundar. Hon är lite nyfiken, men det har inte riktigt fungerat bra för henne med andra hundar. Jag vill gärna ha några goda råd om vad jag ska göra så att hon kan lära sig att de inte är farliga. För det är ju synd om hon inte kan ha några andra vänner än oss. Vad kan jag göra?

Jag känner för din oro, det är fruktansvärt att bevista oro hos hundar/djur, en IMMI hundpsykolog som kommer till er och går några promenader, hjälper er att veta hur ni skall förfara för att stärka er hunds självförtroende så att hon vågar läsa andra hundar. Har ni någon äldre trevlig hundgranne, börja då gå promenader i koppel tillsammans, se till att er hund inte på något vis känner sig pressad till närkontakt, bara att få vara nära och få dofta samma dofter som den hunden ni promenerar med. Men en hundpsykolog skulle göra hela skillnaden, vi är utbildade på bland annat hundars beteende och kan läsa av hunden korrekt och därmed ge helt adekvata råd. Sök hundpsykolog via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga om mina två hundars rangordning. Jag har två schäfrar (hanar) den ena är 3 år och den andra är 1,5 år. De kommer mycket bra överens och trivs tillsammans och de leker mycket. Men ibland har den äldsta hunden nu börjat sätta den lille på plats genom att morra, visa tänder och bita (löst), den yngre hunden kastar sig på rygg och den äldre står över hotfullt. Sen när den äldre är "nöjd" låter han den yngre stå upp igen. För mig gåtfulla situationer som när de passerar in i köket eller där den äldste anser sig har förtur. Jag har kombibil med 2 burar, men ibland måste jag av nöd tvungen använda den mindre bilen och där får de sitta på sätena. Då tillåter inte den äldre att den yngre sitter bak utan börja "bråka", så jag måste ha den "lille" i framsätet. Min fråga är: ska jag ingripa mot den äldre? Hur säger jag ifrån, vill absolut inte ta i hunden då eftersom han är "låst" och vet inte konsekvenserna om jag tar i honom. Ryta eller "morra" själv fungerar inte heller eftersom han är "döv" i detta läge. Jag som matte har inte samma respekt med mig som husse som i hundens ögon är ledaren i flocken. Önskar lite goda råd, böcker läser jag i massor men hittar inget just i detta sammanhang att använda. I övrigt är båda hundarna lydiga och godmodiga.

Jag vill rekommendera dig att läsa Lars Fälts bok Hundens språk och flockliv och Anders Hallgrens bok Lexikon i hundspråk. Båda finns på bibliotek om du inte vill köpa dem. En risk med att läsa så mycket böcker som du säger att du gör är att du får en massa olika infallsvinklar på hund och hundhållning. Många hundböcker förespråkar en hård attityd mot hund och skriver mycket om rangordning, det som skrivs i detta ämne är oftast helt fel. Detta är en gammal felaktig åsikt, att rangordning råder strikt hos hundar, som grundar sig på en undersökning om höns inte om hundar, som har ett

mycket mer komplext och flexibelt sätt att leva i grupp. Din vuxne hund lär den unga sin plats och det kan sluta illa beroende på hur stark din unga respektive den äldre hunden är både fysiskt och mentalt. Din vuxna hund borde inte behöva ha sådan koll på den yngre, det skulle er fostran av de båda lösa, vänlig obändlig konsekvens. Låt den äldre hunden äta själv i lugn och ro innan den yngre får sin mat och då får den äta i lugn och ro. Läs böckerna jag rekommenderat dig och du skall se att du får en ny klarhet i din kunskap. Håll dig sedan till de områden som är baserade av etologiskt kunnigt folk som exempelvis hundpsykologer och etologer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har funderingar runt kastrering av våran hanhund. Det är en blandras Newfoundland/flatcoatedetriever+lite karelsk björnhund. Jättemysig och verkar vara trygg med oss, men för att slippa en massa onödiga bekymmer som slagsmål med andra hundar osv. funderar vi på att kastrera honom. Eftersom vi inte ska para honom utan han ska kunna springa lös och umgås med alla, det finns lekkompisar också. Är det rätt att kastrera eller?

Jag förstår din tanke med att slippa bekymra sig för slagsmål som är baserade på könsdrift, en kastrering är ingen garanti för att slagsmål inte sker. Det som nästan alltid händer med kastrerade hanhundar är att de blir matfixerade och får väldigt lätt för att öka i vikt och med de blandningarna du har i din hund skulle jag vilja påstå att risken för övervikt är stor. En annan detalj i hundens beteende som är vanlig hos kastrerade hanhundar är en lojhet. Bättre tycker jag nog att det är att du socialiserar och tränar din hund att lyssna på dig, så att du kan hantera olika situationer. Hoppas att du finner mitt resonemang så tänkvärt att du provar med träning innan du bestämmer dig, det är trots allt trevligast att ha en hel personlighet att leva med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min syster har en Shitzu tik som är 5 år, och en blandras tik som är 2 år, det är Schäfer och Irländsk setter. Igår högg 2 åringen den lilla så mycket att man fick sätta in dränering på Shitzun. Dom har aldrig bråkat förut, vad beror det på? 5 åringen är väl den som är dominant eftersom den är äldst, tror ni att detta kan hända igen?

Det var tråkigt att höra, det finns massor av anledningar till att två tikar inte kommer överens med varandra. Löptiden och mat brukar vara det vanligaste. Du skulle behöva komma i kontakt med en hundpsykolog för att berätta mer utförligt om vad som hände, så att du kan få kunskap om hur du och din syster tacklar eventuella nya attacker. Det är ju viktigt att er framtid med era hundar blir kul och bra.

Kontakta hundpsykologernas branschorganisation, IMMI, för närmsta hundpsykolog via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är så att jag har en schäfer tik på 10 mån. Hon är väldigt glad i andra hundar och vill bara leka. Nu är det så att vi tänkte vara hundvakt åt hennes kullsystem i ett par veckor. Kan det vara bra för henne att få vara med en annan hund och vänja sig?

Det är oftast bra för hundar att umgås med andra, snälla, hundar, så det är nog en trevlig lösning i sig men unga hundar kan inte avsluta leken i tid utan håller på allt för länge och så finns risken att det slutar med att någon slår sig eller att de blir osams. Den mest överhängande risken är att din Schäfertik och hennes syster blir stressade om de får fri tillgång till varandra. Ta tillfället och träna att man kan vara tillsammans utan att för den skull leka hela tiden, låt dem äta en och en och om de tuggar på ben ha uppsikt över dem.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

En av våra två hundar har precis gått bort. Så nu har vi bara vår lilla valp på nio månader. Hur länge bör vi vänta innan vi eventuellt köper en valp till? Under de senaste 25 åren har vi alltid haft två hundar. Naturligtvis måste vi först komma över vår gamla hund. Men vi vill gärna veta hur länge vi bör vänta innan vi skaffar en till hund eftersom den vi har fortfarande är valp.

Ja visst är det så att man sörjer sin vän och bör så göra innan man köper en ny hund, både för sin egen skull och för att man skall vara mogen att mottaga en ny individ som mattehusse. För att det skall bli riktigt bra så bör man ha hund nummer två av samma kön som hunden som redan finns i familjen och helst skall den hund man har vara tre år gammal och gärna fyra år och helst inte äldre än åtta år. Alla dessa ålders siffror kan naturligtvis skilja något från individ till individ, men tre år mellan hundarna är bäst så att varje individ får lugn och ro på sig att växa till sig innan man skall ta hand om en "lillebror/syster".

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur introducerar jag bäst min nya valp för den "gamla" hunden (fem år) så att jag slipper problem? Bägge är hanhundar.

Genom att se till att den äldre hunden fortfarande får sin egentid och sina egna rastningsrundor. Den äldre hunden skall äta först, gå ut och in genom dörrar först och så vidare när båda är med i situationer. Nu är det ju så att valpar äter oftare än vuxna hundar och då skall den äldre hunden inte vara närvarande. Ha inte en massa tuggben och dylikt liggande framme hela tiden utan arbeta aktivt med hundarnas leksaker och när de tuggar så gör de det var för sig. Det kommer att gå fint, vuxna hanhundar är ofta perfekta barnmorskor även om det ibland låter lite högt om deras tillrättavisning.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en golden retriever-hanhund på sju år. Han är väldigt sällskaplig mot alla – även mot andra hundar. Vi har nu fått vår eurasiervalp, även det en hanhund, som självklart är väldigt lekfull och aktiv. Nu har vår golden retriever visat ett helt annat beteende. Han tolererar valpen under en kort tid, men sedan börjar han visa tänder. Hur ska vi tackla denna situation innan något går allvarligt på tok? Det ska också nämnas att vi inte har några barn, så han har ju fått all vår uppmärksamhet.

Er Golden Retriever fostrar er nya hund genom att uppmärksamma intressanta / bra saker och genom att visa ointresse för negativa/ointressanta saker. Åsikten om vad som är bra/kul/intressant respektive dåligt är ofta olika hos de två hundarna. Den vuxna hunden vet och lägger till exempel ingen större energi på att följa efter er i huset, när han vet att det inte är rörelser från er som gynnar honom, mat, motion etcetera. Detta håller er unga hund att få lära sig plus allt annat som är nytt för honom. Låt er Goldenkille få rätten till att få vara ifred från valpen när han väljer det, genom ett kompostgaller eller er aktiva medverkan till att hålla Eurasian borta från Golden. Träna också er valp som om han vore enda hund i huset, låt honom få kortare och socialiserande promenader, få vara ensam hemma och mycket sömn. Låt er Golden få egentid och gärna på en av dagens promenader. De två hundarna skall inte bara fungera ihop de skall också fungera som en och en som individer, oberoende av den andra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga ang. vår grand danois, en hanhund på 1,5 år. När vi är ute och går med honom och det kommer andra hundar, så blir han aggressiv, reser ragg, skäller våldsamt och är svår att hålla. Vad kan man göra i den situationen? Och hur får man honom att sluta? Vi säger till honom att de andra också måste få gå där.

Er Grand Danois är i början på sin pubertet, han är stor och troligen lite klumpig i sina rörelser, vilket kan göra att andra hundägare drar sig lite undan från er och er unga glada hund. Resultatet blir att ni inte får så många möten men andra hundar som han skulle behöva. Jag förstår att ni tycker att det både är olustigt och genant att vara ute med honom bland andra när han uppför sig som ett "monster". Men jag kan nästan försäkra er om att det inte finns någon ilska hos honom utan en frustration av att inte få utlopp för sin iver att hälsa/leka med andra. Försök att finna någon eller några hundägare med vuxna tikar helst, som han kan få umgås med, till att börja med får gå promenader ihop med. Att få lukta på samma plätt som en annan hund är också ett socialt, lärande beteende. Dessa hans nya hundbekanta kommer att lära honom att ta det lugnare med möten och därmed kommer han att signalera på ett lugnare sätt mot andra hundar som i sin tur signalerar positivt tillbaks mot honom och situationen känns mer avspänd. Då får man fler chanser att belöna gott uppförande mer än att ständigt försöka rätta felaktigt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tik schäfer på dryga 3 år och nu är det så att hon blivit mer "aggressiv" mot andra hundar trots att hon aldrig blivit biten eller dyl. Hon brukar hälsa på vissa mötande hundar som vi gjort i alla dessa år men det sista halvåret har hon börjat morra o liksom hoppa o hugga efter dessa "kända" hundar. Det är hundar som vi känt i 3 år, vad har hänt med vår tik o vad betyder det? Är jag för mesig med henne och att hon ska försvara mig på nått sätt för när min man går ut med hunden är hon inte lika "jobbig". Nu har jag slutat o hälsa på andra hundar då jag skäms och jag märker att hundägarna är rädda för min schäfer och det är jobbigt. Hon skäller även på allt o alla (djur) som passerar gården (ej människor) som hon ALDRIG tidigare gjorde.

Det mest troliga är att din tik nu är "vuxen" hund och därmed har sin egen åsikt om vilka hundar hon inte riktigt litar på/uppskattar.

Det är ju så att det är inte bara din hund, som kommunicerar bara för att hon gör det ljudligt. Hundar samtalar nästan jämt genom att de i första hand läser/signalerar kroppsspråk och doftsignaler innan de skäller. Schäferhund är ljudligare än många andra raser och det ganska omedelbart, vilket inte betyder något mer än att de har lätt för att skälla/prata högt. Detta innebär att din hund skäller men det kan ju då bero på att mötet har signalerat "oförskämdhet/oro".

Med vuxna hundar är det också så att de känner av/märker lätt, när mötande hund ligger i sin löpcykel och det kan irritera en tik mycket, om en annan tik också ligger i sin löpcykel. Det innebär att hundar som normalt finner harmoni ihop oftast, kan bli som "hund och katt" under löpet. Och om vi reagera med att hålla undan efter ett sådant tillfälle, så kan vi lätt förstärka något som var den gången. Men kanske inte vid nästa möte, men som vi tror även är nu, för vi minns den gången medan hunden reagera på vad som är nu.

Sedan tror jag också att det är som det brukar med oss människor, vi mattar är mer försiktiga/sensitiva för vår hunds sätt, än vad män är. I och med att män är "coolare", så signalerar de medvetet eller omedvetet till hunden att de inte finner mötet oroande. Detta reagerar hundar nästan alltid först på och litar då på det, mestadels. Medan vi mattar är som du själv skriver "lite mer hönsmorsor" och tänker på andra mer än oss själv, det läser också hunden. Resultatet blir att hunden uppfattar din oro, för att hon skall bära sig åt, och tror då att du också tycker att mötet är "skumt", varför hon går igång tidigt och kanske utan orsak.

Tänk över detta, ta möten mer med ro. Stanna, vänta tills din tik lugnar sig innan ni går vidare och eller hälsar. Ta för vana att ett par gånger i veckan gå på promenad ihop med hundvänner. Hundarna behöver inte för den skull vara lösa ihop och busa, om du finner oro för det. Utan bara promenera ihop och kanske ha lite trevlig träning här och där på promenaden, lugnar hela gänget.

Se på dig själv mer än på din hund och var konsekvent och lugn, så skall du se att din tik blir lugnare/mjukare i sina möten. Samma beteende vid gården. Tala lugnt och stilla med henne då hon skäller på de som passerar och var aktiv med henne på gården, låt inte bara henne gå och "drälla själv" det bränner inte energi. Dessutom skapar det inte någon samanhållning i flocken, utan snarare ger det din hund indikation på att du/ni tycker det är okey att hon passar gränsen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min ettårs hanhund har börjat att se ut som om jag ser mycket dominant ut när jag sätter på koppel eller försöker aktivera honom, han är mycket signalkänslig i vanliga fall. Hur gör jag för att få honom trygg igen?

Titta bort, sitt på huk, vänd dig ifrån honom när du märker att han tycker du verkar konstig. Lär honom att när ni skall gå ut så får han komma fram till dig som sitter på huk med ryggen mot honom, kalla på honom och sätt på honom halsbandet när han kommer till dig. Tala alltid med små bokstäver till honom och jobba mer med att få honom att lyssna till tecken som du använder hellre än rösten.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är en jättesnäll hund och brukade komma bra överens med alla hundar men nu på sista tiden så har hon blivit aggressiv mot hundar hon leker med (oberoende kön). Så jag undrar vad de kan bero på? Kan de bero på hormonförändringar (som människor), för hon har precis börjat löpa sin 3:dje gång.

Det är mycket troligt att hennes avoghet mot andra hundar har med löpet att göra. Se till att du motionerar henne något mer än vanligt och låt henne slippa hundar som hon inte absolut tycker om, tills hennes löp gått över. Var också extra aktiv med henne inomhus, med hjärngymping och gärna innan promenaden, så att hon bränner energi. Hon kommer att bry sig mindre om andra hundar om hon får göra av med tillräckligt mycket energi och helst skall det vara mental energi hon bränner, positivt huvudbry alltså.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en parson jack russel tik på 4år som morrar och skäller på andra hundar som går förbi oss när vi är på promenad. Och nu undrar jag hur jag ska få bort det här. För att hunden tänkte jag börja tävla med i agility men jag vill inte ha en hund som morrar och skäller mot alla andra hundar.

Din hund kommer inte att morra och skälla på andra hundar när du blir aktiv med henne och hon dessutom kommer att träffa samma hundindivider vid era träningar. Se till att du inte uppmärksammar hennes beteende genom att rycka i kopplet, tala till henne. Stå stilla när ni passeras av hundar och vänta så i din position till din hund tar kontakt med dig, beröm henne för det och gå vidare. Hon morrar och skäller för att hon är rädd och eller osäker, kanske har det hänt henne något med andra hundar eller så har hon fått för lite hundkontakt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag läste om en Beagle som la sig ned så fort den såg en annan hund, och så plötsligt hoppade den upp när den kom nära. Jag har en tax som gör på samma sätt, med när ni skrev att det är för att den signalerar att den vill leka blev jag lite förvirrad, eftersom min hoppar upp men skäller som bara den och verkar ganska aggressiv och otillräknelig. Han har blivit lite konstig sedan han blev överfallen av en rottweiler som valp, och jag vet inte om det kanske är därför som han skäller mer på hundar än förut, men jag brukar hålla honom nära mig, så att han inte ska attackera andra hundar. Är det fel och borde jag låta honom hälsa ändå och hoppas på det bästa?

En hund som lägger sig ned, vid åsyn av andra hundar, gör detta för att markera att den är liten/snäll. Oftast hänger detta beteende ihop med att hunden själv är ung och att den vill leka.

Att man blivit överfallen ger ju en chock och efterräkningar av denna, brukar synas flertalet månader efteråt. Så just Rottweiler och lika hundar, kanske du skall hålla undan för men generellt så är din tax beteende ett lekbeteende, som inte mår väl av att du håller hårt/håller hunden intill dig. Eftersom du då signalerar oro och kan ge hunden fel indikationer. Det finns massor av hundar i lagom storlek för en Tax, att kunna leka

med/hälsa på/umgås med, låt den få göra det. Att den skäller är dels för att den är glad, lite stressad av tråkiga minnet och främst för att den är Tax. Tax har en så kallad låg skalltröskel och har lätt för att skälla åt allt möjligt. Belöna när den slutar skälla, för att lära in mindre skallande.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har den allra underbaraste gatukorsningen (labrador/dalmatiner/newfoundland) som är lite mer än 2 år gammal. Hon är faktiskt rimligt lydig och det första året gick vi kurser med henne. När vi går promenader (och hon har koppel) blir hon fullständigt vild när vi möter en hund, hon ser ut som att hon ska äta upp den andra hunden. När vi har passerat är hon helt normal igen men det är mycket pinsamt för hon är ju den snällaste hund man kan tänka sig. Om det kommer en hund på besök hemma hos oss (även om det är första gången hon ser den) kan de leka fint tillsammans, så det är bara när hon är i koppel. Vad kan vi göra?

Koppel åsamkar hunden så kallat dubbelt självförtroende. Ni signalerar via kopplet vad ni tror/känner och hunden blir påverkad, trots att hon är en godmodig och kanske trygg hund normalt vid hundmöten. Se till att hunden får möjlighet att hälsa och gärna vara lös med de hundar hon skall hälsa på. De hon inte skall hälsa på av olika skäl skall ni kunna passera. Fram tills att er hund lärt sig innebörden av ordet PASSERA, så är det bättre att gå till sidan, sätta hunden ner och vänta på att mötande passerat. Om hon då skäller och "har sig" försök att i första hand då fokusera på att hunden skall kunna sitta still under passagen, efter att det fungerar jobba med att hon kan kanske lyssnar till dig, som kanske vill att hon skall "vinka/ ligga/hålla bollen eller så" samtidigt som mötet sker. Alltså jobba efter att få hunden intresserad av er kontakt mer än att stirra ut mötande. Tänk på att denna typ av problem tar tid att få rätt på, så var tålmodig, påhittig och rättvis och lugn mot hunden. Se också till att situationen sker tämligen ofta så att träningstillfällen ges.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min nakenhund är lite skraj för andra hundar, särskilt om de rusar fram eller skäller hårt. Häromdagen när jag tränade henne lös i skogen så blev hon jätterädd när två lösa hundar skällde hårt mot henne. Hur tränar jag bort hennes rädsla?

Skaffa hundkompisar att promenera med och utgör ett tryggt skydd för dina hundar att komma till dig. Du ökar hundarnas säkerhet genom att vara lugn, Läs Turid Rugaas bok Lugnande signaler.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 2 1/2 årig boxer hane. Han har alltid varit en jättetrevlig kille och har alltid kommit bra överens med andra hundar. Men nu de senaste 8 månaderna har han blivit väldigt dominant mot andra hundar. Det började med att han morrade och gav sig på små hundar och andra hanar. Nu ger han sig på alla hundar som morrar på honom. Han är jättesnäll för övrigt, så länge den andra hunden inte morrar på honom så leker han gärna. Han har väldigt kort

stubin. Han är väldigt mycket och lyder lite när han vill. Vad kan jag göra för att få ordning på honom? Kan det hjälpa med Kastrering?

Din unga kille har blivit ung man och som Boxer kan man gilla en utmaning. Socialisera honom och jobba med extremt roliga belöningar för hörsamhet.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandras tik Golden/springerspaniel/bordiecollie som är 8 mån och så har jag en golden hane som är 3 1/2år. Det verkar som om tiken ska till att börja löpa för våran hane är väldigt intresserad av hennes bakdel. Nu till min fråga har hört att det ska finnas hormon sprutor som man kan ge till hanhunden så att de ska tappa intresset för löpande tikar, stämmer det? Har en sådan spruta några biverkningar? Kan man ha hundarna ihop om hanhunden har fått en hormonspruta eller måste man ha dem separerade under löp perioden. Har funderat på sterilisering på hanhunden så småningom. Är ett sådant ingrepp dyrt?

Mig veterligen finns ingen hormonspruta som helt avsexualiserar en hanhund, att fortplanta sig är det äldsta och djupast rotade beteendet hos oss alla. Att kastrera sin hanhund, som du skriver om är troligen en skonsammare behandling för hanhunden än att den skall behöva utstå två löp per år. Nej hundarna får inte vara tillsammans ens två sekunder under tikens löptid, vilken är mest riskabel precis när tiken slutat blöda. Totalt är hela löpperioden tre veckor. Vad en kastration kostar vet jag inte, men det är ett enkelt ingrepp, så det är nog inga större pengar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar vad man ska göra när en stor dobermanhund hoppar över staketet och kutar efter min hund som är ett år(vi har mellanhund, blandras).Vi upplevde det mycket obehagligt.Som vi ser på saken räddade vi våran hund genom att lyfta den och kasta över honom på någon annans tomt med staket och skrämde bort dobermanhunden. Hunden var definitivt efter våran hund, men i vilket syfte?

Svårt att svara på men troligen att hälsa på er hund. Jag har full förståelse för hur du agerade i situationen, som känns väldigt obehaglig och det kan ju som lekman vara hopplöst att avgöra hundens intuitioner när den kommer springande och utan förare. Trist att vissa människor inte har mer intresse av sin hund än att det blir på detta viset. Nästa gång, om det blir en nästa gång så låt er hund vara utan koppel och försök att vara lugn, inte tala så mycket ens till er hund, vilket kan öka en rädsla, öka risken för en konfrontation.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Kan man låta en hund vara ensam längre om den har sällskap av en annan hund. Vilket kön är då mest passande?

En ensam hund är ensam, två ensamma hundar är två ensamma hundar. Visst är det så att fler än en individ ger en viss form av sällskap men inte det sällskapet du eftersträvar att de skall roa sig och leva ett bra liv ensamma hemma.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandras hane (Golden/Springerspaniel) på 4 år. Han reagerar på vissa människor o hundar. När vi möter dom här han reagerar på, så skäller han o gör utfall (ställer sig på bakbenen o drar i kopplet) Dessutom kan jag få mig "nyp" i armen om jag försöker röra honom då. Han är så stressad o upptagen med det, så jag får ingen kontakt med honom förrän flera sekunder efter dom gått iväg en bit. Finns det nått tips på hur man kan göra för att detta inte ska hända. Dom bor på samma gård som jag och det inträffar när vi är nära vår ingång. Antagligen har det med osäkerhet o lite vaktande att göra, för han tycker jag är för dålig ledare.

Precis som du säger, ni bor väldigt nära varandra och troligen så är det hanhundar han reagerar så här på, som du beskriver. Det är viktigt att både du och dina grannar talar er samman, så att alla tar hänsyn till varandra. Exempelvis att ingen hanhund kissar på den andres revir, att alla möten sker med hundarna Fot och så vidare. Ta gärna kontakt med någon kollega till mig, som bor i ditt område av Sverige, så kan du få hjälp på plats, vilket alltid är trevligt och ger mer än man tror innan mötet. Sök kollega via ;

**www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en amerikansk cocker spaniel som är 1½ år. När han leker med sina hundkompisar så morrar han hela och viftar på svansen. Varför gör han så? Är detta ett normalt beteende? Kan man träna bort det?

Det fixar hundarna bäst själv, han morrar för att det ingår sådant snack i leken eller för att tala om att han är lite osäker och svansen säger ju att han är glad.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en labrador/setter på 2 år och som är rädd för andra hundar. När vi går ut och går skäller den jättemycket på andra hundar, och om den kommer nära nafsar den efter dem eller springer iväg. Hur kan man ändra på detta beteende?

Din hund är säkert ovan vid närkontakt med andra hundar och så är Settern i din hund, en hund som är mycket signalkänslig. Detta innebär att Settern har lätt för att avläsa signaler och läser kanske in att mötande hund är för påflugen även innan den kommit fram. Se till att du får några hundvänner, gärna bland Labradorer och andra fågelhundar, gå på promenad ihop, så skall du se att din hund successivt kopplar av.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har alltid haft labrador – och gärna två åt gången. Men när vår gamla hanhund dog förra året kom vi överens om att vi skulle ha en mindre hund. Det blev då Fido – en dansk/svensk gårdshund. Våra promenader i naturen har efterhand blivit en mardröm eftersom Fido konstant biter Karo (labrador 5 år) i hasorna – och Karo säger sällan ifrån. Hur kan vi göra promenaderna trevliga igen – och varför biter Fido? Bägge hundarna är snälla mot människor och andra hundar, och hemma har vi inga problem.

Jag uppfattar det som Fido försöker få fart på Karo och eftersom hon inte vill, så ignorerar hon honom, trägen vinner han kommer att ge sig eller så kommer hon att säga till. Vad Fidoss sätt också skvallrar om är att han vill ha aktivitet i flocken och om inte Karo vill, så tycker jag att ni skall aktivera era hundar med att gömma saker, tappa saker och så vidare, så skall ni se att ni får trevligare promenader och Fido får utlopp för sin energi.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schäfer på två år, jag tog över honom för ett år sedan då han bodde i en familj där det inte var så bra. Han var redan då osäker på andra hundar men nu har det utvecklats till ett stort problem för mig, han slåss! Jag blir olycklig jag har inte heller hur mycket tid som helst tyvärr att lägga ner på honom jag tränar med honom i den mån det går ihop med andra hundar och mycket själv, spår lydnad osv. Jag är riktigt intresserad och skulle vilja lösa det här men det känns nu som min kapacitet inte räcker till, jag vet att det tar tid men jag har inte obegränsat med tid och ska jag ge upp?

Nej ge inte upp, din Schäfer har dåliga erfarenheter av vissa andra hundar och tar det säkra för det osäkra och kanske själv startar slagsmål, då han inte riktigt kan ge sig tid att läsa den andra hunden. Varje slagsmål kommer dock att göra din hund mer och mer osäker. Försök att hitta äldre trygga tikar att få gå på promenad med och gå gärna på kurs med honom, just för den sociala biten skall. Läs Anders Hallgrens bok Lyckliga lydiga hundar, för bättre kunskap.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en tibetanskt spaniel som är lite drygt två år. Han har blivit biten av tre hundar, bl a en schäfer. Efter han blev biten har han börjat skälla och dra mot andra hundar. Snälla hjälp mig!

Han är livrädd och försöker att ”mota Olle i grind” så att säga. Träna honom att vara med andra hundar som du vet är trevliga. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, för ökad förståelse och styrka till dig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min 4åriga chihuahua hane tycker inte om valpar. Han har nu den senaste månaden gjort utfall mot två stycken valpar. Detta oroar mig då vi ska få en sju månaders valp inom snar framtid. Hur ska jag på bästa sätt bemöta utfallen och hur ska jag gå till väga när jag introducerar hundarna inför varandra?

Om det är större valpar än din Chihuahua så är det ett storleksproblem, som så liten och bräcklig så behöver man vara extra tydlig mot framförallt valpar så att de förstår att ta det lugnt. Om det gäller en Chihuahua valp, så är det vanligt enmanshunds ointresse att dela med sig, som din hund sysslar med. Du får se till att din hund har möjlighet att komma undan för valpen i alla lägen med en öppen välplacerad bur eller så och så får du leka med valpen så att den inte är så väldigt intresserad av din Chihuahua, Det brukar dock lösa sig av sig självt, då vuxna hundar sätter valpar på plats på ett kanske obehagligt ljudligt sätt men oftast varsamt ändå.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en del problem med vår colliehund som är 7 år

1. kan inte klippa klor eller borsta henne utan att hon vill hugga
2. om vi träffar en annan hund så vill jag inte att hon hälsar därför att jag själv är rädd för andra hundar och då morrar hon och vill bita mej. Vad gör jag för fel?

Detta måste diskuteras per telefon, sök mig på min betaltelefon 0939-107 10 32 eller kollega till mig för konsultation via www.immi.nu

Det är inte på något vis svårt att lösa ditt problem bara det att det är så mycket som måste pratas om att det inte fungerar här via mail då jag inte har kontakt med dig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad ska jag göra åt min schäfer, 5 år. Hon skäller alltid åt andra hundar utomhus, raggen är helt uppe, och drar väldigt. När hon väl får hälsa på andra hundar går det bra, för det mesta Snälla hjälp mig Jag har provat allt. Inget hjälper

Det kommer att hjälpa med att se till att hon får hundkompisar, som är trevliga. Gå på en hundkurs i spårning, det kommer att göra er båda lyckliga.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en boxertik på fem månader som är helt underbar. Trevlig och social med både hundar och människor. fungerar bra ihop med andra hundar och lyssnar om hon blir närgången och den andre säger ifrån. Nu till problemet. Det är så att vi ibland får främmande som har en flat-coated retriever, en hane på fyra år. Då blir våran boxer som tokig, hon kan inte låta den vara ifred. Antingen hänger hon runt mungiporna på honom eller också klättrar hon på ryggen och det hjälper inte vad vi säger, hon ger sig inte. Flaten säger heller inte ifrån utan finner sig i det hela. Vi får till slut sära på dom i varsin del av lägenheten och det blir ganska jobbigt, eftersom vi hela tiden får vara på våran hund och få henne att sluta. Är samtidigt rädd att flaten till slut ledsnar och hugger. Även om det är världens snällaste hund. Vad säger du om det hela och vad ska vi göra för att dom skall kunna umgås?

Träna lydnad två tre olika moment, redan nu med din Boxer. Jobba sakta framåt med kul belöningar öka svårigheten successivt allteftersom du märker att inlärning fungerar inomhus, träna på promenaderna. När Flaten kommer på besök, låt dem hälsa en kort stund, sedan får ni koppla hundarna, så att de inte når varandra. Umgås ni under lång

tid, släpp dem igen en stund på en promenad som ni kan gå, en kort en. Gå upp igen, lyssnar inte Boxer, koppla upp hundarna igen. Eftersom ni verkar träffas relativt ofta, så kommer er unga glada Boxer att lära sig att man leker utomhus och inomhus, så lyssnar man extra på mattes nej.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en fråga som gäller relationen mellan våra två hundar, en snart 6 årig Alaskan Malamute tik och en 4 månader gammal hanvalp av samma ras. Vi fick hem valpen när den var 10 veckor gammal och vid första mötet med vår tik gick det ganska bra. Han var väldigt ivrig på att hälsa och hon lät han göra det, dock utan entusiasm. Samtidigt var hon lite "stel" i kroppen. Två veckor senare blev vår tik irriterad på honom utomhus, han försökte slicka henne på kinden, och hon skadade honom lite lätt på nosen genom att nafsabita honom. Det kom blod och han har fortfarande ett ärr där (är nu 16 veckor). Efter det blev vi mer försiktiga och lät honom ej komma riktigt nära henne. Trots detta lyckades hon vid ett tillfälle rusa på honom inomhus (när vi ej var aktsamma) och nafsade denna gång honom i örat så att det blev ett litet sår där med. Dom har under hela perioden bott i olika delar av huset då vi ej vågar låta henne komma i närheten av honom. Dom ser dock varandra dagligen genom en grind till hans rum och kan även promenera i koppel tillsammans utomhus. Vår tik är ej socialiserad med andra hundar som valp, vi fick henne när hon var 2 år. Därför är hon "på sin vakt" mot andra hundar och vill gärna göra utfall även om vi nu har lyckats få bukt med detta genom att träna "passera". Mot vår valp är hon grinig tycker vi. Ena stunden viftar hon på svansen och den andra ser hon misstänksam ut och lägger öronen lite bakåt och ser "stel" ut i kroppen. Det värsta är att hon inte varnar ordentligt innan hon biter. Morr och bett kommer samtidigt. Dock har attackerna bara skett två gången, fast vi har inte låtit dom vara tillsammans speciellt många gånger. Han är inte särskilt jobbig - för att vara valp. Vad skall vi göra? Blir saken värre av att vi håller dom isär? Kommer hon att skada valpen på allvar om dom får vara lösa med varandra inomhus? Kommer detta att ge men för livet? Kan det bli bättre när valpen blir större och mer lugn i sitt rörelsemönster? Blir det bättre om vi låter kastrera vår tik? Hur ska vi hantera tiken när hon hoppar på valpen?

Jag förstår ert bekymmer men det är en hel del problem med er tik, som du skriver och det är redan så att det skapats mer bekymmer med det sättet ni agerar på. Ta kontakt med er närmsta hundpsykolog för att få en konsultation på plats, det kommer att hjälpa er och ni får etologiska och bra råd. Sök er närmsta hundpsykolog via vår hemsida:

**www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund blev attackerad av en schäfer i början av sommaren. Sen dess har han blivit aggressiv mot de flesta andra hundar. Hur kan vi få honom att sluta med det?

Jag är säker på att han inte är aggressiv utan rädd, skiträdd om jag får uttrycka mig så. Se till att din hund får trevliga hundkamrater, där ni kan gå på promenad tillsammans och arbeta med era hundar, det kommer att ge honom och dig råg i ryggen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

För ett år sedan tog jag hand om en rottis hane, han är nu 4 år. (Har sedan tidigare en terv tik.) Rottisen har haft ett bortskämt liv bara ätit och sovit fått göra lite som han velat innan han kom till mig. Mitt problem är att han morrar och reser ragg mot människor som luktar hanhund. Särskilt tonåringar. Har lyckats träna bort hans hysteriska anfall mot andra hundar men nu kom detta problem istället. Kan du ge mig tips hur jag tränar bort detta?

Jag utgår ifrån att du vet att personerna i fråga har hanhundar som är väldigt mycket hanar eller är det så att dessa personer har hanhundar, som själv är lite "tuffa/framfusiga" och att de har styr på sina hundar ?

Jag behöver veta mer för att kunna svara dig mer korrekt men om det är så att de personer din Rotties morrar på är "hundmänniskor" och vet hur - om det mesta, så kan det snarare vara deras attityd din Rotties morrar på än på deras doft. Jag behöver mer "på fötterna" för ett fullständigare svar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag kommer att hämta hem min goldenvalp nu. Tänkte fråga om den kan träffa våra föräldrars hundar en vecka senare?

Ja, självklart kan din valp träffa övriga "hundsläktingar" jag förutsätter då att dina föräldrars hundar sköts om med avmaskning och vaccinering.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en liten dansk foxterrier som är 15 år gammal, lystrar till allt och är pigg och kry. Men det är inte det som är problemet. Min svärfar hade en fransk setter som skulle avlivas, men i stället tog vi hand om den. Den är 10 år gammal, väldigt kärleksfull, men "tänker bara på mat", lystrar till allt, men bara med hjälp av godbitar. Det är två hundar som har uppfostrats var för sig. Den gamla hunden har tagit ledarpositionen, men morrar hela tiden åt den nya. Var för sig är de väldigt kärleksfulla och vi försöker berömma dem lika mycket. När vi är ute och går är det inga problem. Vi har haft den nya hunden i två månader. Vad ska vi göra?

Det är en helt naturlig situation, måste jag tyvärr säga och att försöka lära så pass gamla hundar att de inte skall finna något hot i att helt plötsligt vara två är nog tyvärr hopplöst. Tänk på att er Foxterrier har "ägt" huset själv under alla dessa år och att omvandlat till människoår, så är hunden över hundra år. Hur tillrättavisar man en hundraåring? Vad det gäller Settern, så är det viktigt att den också gamla hunden, får en egen trygg vrå och inte behöver kämpa om kärlek, sovplats och er gunst med er Foxterrier.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har fått överta en härlig yorkshireterrier-flicka på 4,5 år. Vi fick henne för att hon var nummer 2 där hon var. Hon lade alltid ner öronen och lät den andra hunden bestämma. Hon är otroligt mysig – vill gärna sitta hos oss hela tiden – och är mycket kontaktsökande. Vi har haft henne i knappt tre månader och hon har ändrat beteende när vi är ute och går, vilket hon inte

har lärt sig. När vi möter andra människor eller hundar morrar hon och "ylar". Det kan vara så att hon vaktar oss. Jag har provat att säga NEJ väldigt bestämt, men jag tycker inte det hjälper. Vad kan man göra åt problemet? Hon är en jättegullig hund, men problemet är att jag inte vet om hon kan umgås med andra hundar.

Det låter som er lilla York inte socialiserats tillräckligt när hon var ung och nu blir lite orolig för närmande från andra. Jag skulle vilja tipsa dig om att gå en hundkurs för att stävja hennes rädsla eller sök upp andra med trevliga hundar och ha två tre träffar i veckan, då ni går på promenad tillsammans, så skall du se att hon blir modigare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund, en dansk/svensk gårdshund på fem månader, är väldigt rädd för bilar. Vad ska jag göra? Vid träning på kennelklubbens träningsplats blev den nafsad i bakbenen under lek – i pausen – och har nu blivit rädd för andra hundar. Den är också otrygg när andra hundar skäller i granträdgården. Vad kan jag själv göra åt detta? Ber inte om psykologhjälp, bara om några goda råd.

Eftersom jag är hundpsykolog så blir det svar utifrån detta, vi hundpsykologer är alltså beteendevetare och inte hjärnskrynkclare. Det var olyckligt att höra att din hund blivit rädd för andra hundar men du måste fortsätta att träna ihop med andra hundar och genom kunniga instruktörer kommer att få bästa hjälp med att få din hund att älska umgänge med andra hundar. Att din hund är rädd för bilar är bra, försök bara att lära den att stå stilla vid bil passager och inte fly.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar om det är en hane och en tik som leker, hanen är 5 år, tiken är 2 år (tex) vem ska lägga sig för vem, är det ålder eller är det hanar som alltid ska lägga sig för honor eller är det ålder som "bestämmer" vem som ska lägga sig?

Jag förstår din fråga men måste be att få ge ett provocerande svar, varför skall någon ge sig? Du sa ju att de Leker. Det är dock oftast så att tiken bestämmer eller att hanen låter henne bestämma av artighet, kan man säga.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottweiler/schäfer hane som är 2år 9mån gammal. När han var 9 mån var det en hund som flög på han. Så mitt problem är när han ser andra hundar så skäller han och morrar, reser ragg mot dom och han drar väldigt mycket då. Men i bland så viftar han på svansen. vad ska jag göra. Där jag bor är väldigt mycket hundar. När jag ser en annan hund så måste jag vända och gå ett annat håll. Det är jobbigt för oss båda.

Jag förstår din obehags känsla och detta är så typiskt att ens unga hund blir påhoppad och sedan blir livrädd för att det skall hända igen, så klart. Det bästa botemedlet är dock hundmöten och aktiva promenader tillsammans med hundar som man vet är trevliga, det brukar man kunna veta via hundens ägare. Har hundägaren koll på sin

hund så fungerar det alltid att tillsammans gå promenader, dessa promenader kommer att få dig och din hund lugnare och livet kan börja återvända. Om det skulle hända igen att en lös hund kommer farandes mot er, så släpp din hund så att den har chans att försvara sig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en taxvalp på 15 veckor Fido och en tax på 12 år Karo. Den lilla valpen vill hela tiden hänga, bita i Karo. Karo är för snäll, skäller lite, morrar lite när det blir jobbigt, men markerar inte. Fido vill hela tiden ha igång Karo för lek, biter i benen, i käken och i princip överallt på Karo. Vad kan vi göra för att hjälpa Karo att säga ifrån. Vi vill ju att de skall fungera ihop.

Ni får vara de som leker och aktiverar Fido, Karo är en gammal man som inte skall behöva vara barnvakt. Se till att Karo får sin promenad själv varje dag och att han har ett ställe dit bara han kan gå, för att få lugn och ro. Se också till att Karo får äta sin mat ifred.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Läste i boken Inkallning är så mycket mera och där stog det att man aldrig skulle skaffa två valpar samtidigt eller köpa en valp innan den första hunden fyllt 2 eller mera. Och gjorde man detta skulle det sluta med antingen omplacering eller avlivning. Men det stod inte vad det var som skulle hända om man gjorde så eller vad som skulle hända. Min kompis har system till min hund och dom är ganska jobbiga tillsammans, leker och bråkar hela tiden. Men inte kommer det väl sluta i avlivning? Som tur är har syskonen i alla fall olika hem så att de kan vila av sig emellan åt.

Vad Memea menar är att valpar som får växa upp tillsammans blir mer hundiga än om de präglas mest på oss människor och bara träffar hundar på sina promenader, exempelvis. Nej, din systers och din hund kommer inte att avlivas för att de träffas ofta och är kullsyskon men som du själv säger så är de väldigt stökigt ibland med dom två ihop och de lyssnar säkert inte på er heller, då. Se till att hundarna träffas under lugna och aktiva former, vad jag menar med detta är att ni bör vara utomhus på promenad och arbeta med olika saker med dem. Inomhus så skall det inte vara någon lek dem emellan ifall ni nu är tillsammans hela dagarna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur ska jag göra för att mina två hundar inte ska slåss. Jag har en hane på drygt 12 år och en tik på drygt 1 år. Det har gått bra till nu, då det händer att de ryker ihop. Vad jag tror är det tiken som börjar. Hon är jättesnäll mot alla andra hundar hon möter ute, men inne bråkar hon med hanen. Vad beror det på? Vad jag vet så brukar tikar bestämma över hanar, men han kanske tycker att han ska bestämma med ålderns rätt? Nu får vi ha dom i olika rum för att vara säkra på att slippa slagsmål.

Ingen hund, och i synnerhet en gammal hund, skall behöva utsättas för slagsmål och definitivt inte i sitt hem. Jag rekommenderar dig att ta kontakt med en hundpsykolog

för att få fullgott och uttömmande svar, sök kollega till mig via www.immi.nu eller ring min betaltelefon 0939 – 107 10 32, så vi kan tala om hur situationen ser ut, hur ert hem är utformat, vilka raser vi talar om och massor av fler frågor behöver jag ha svar på.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar om det är bra att låta hunden leka med andra hundar? Vore tacksam för svar.

Hundar vill vara med hundar, så om det är trevliga hundar så är det helt ok, bara inte det är allt som händer din hund på utevistelsen. Se till att hundlekarna blir med trevliga hundar och kortare stunder, typ tio minuter. Väckligt utvecklande är det för hundar att arbeta ihop, som man kan göra med olika saker på promenaden.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett problem med min hund. Han har alltid varit lite aggressiv mot andra hundar vilket jag tror beror på rädsla för han har blivit överfallen ett antal gånger av andra hundar. När jag är med som har tränat han mest och så, bryr han sig inte så mycket om andra hundar men om jag inte är med kan han spela ordentlig pajjas. Vad ska jag göra med hans rädsla? Det är nog jobbigt för honom.

Ja, det är jobbigt att vara rädd ofta, se till att du engagerar dig mycket i honom på era promenader, balansövningar, spåruppgifter, lite leta saker, och så vidare, det stärker hans egenkontroll och bränner energi. Energi som gör att han har mindre kvar för sina rädslor, se också till att ni får ett "gäng" med trevliga hundägare som ni går promenad med jämna mellanrum. Hundarna behöver inte vara lösa utan kan umgås i kopplet om det är så att ni tycker det i gruppen. Till sist se till att inget händer honom, var trygg och lugn åt din hund, så smittar det av sig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi är ett par som har skaffat en underbar liten tik på 6 månader. Hon heter Nike och är 50% Golden samt 50% Bordercollie. Familjen som hade henne innan oss orkade inte längre ha kvar henne då dom hade en annan hund och tre barn. Allt folk aldrig lär sig??!! Men nu till mina frågor- När vi är ute och går och träffar andra hundar blir hon helt som förbytt. Hon skäller, drar i kopplet och är helt okontaktbar. Vissa gånger har vi lyckats avleda detta genom godis men oftast struntar hon bara i oss. Om hon sen får hälsa på en hund skäller hon som en tok efteråt. Ett annat problem är att hon inte kan lämnas ensam. Inte ens 5 minuter. Hon blir helt till sig och "gråter" hysteriskt. Vi har försökt att inte göra någon stor grej av att vi är borta och hälsar bara på henne lite avmätt när vi kommer tillbaka. Finns det några bra sätt att träna bort detta på?

Se till att er hund får hundkompisar som man kan göra mer än att bara leker med, se till att detta är trevliga vuxna hundar. Läs Lars Fälts bok Hundar språk och flockliv, för ökad kunskap om hund. Socialisera er hund, som om den vore helt ny (8 veckor) börja försiktigt och avancera så långsamt att hon inte reagerar både vad gäller platser, miljöer, folk, och "fä". Er hund har Border Collie i sig det innebär att hunden har

extremt lätt för skall, nafsande och stress om hon är osäker eller över eller understimulerad. Gå på hundkurs för att komma igång och för att er hund skall få se andra hundar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en cocker spaniel som är 2.5år. Hennes problem är att hon tål inte andra hundar. Bara dom som hon känt sen hon var liten. Det har inte varit alltid så här. Men sen hon fyllde 2 år. Så har hon börjat hata nästa alla hundar. Både tikar och hanar. Här om dagen hoppa hon över staketet och anföll grannens hund. Som tur har ingen skada skett än. Det här är ett stort problem. Jag kan knappt låta hon hälsa på någon hund för jag vet inte hur hon reagerar. Jag har ingen aning vad det beror på. När hon var mindre så gick allt sådant bra!

Det verkar på din berättelse som att din hund är rädd för andra hundar och eller att hon är i sin löpcykel och därför har ett annorlunda sätt, tänk på att löpet förändrar tiken och att det varar längre än blödnigen. Det vara nästan upp emot åttio dagar och är man tik som är kraftigt påverkad av hormonerna så kan man vara en "surkärning" vilket dessutom är lätt att befästa om vi som människor lägger oss i en situation som vi kanske misstolkar. Sök din närmsta Hundpsykolog för ytterligare hjälp, via vår hemsida www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en Dobermann hane som blir 10 mån just idag. Då vi är ute på promenad och han ser en mötande, sätter han sig ner och släpper dem inte med blicken. Är helt döv och "hör inte" då jag försöker dra uppmärksamheten till mig. Han sitter så tills den/de mötande passerar, då reser han sig och vill gärna hoppa mot dem. Inte aggressivt, utan mer nyfiket, ungefär som: kom och hälsa på mig då! Men det är det ju ingen (okänd) som gör, de ser ju bara en stor "farlig" hund som försöker "anfälla". Det spelar ingen roll om det är cyklist, ensam person eller hund med förare. Är det hund med förare, så börjar oftast mötande hund att skälla vid mötet, men min är hela tiden tyst, men som sagt var mycket dragande. Problemet blir ju inte lättare, han väger idag 39 kg och kommer väl att öka med ca 10 kg till. Vad göra?

Dobermann är en mycket social hund med stort behov av arbete. Din hund behöver umgås med andra hundar, den behöver aktiveras mentalt ganska mycket för att bli trött på rätt sätt, inte stressigt utan lugnande.

Jag vill å det varmaste rekommendera dig att dels läsa min bok Aktivera din hund, den köper du i vilken bokhandel som helst. Dels så vill jag att du köper Marie Hanssons bok Min bästa vän via nätet på www.jycke.tryck.se här finns massor av aktiveringstips, bra för vår fantasi brukar ebba ut rätt fort.

Försök att få plats på en hundklubb och träna din hund i spår, på det viset får din hund och du hundgelika vänner och att spåra är en syssla som inte bara är rolig den är väldigt lugnande och utvecklande för din hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en liten mops snart 4år. Hon flyttade till oss när hon var 2 1/2 år gammal. Hon bodde tidigare på kennel och bor nu själv hos matte och husse utan andra hundar. Min fråga: när hon går i koppel och vi möter andra hundar så skäller hon alltid och vill fram till hunden, lite nafsandes sådär. (Jag vet att hon blivit påhoppad av en Labrador och beteendet säkert beror på det) HUR skall vi träna henne till att hon inte behöver vara rädd, utan "bara" kunna ignorera andra hundar?

Dels så behöver du och din man försöka att visa ignorans mot andra hundar men helst så tycker jag att ni aktivt skall försöka få någon/några hundkompisar att promenera med för att stärka hennes självförtroende. När ni är på promenad så är det också viktigt att ni aktiverar henne med att leta upp exempelvis en tappad handske, att balansträna på ett omkulvällt träd och så vidare, en hund som gör av med sin energi på vettiga saker, har mindre energi över för rädslor.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Australian shepherdtik på 10 månader som är världens snällaste, har aldrig visat sig aggressiv. Min bästa kompis har köpt en dvärgpudelhane som är ca 13 veckor. När min tik leker med honom i koppel, går det jättebra, hon lägger sig för han ibland, och han "lägger" sig för hon. De "gos" leker och biter på varandra jättelänge. Men det är när de ska leka lösa som problemet är. Min tik, kastar sig på dvärgpudeln så fort hon kan, biter o sliter han i öronen osv. Eftersom min hund är vallhund har det kanske med det att göra? Men hur tränar man bort detta? Hon tränar inte vall.

Vad jag förstår av ditt brev så leker era hundar även om det kan se våldsamt ut. Om pudeln inte vill eller har svårt att freda sig så får ni ingripa med att ha din tik kopplad och pudeln lös och vice versa.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en hund som levt som enda hunden sedan 8 v. och inte haft något socialt umgänge med andrahundar samt livet ute. Nu har han fått normalt liv, men har svårt med hundspråket. Har sin nya kompis som är hans allt, men med andra hundar så ger han tjuvnyp bakifrån samt kan inte skilja på tikar och hanar, behandlar alla lika. Får han mothugg vid tjuvnyp mm så backar han inte för slagsmål och försöker man ta isär dom då han ej ger sig så försöker han också bita människan. Vet inte hur vi skall reda ut detta i slutänden, vi bor ändå på landet utan mycket andra hundar. Men det kommer kompisar mm på besök och vi kan inte alltid ha det så här!

Sök kollega till mig, som bor i ert närområde för hjälp och konsultation på plats. Sök kollega via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min dalmatinerhane, 14 mån, rök igår ihop med sin "bästis", en 5-årig blandrashane (schäfer/rottweiler) i två rejäla slagsmål. De har tidigare alltid haft jättekul ihop. Hur ska vi bäst bete oss för att hundarna ska fungera bra ihop igen och i fortsättningen?

Din hanhund har nu nått en ålder då han blivit ”stor” enligt egen åsikt och troligen även enligt sin kompis. Se till att när ni träffas så gör ni det under promenerande och tränande former inte för att stå och prata och låta hundarna sköta sig själva, lösa.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en blandras mellan papillion och lhasapso plus shih tzu och pahlene. Vi undrar för det första varför han kissar inne hela tiden trots att vi är ute flera gånger om dagen, det kan bli fem gånger varav det blir en och annan långpromenad, han gör likadant när vi kommer till vår husvagn och där är han ute hela dagen, den andra frågan är varför han är så aggressiv mot andra hundar han hugger efter dom, det enda som går bra är om han träffar en tik. Glömde nämna att vi har en hund till och den är pappa till denna, han är lugnet själv förutom att dom ryker ihop när vi är ute och om dom träffar en annan hund, annars är han så lugn, sonen som det handlar om är och blir fyra år i nov.

Att ni har två hundar som ryker ihop ibland är en av orsakerna till att ni har urinmarkering från den yngre av dem, detta är ett komplext beteende att beskriva fullt ut i text, varför jag råder dig att söka konsultationshjälp för dina hundar, som inte mår helt bra. Sök hundpsykologkollega via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schäferhane på 2 1/2 år som är väldigt hanig dvs hanhundsaggressiv, dominant osv. Jag överväger att kastrera honom, då jag även har en tik (vilket inte är alltför roligt alla gånger, särskilt då tiken löper.) Vad kan jag förvänta mig utav ett sådant ingrepp? Har hört att hanarna brukar bli lugnare osv. Men även att de kan bli tjockare?

Risken vid kastration är mycket riktigt mat fixering och viktökning, detta problem har du nu hört så det bör du kunna undvika. Tänk på att binjurarna kommer att producera ett testosteron efter ett halvår efter kastrationen ungefär, vilket innebär att det första halvåret efter kastration så bör du jobba extra med din hanhund så att han blir mer social i sitt beteende mot andra. Gå också ut med hundarna en och en minst en gång om dagen så att de lär sig att vara trygga i sig själva och så att hannen slipper ”vakta” sin tik vid varje promenad.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en "Coton de Tuléar"-tik på två år. Vi har gått valpkurs och två kurser i allmänlydnad på Brukshundklubben. Där fick hundarna lära sig att inte hälsa på varandra - jag som ledare räckte som "flock". Är det rätt? Hon skäller på andra hundar vi möter och är rädd om de är av större ras. (Vi har en Rhodesian Ridgeback som granne och som smitit in på vår tomt och försökt "leka" med henne!) Ska jag undvika andra hundar av större ras och försöka hitta små hundkompisar eller behöver hon inga - förutom oss människor i flocken? Hon är otroligt tillgiven och kelig mot oss och andra människor och inte rädd i andra sammanhang.

Jag är ledsen för att du blivit vilseledd av okunniga ledare på den brukshundklubben, hundar skall socialiseras av hundar och gärna från tidig ålder. Nu tycker jag att du drar

ihop några människor med hund och föreslår hundpromenader tillsammans ett par gånger i veckan. Det räcker med noskontakt och promenader i början tills ni ser att ingen av hundarna är rädd för den andre. Små hundar har inga problem med att umgås med stora mer än att de stora bör vara vuxna nog, så att de inte i leken råkar vara för fysiska eftersom så små hundar som Coton är bräckliga jämfört med en Rhodesian. Uppmuntra inte din hunds rädsla som skallet mot andra utgör genom att korta kopplet, tysta henne eller på annat sätt uppmärksamma det beteendet. Belöna när hon ser/tittar på andra och är tyst, säg Braa Duktig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två chihuahuor, tikar, den ena åtta år den andra tre. För drygt ett halvt år sedan började den äldre kraftiga (ett kilo tyngre) att domdera över den mindre och osäkrare tiken. Den lilla är känslig och vill gärna sitta i famnen, den stora är självständig. Nu har den äldre börjat uppfostra(?) den lilla. Hon får ibland inte komma nära oss, hon får inte gnälla, inte äta, ibland får hon inte ens gå tvärs över golvet. Det är inte alltid så, bara ibland, det kan gå veckor emellan, men då får sig den lilla en rejäl omgång, hon blir överfallen utan förvarning och biten överallt där det går att komma åt. Den äldre är helt vansinnig, den lilla skriker av skräck och vi måste skilja dom åt. Sist blev den lilla skadad i tassan, svullen o blödde och kunde inte gå på tassan på två dagar. Jag tror att det bara händer när vi är i närheten men det kan man ju inte veta säkert. Jag tycker det är konstigt att det börjat nu, har haft båda sedan de var valpar. Har försökt att se till att den stora får lika mycket plats och kel fast hon är inte lika kelig, får följa med oss ensam ibland osv. Har kollat hos veterinär som inte kunde hitta något fel på henne så jag tror inte hon har ont. Nu ligger den lilla tiken för det mesta i smutstvännen eller liknande ställen. Ligger hon i soffan hos oss när vi ser på TV och den stora kommer så smyger hon iväg och håller sig undan. Har funderat på att lämna bort den äldre, har funnit ett fint hem där en vuxen är hemma hela dagarna. Det känns ändå svårt hon är så präglad på oss efter åtta år och som en familjemedlem även om vi tycker illa om hennes beteende. Men kanske mår hon bäst av att vara ensamhund. De båda hundarna ligger aldrig tillsammans frivilligt vilket jag inbillar mig att chihuahuor tycker om att göra. De sover båda hos mig men den stora vid fötterna och den lilla vid min sida, nära intill.

Din yngre tik börjar bli så mogen att hon "utgör ett hot" mot den äldre, anser den äldre. Att den yngre skall behöva hålla sig så i skymundan är inte bra. Se till att var hund äter för sig, låt inte mat och tuggben ligga framme. Det man får äter man annars tass det bort. Att du rastar dem ibland en och en är perfekt. Inomhus så skall ditt ledarskap vara så tryggt för hundarna att ingen av dem kommer på tanken att hota den andre, det skall du se till med konsekvens och omtanke och genom aktivering. Läs med fördel min bok Aktivera din hund. Som en nödlösning, kastrera den äldre tiken och se till att hon då inte blir överviktig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur får man två hundar att inte "hetsa upp" varandra. När någon kommer, skäller de som de blivit bitna. När en börjar och tror sig ha hört något startar den andra, och de vägrar att sluta skälla. Vad man än säger.

Det skulle bli en roman för att ge dig korrekt svar och råd, konsultera kollega till mig på din hemort så får du expert hjälp som troligen kan stävja detta problem inom ett par veckors arbetande från dig efter en konsultation. Sök kollega via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en valp på nio månader, blandning mellan tibbetansk spaniel och pappilon. Hon är oftast lugn och lättlärd och verkar vara lycklig med sig själv. Men det finns ett stort problem som varken jag eller min sambo lyckats få bukt med. Hon skäller som besatt på andra hundar även om hon ser dem på långt håll och de ignorerar henne. Vi aktiverar henne mycket när vi är ute och hon har fått umgåtts med andra hundar under sin uppväxt. De hundar hon känner blir hon fullkomligt överlycklig av att se. Men vi bor i ett område med många hundar och det tar bort charmen med promenaderna när hon är så hysterisk så fort vi ser en okänd hund. Hon verkar inte rädd utan hon vill fram till hunden men låter jag henne närma sig den så skäller hon ännu värre och hoppar undan. Hoppas du kan hjälpa oss med det här problemet.

Er hund är osäker och tyvärr måste jag säga troligen inte socialiserad tillräckligt med andra hundar. En sak ni måste göra för att signalera till henne att andra inte är farliga, vilket hon uppfattar, är att fullständigt ignorera henne. När detta ert nya beteende börjar lugna henne, så kommer ett nytt arbetspass in.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en jättegö liten hund som är en blandras mellan tax och borderterrier. Han har ett enormt otrevligt sätt när vi möter andra hundar, han skäller som en galning. Det är otrevligt att aldrig kunna hälsa på en annan hund, för ibland så får han hälsa på någon annan hund och då börjar han att morra och sedan skälla. Vad ska jag göra? Han är snart 6 år.

Din hund är osäker på andra hundar och troligen mer på andra hanhundar och kanske större hundar, det beror på att han inte fått socialisera sig i unga år eller att han eventuellt varit utsatt för ett påhopp/överfall av en annan hund. Du får hitta hundar han kan få umgåsa med, hundar vill vara med hundar men måste få en chans att lära sig hur man gör. Att han skäller mycket beror också på den blandningen som är i honom, skallande hundar båda två och jakthundar. Om man inte gillar att ens hund skäller, så ignorera man den och belönar så fort den är tyst om än det bara är en minut.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en terrier på 12 år. Vi har ganska nyligen flyttat och i det område jag bor på nu finns det knappt några hundar alls. Min hund är van vid att gå prommisar utan annat hundsällskap. Måste jag försöka hitta andra hundkompisar åt henne eller klarar hon sig med att umgåsa med mig och min kille? Hon kommer överens med få hundar, främst unga hanhundar, och det kan ju vara svårt att hitta någon som kan gå ut de tider jag kan osv. Är det skadligt på något sätt för en hund att inte umgåsa med andra hundar? Vi har funderat på att köpa en till hund, ett av skälen är som sällskap till min terrier. Är det ett bra alternativ? Eller kommer hon uppfatta den nya valpen som ett hot?

Den ålder din hund är i, är det inte lämpligt att nu skaffa valp, vänta tills hon inte längre finns. Din hund är för gammal för att hon skall behöva umgås med en valp och all den energin de har. Er hund tar inte det minsta skada av att inte träffa andra hundar, speciellt inte i den åldern hon är och som du skriver, dessutom är hon inte speciellt glad för andra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en golden hane på 2,5 år när jag är ute och går med min hund och vi möter andra hundar blir han hel tokig, han skäller och gläffsar men får han hälsa på den andra hunden vill han ofta bara leka. Det verkar vara en desperation för att han inte får hälsa, men en del hundägare blir ju rädda för min hund och vill inte att deras hund ska komma fram till min. Finns det något jag kan göra för att han inte ska bete sig så?

Ja, du kan lugna ner hans glädje genom att han måste sitta vid din sida och vänta på att du säger att det är okey att Hälsa, lär in ordet som ett kontaktord. Detta innebär att alla hälsningar föregås av att din hund sitter och du ger ditt accept eller som ibland inget "Hälsa".

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min schäfer skäller till på andra hundar och biter i luften. Jag har bara träffat "snälla" hundar och jag har alltid sett till att hälsa på den andra hunden först men det har inte hjälpt. Hon skäller och kan till och med hoppa upp och försöka ta ett nackgrepp på den andra hunden och visar tänderna. Inte så kul att vara hundägare då. Det kan också hända att hon hälsar först ordentligt och sen när den andra hunden ska gå så kan hon skälla till. (Inte skälla i ett) Det kan hon även göra mot människor. Jag ska börja en valpkurs i slutet på augusti men jag blir ju lite orolig om hon vill smaka på andra hundars nackar. Är det något mer jag kan hjälpa henne med för att komma över den här rädslan? Hon är ju så mot påflugna människor och hundar. Inte mot dem som hon ser först och som hon får ta första kontakten med. Ska jag undvika människor och andra hundar eller?

Nej, inte undvika men kanske välja vilka ni hälsar på, fortsätt som du beskriver att du gör, att du hälsar först och därefter ger du din hund tillåtelse, om det verkar okey. Lösa hundar har oftare lättare för att kommunicera med varandra och det innebär att det kanske är bättre om hon får vara lös med dem hon skall hälsa på. Vid mer hjälp kontakta gärna kollega till mig, som på så vis kan träffa er och läsa var felet är och ge dig direkta råd och hänvisningar.

**Sök hundpsykolog på www.immi.nu
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 11 år gammal labrador hane och nyligen fått hem en valp på 10 v. också han labrador. Vårt nuvarande bekymmer (det kanske kommer fler) är att valpen är så energisk och vill så gärna var tillsammans med den gamle, men han flyr från honom. Vid något enstaka tillfälle har han morrat och sagt ifrån, vi undrar varför han inte är tydligare och "sätter" den lille på plats. Är det fel av oss att skydda den gamle genom att säga till valpen? Den gamle

kommer ofta fram till oss med svansen mellan benen och ber om vår hjälp då vi avlägsnar oss morrar han mkt diskret och går därifrån, men lika snart är valpen efter honom igen. Han är som en tålmodig farbror. Tror du att vi ska låta dem få vara själva?

Er gamla hund verkar vara en artig och trevlig herre, han kommer att ta i med djupare brösttoner mot den lille om valpen snart inte börjar hörsamma äldre "folk". Men jag tycker att ni redan nu skall rigga en plats för er gamle hund där han ligger skönt, har vatten och får sin mat, för lugn och ro. Platsen skall helst utformas så att den äldre hunden kan välja själv om den vill gå dit eller ej och valpen skall inte kunna ta sig dit. För övrigt så får ni se till att valpen får mycket sömn och att den gamle hunden får egentid med er både inomhus och på promenaderna.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har två härliga hundar (en tax, nio år och en Jack Russell, ett år). De fungerar väldigt bra ihop för det mesta. Men de ska "testa" emellanåt. Häromdagen blev det väl mycket. Det är otäckt när de ryker ihop för ingen av dem vill ge sig. Vi har hittills lyckats få isär dem. Två envisa raser, jag vet. Varför det blev just en Jack Russel ja det var väl olika omständigheter. Vi ville ha en hund till, ett sällskap till vår tax, en "lättlärd hund" som man kan göra annat med en vad man kan göra med en tax. Vi träffade en JR som fungerade bra med vår tax och storleken passar oss också o.s.v. De verkar trivas väldigt bra ihop för det mesta men vår tax är väl inte alltid speciellt leksugen. Vår lilla JR fjäskar oftast för taxen slickar och står i. Konflikterna uppstår när man minst anar det. Det sker alltid när vi är med. Vid några tillfällen har det varit kvällstid och vid sänggåendet. Jack Russeln har stått bredvid taxen med huvudet över nacken och helt plötsligt har de startat bråket. Oftast är det Jack Russeln som börjar. Vid andra tillfällen har det varit en skinnbit, en fluga och nu senast ett hundben som startat bråket. Senaste gången var det taxen som attackerade Jack Russeln när hon helt lugnt låg och gnagde på ett ben. Taxen lämnar aldrig ifrån sig ett ben frivilligt det morras rejält och tyvärr har vi nog gett oss för henne. Jack Russeln däremot är det aldrig svårt att ta något ifrån. Vad ska vi göra för att undvika stora konflikter dem emellan? Ska vi hålla dem isär? Varsin natt i sängen kanske vore en idé. Om det uppstår bråk hur ska man egentligen få dem att sluta? Om man låter dem hållas, kan de bita ihjäl varandra? Vi har försökt att avleda med att hålla vatten, "piska" bakdelen, fel? Det har ju inte hjälpt. Någon sa att vi borde göra oss av med någon men det vill vi ju inte. Det har ju trots allt bara hänt några gånger. Jag tycker det är otäckt när det händer och överlåter helst problemet på min man eller son. Jag tror också att hundarna känner min "hispihet". I nu läget har de inte träffat varandra på två dagar. Vi är rädda att eftersom de är skadade kan det lätt hända igen? Taxen haltar och Jack Russeln har ett sår på örat.

Era två tikar trivs inte ihop och med största sannolikhet så kommer bråken att eskalera och i synnerhet vid – mot lopp. Den äldre hunden bör definitivt inte behöva finna sig i att bli påflugan i sitt eget hem. Tänk på att er Tax är som en människa i cirka åttio nittio årsåldern och er Jack Russel ungefär som en tjuugoåring, det säger väl en hel del. För att lösa detta problem på bästa och säkraste (för hundarna) sätt så rekommenderar jag er att ta kontra med kollega så att ni får tips och råd på plats. Sök kollega via

www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga ang. min border collie, är det vanligt att dom vill vara för sig själva alltså att dom inte vill leka med andra hundar. Min hund vill inte det utan hon markerar med att visa tänderna till andra hundar ÄR det normalt?

Hon också lite reserverad när Husse kommer hem från sitt jobb då går hon undan är det rätt, jag är hemma hela dagen med hunden då leker hon och har kul men så fort husse kommer så släpper hon allt. Ser hon sin husse som en Stark flockledare, det är han som har tränat hunden.

Att din hund inte uppskattar vissa hundar att leka med är väl okey, valet är fritt för var individ. Men att din hund är rädd för sin husse är inte trevligt att höra. Jag tycker att du skall vara med vid träning så att du kan se så att det inte går hårt till, vilket det verkar när man läser ditt mail. Din uppgift är att se till att er hund är trygg både med husse borta och närvarande. Trevliga böcker för inlärning finner du hos www.jycketryck.se och läs gärna Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, den finns på bibliotek och i bokhandeln och få din man att delta vid läsningen.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Pumi kille på 2.5 år. Han har gått valp kurs och lydnadskurs. Men under ca 10 mån har vi bara tränat allmänt hemma. Han har hund vänner i olika raser som han älskar att leka med MEN. Nu börjar han att skälla och göra utfall mot andra hundar som vi möter. Jag sätter ner honom och ofta går det bra tills den andra hunden precis gått förbi. Då rusar han upp för att nosa. Att bara gå förbi blir en kamp och det är inget jag tänker stå ut med. Det måste finnas något sätt att träna på? Han är väldigt lätt lärd i allt annat men detta har det gått "troll" i. Har ni något bra förslag?

Dels får du vara lika duktig, som du är på att få honom att sitta vid hundpassage, även när hunden passerat. Det vill säga att ditt kontaktord slutar inte att gälla förrän du säger till. Träna mycket mer kontakt med din hund och använd dig av detta mycket på era promenader. Aktivera din hund heter en av mina böcker och här i beskriver jag just Passage som ett bra styrmedel för osäkra hundar, vilket din hund vittnar om i sina utfall mot vad jag förstår helt ointresserade hundar.

Jobba mycket kontakt, det är en vallare du har, vilka är i behov av mycket mentalt arbete.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schäfer, 16 mån. Hon är jättesnäll och inte alls aggressiv. Utan störningar lyder hon och vill vara till lags. Men när det kommer andra hundar morskar hon upp sig. Får hon hälsa går det bra men när vi går iväg från mötet och det är en tik hon hälsat på så skäller hon och gör utfall. Hon har aldrig bitit någon hund utan skräms mera. Jättejobbigt, folk blir så rädda för den stora schäfern. Nu vågar jag inte ha henne lös utan hon får gå med spårsele och lina av respekt för omgivningen. Kan man komma ur detta negativa beteende på något sätt?

Ja, genom träning och speciellt på sådant som fungerar mindre bra, vänlighet och konsekvens är ledorden under all träning. Var extra noga med valet av vilka tikan hon får/skall träffa, de skall helst vara lite äldre och lugna och trygga för att avvärja din ungas oros.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en unghundshane på 15 månader. Han har nyligen upptäckt nöjet i att "para" sig med tikar. Idag, t.ex. lekte han med en tik på 7 månader och ägnade ganska mycket tid till att "försöka para sig". Tiken var inte så väldigt intresserad, men sa inte heller ifrån ordentligt. (Kan det ha med hennes ålder att göra, att han var så mycket äldre?) När bör då jag som ägare gå emellan och "jaga bort honom"? Han vet knappt själv hur (var) man gör, så själva risken för att det verkligen skulle kunna bli valpar är inte så stor, men varken jag eller tiken tyckte att hans beteende var speciellt trevligt. Vet naturligtvis att det är bäst om tiken säger ifrån, men som sagt sa hon inget, även om hon satte sig på rumpan och försökte busa med honom istället.

Den situation du beskriver brukar lösas genom att hanhunden får träffa äldre tikar som talar om reglerna. Och tro inte att din hane inte vet hur, det gör han visst, så ha honom under uppsikt så att det inte sker någon ofrivillig parning. Den unga tiken som han "lekte" med lär sig att säga ifrån, plus att du som hundägare inte behöver stå still så länge hos en hund, utan fortsatt din promenad då du märker att det inte blev någon kul hundlek.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har två tikar, 4 resp 2 år, som inte varit riktigt sams senaste sex månaderna. Den äldsta kastrerades i samband med kejsarsnitt pga svår komplikation. Osämjan började i samband med löpning då den äldsta betäcktes. Har sedan dess haft dem åtskilda. Finns det chans att osämjan lägger sig?

Kanske men du måste ha koll på dem alltid, under en väldigt lång period, så att du märker att de kommer överens igen, även om den yngre är i sitt löp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad gör man när man blir överfallen med sin 8 månaders valp av en stor vuxen schäfer helt utan anledning? Vi gick förbi ett hus och helt plötsligt kommer en morrande stor schäfer utspringande med munkorg som tur var och hoppar på min lilla hund. Ska man släppa hunden eller vad gör man? Det var en riktig chockupplevelse för båda oss. Hade inte hunden haft munkorg hade han troligtvis bitit ihjäl min hund.

Om man inte kan avvärja en attack från en hund mot sin, så skall man definitivt koppla loss sin hund, då har den störst chans att signalera ett försvar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en GrandDanois som är 1,5år. Han har stora problem vid möten med andra hundar. Han blir väldigt stressad o drar i kopplet. Vi går just nu en Handlerkurs och han kan inte koncentrera sej på annan än dom andra hundarna. Drar o stressar fram i ringen. Hur ska jag få honom att lugna ner sej i andra hundars sällskap?

(Han Väger ca 60kg)

Genom att vara med andra lugna hundar mycket och se till att fokusera på att er hund då kan lugna sig, se också till att du rastat av din hund innan ni går på hundkursen. Vänligt tålamod och lite kul lössläpp med trevliga hundar gör susen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Irish Soft Coated Wheaten Terrier hane som är 2.5 år. Han är glad och snäll men har på sistone börjat göra utfall mot vissa hanhundar när vi är ute på promenad. Han skäller och kastar sig fram och tillbaks i kopplet och blir ibland aggressiv på mig när jag försöker säga till honom. Detta gäller även när han är i trädgården och då kastar han sig fram mot staketet när någon hanhund går förbi. Detta är jättejobbigt och jag undrar om du har något tips på hur vi kan lösa detta. Han är annars glad och lättlärd! Han har alltid varit väldigt otålig och har alltid dragit mycket i koppel vilket också är ett problem. Men det jobbigaste är när han blir så aggressiv. Vi har sett tips på TV att man kan kasta en påse med burkar efter honom i rätt ögonblick. Vad föreslår du?

Nej inga påsar, burkar och attiraljer, för en sådan tillrättvisning krävs kunskap om det nu är så att man skall använda sig av sådana metoder. Svaret är som vanligt att ni bör ha mer aktivering i de situationerna för att leda er hund ifrån intresset att kivas med andra hanner, vilket i och för sig inte är onaturligt om än otrevligt. Er hund har precis kommit i den åldern då hanhundar brukar börja mena allvar av sina hot, så se till att det inte händer något, avled och träna mycket på kontakten med er.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två Dansksvenska hanhundar dom är i samma ålder 1 1/2 år. Problemet är att den ena, Fido, utövar översitteri mot den andra, Karo. Fido kom till oss vid 10 månaders ålder, han vaktar på Karo och Karo svarar med att sända ut rädda och osäkra signaler. Hur ska jag stärka Karo och dämpa Fido? Annars när man har Fido själv är han väldigt undergiven oss. Vi sårar dom när dom slåss men Fido är "blockerad" har även provat vatten och det hjälper om jag sprutar innan det går så långt som slagsmål. Har haft hundar i 20 år men aldrig varit med om liknande vad göra?

Detta problem har med resursbrist och tonårs "inställning" hos hundarna att göra och inte lätta att få bort och i synnerhet inte då de redan slåss, vad jag förstår av ditt mail. Det är inte bra eller trevligt för hund att behöva må så stressigt att man slåss och framförallt inte i ens egna hem/lya. Alternativen är att träna Mycket kontakt med sina hundar och annan träning, så att man har full kontroll, vilket ändå är omöjligt. I de situationer som man inte är med hundarna så bör de separeras på ett sådant sätt att de inte kan nå/störa varandra. Tänk på att båda skall ha tillgång till vatten och att i bil är det klokt att ha varsin bur åt hundarna, både för att förhindra att dom ryker ihop i bilen och ur trafiksäkerhetssynpunkt. Ett annat alternativ är att ge bort den ena hunden till någon man känner väl och vet att hunden får ett bra liv. Som sagt två hundar (från samma kull och av samma kön) blir problem, främst i tonåren men även för hundarna livet igenom, då en alltid är mer "pushig" en den andre.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandraskille som är 6 månader. Jag anser honom vara trygg i sig själv och i mig. Han är inte rädd för mycket och umgås ofta med andra hundar. Han reser ganska ofta ragg mot andra hundar och jag har trott att det berott på osäkerhet inför dem. Men han har svansen uppburrad och uppåt. Det tyder då på aggression eller? Han har aldrig anfallit någon eller blivit anfallen. Hur ska jag hantera detta. Vill inte ha en stor stark hanhund som går till anfall!

Din hund är väldigt osäker och i hans umgänge med andra hundar, finns troligen orsaken till hans stress. Kanske är det flera hanhundar i detta "gäng" där spänning får honom att markera sig så. Se till att det inte blir hundlek var dag och bara i korta sekvenser, då det sker. Hundar som umgås skall vara lösa, för att hundarna skall kunna kommunicera korrekt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag undrar över en sak som jag har försökt hitta svaren till i böcker och på nätet men ej lyckats hitta. Hur bra är det för hunden att få vara i hundparker? Jag bor mitt i stan, och tycker att det skulle vara bra ifall min hund kunde få träffa andra hundar, förutom de man träffar när man är ute och promenerar. Ibland blir min hund orolig när vi är i parken, speciellt om det är många, stökiga hundar. Borde jag hållas borta när jag ser att det finns många hundar där? Är rädd att hon blir "ovan" vid andra hundar om jag håller mig borta för länge.

Hundar gillar hundar och bör socialiseras med andra hundar och raser tidigt i små trygga portioner.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund är nu 8 månader (bichon frisé), och jag tycker att det blir svårare och svårare att lära in nya saker. Har det med åldern att göra? Kommer det i fortsättningen att vara så att det är svårare och svårare att lära henne? Hur många timmar per dag bör man sysselsätta sig med hunden för att den skall må bra? Jag har läst att en hund ej bör sova mer än 18 timmar/dygn. Min hund är med mig på jobbet hela dagen, men jag har naturligtvis ej tid att sysselsätta mig med den så mycket som jag skulle önska. Och sist en lite fånig fråga; min hund tycker om alla hundar, men är mycket försiktig med hundar som är helsvarta. Har det något att göra med att det är svårt för hunden att urskilja ögonen (speciellt om det är lite dunkelt ute och hundens ögon delvis är dolda av hår)?

Rätt svar på fråga två, svaret på fråga ett är ja och nej. Man kan lära en hund vad som helst (i princip) så länge som den är aktiv och intresserad och det är nog det du måste jobba med att få din hund pigg och intresserad och sedan se över dig själv hur du gör när du tränar nya saker. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för hjälp med hur och vad du kan träna.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag är ägare av två stycken ettåriga vorstehhanar. De har varit rumsrena en längre tid, men har nu börjat att lyfta på benet och markera inomhus i obevakade ögonblick. Vi märker det alltid försent och kan inte med säkerhet säga vilken av de två gynnarna som är boven i dramat. En gång har vi sett den ena hunden kissa på en skåplucka i köket. Det som jag tycker är förvirrande är att det är den hund som vi uppfattar som lägst i rang som var boven den gången. Vad kan man göra? Är det bara kastrering som kan ändra beteendet eller kan vi ha gjort något fel som är orsaken till detta?

Orsaken är att det är två unga hundar i samma hushåll och att de markerar sin doft för att öka sin inre trygghet, det är inte tryggt att vara två jämngamla av samma kön i ett hushåll. Kastrering är ett alternativ men först sök kollega för konsultation på plats, via www.immi.nu

Och lämna inte dessa hundar ensamma så att de når varandra i bil, hundgård eller hem utan er tillsyn, se till att de har varsin trygg ”vrå” med eget vatten.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett problem med min 6 månaders cavalierfej som jag vill rådfråga dig om. Det är så att hon är reserverad och rädd för andra hundar förutom andra cavalierer! Hon har 3 st andra cavalierer i området där vi bor som hon hälsar på och leker med glatt men så fort vi möter en annan ras som på unghundskursen vi går nu eller om vi möter någon när vi är ute så blir hon rädd och kryper och gömmer sig mellan mina ben. Det har t om gått så långt att hon har bitit i luften efter en liten schitzu som var för påflugen på henne. Förstår att hon gjorde så för hon inte hittade någon annan utväg. Vi har försökt att träffa hundar av olika raser som vi vet är snälla som hon kan få hälsa på men hon är inte intresserad ens. Går hon mot all förmodan fram (när vi hälsar först och visar att det inte är farligt) och hälsar så visar hon sig otroligt underlägsen. Likaså när vi är på promenad och hon känner lukten av en annan hund som hon inte ser så drar hon och vill hem och blir rädd. Försöker lugnt gå vidare och inte bry sig om henne men det spelar ingen roll utan hon drar det hårdaste hon kan hemåt. Vad tycker du vi ska göra? Hon är inte det minsta rädd för människor utan hon springer fram och hälsar utan minsta antydning till rädsla. Det har aldrig hänt någon olycka med någon annan hund utan hon har varit sån här sen vi fick hem henne när hon var 8 veckor. Det är ju skönt att det går bra med andra i samma ras som henne men det är lite jobbigt att hon alltid ska visa rädsla för alla andra hundar. Vad tror du det beror på? Vad tycker du vi ska göra?

Det beror på att hon träffar för få jämngamla trevliga hundar av annan ras och så har gjort hittills också beror det nog också på att hon är just den ras hon är, de är ofta ointresserade av andra hundar. Försök att få igång ett promenadgång av de du går på kurs ihop med, ni kan träffas två tre gånger i veckan och gå på trevliga promenader och vara lite aktiva tillsammans. Hundarna behöver inte vara lösa för att umgås, utan det kan man spara tills man märker att alla är lika glada och avslappnade. Viktigt är att du inte signalerar hennes oro med kortning av koppel, tar upp henne eller på annat sätt stödjer hennes rädsla. Det är okey att hon själv söker skydd vid dig men du får inte tala till henne då, det förstärker hennes rädsla oavsett vad du säger.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har ganska nyligen träffat mannen i mitt liv och har nu en liten fråga angående våra hundar. Vi hade ganska nyligen båda "blivit med valp" då vi träffades och båda har hanhundar (rottweiler och rottweiler/schäfer). Nu har alla "hundkännare" varnat oss och sagt att vi ALDRIG kan flytta ihop av den anledningen att hundarna ALDRIG kommer att acceptera varandra när de kommer i puberteten. Till saken hör att jag sedan tidigare har en tik som är fem år. Vill tillägga att vi båda är hundvana.

Det kan bli mycket problem, det är helt klart. Jag undrar om tiken är steriliserad/kastrerad? Är hon inte det, så blir saken än värre när hon löper med två unga hanar som tror sig vara bäst. Kastrera båda hanhundarna nu och se till att ni är aktiva hundägare var dag, så att hundarna får jobba med både kroppen och knoppen, se till att hundarna lär sig respektera varandra genom att de får äta en och en, får tugga på tuggben bara med er närvaro så att allt går lugnt till. Ni klarar detta fint men får vara extra bra hundägare och aktiva sådana, då frodas er kärlek dessutom bättre :-).
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har några frågor gällande vår hunds beteende. Varför är vår hund aggressiv emot mindre hundar, den morrar och har även huggit mot dessa. Vi har en tollare. Vår hund har även blivit aggressiv vid ett fåtal tillfällen emot barn när dessa har gått fram till hunden. När vi är ute och går kan hunden stanna tvärt och sänka sitt huvud, hunden vägrar sedan att röra sig.

Frågorna är tyvärr för otydligt beskrivna för att jag skall kunna ge ett fullgott svar men det verkar som er hund känner osäkerhet inför vissa möten. Låt henne slippa dem upp på sig, som hon inte själv vill hälsa på, det är en av hundägarens uppgifter att ge hunden trygghet. Träna situationerna ni vill/behöver ha, mycket successivt och med folk/hundar ni känner.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag undrar att om man har en tik och ska köpa en till hund går det bra om man köper en till tik eller måste man köpa en hane, för vissa hundar när dem blir gamla så blir dem sura på andra tikar.

Samma kön är alltid att föredra.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en blandras-valp på fem månader. Han plockades upp av en organisation för övergivna hundar här i Lissabon där vi bor. Han är en otroligt tillgiven och mysig hund, lugn men lekfull. Det enda som jag inte förstår med honom är när vi träffar andra hundar, han ränner omkring, hoppar på dem, klänger och vrider sig så att mänskliga ögon inte hinner med i svängen. Han skäller inte men det verkar som om han blir stressad av att träffa andra hundar. Jag undrar om det kan bero på att jag inte lät honom träffa eller ens nosa på andra hundar de första månaderna innan han hade fått full vaccinering. Han ville gärna till de hundar vi träffade men jag lyfte upp honom eftersom det är så hög smittorisk här och många sjuka gathundar. Kommer det här gå över? Vi har nu träffat en annan valp som är endast 3 månader

som vi, ägarna, försöker få ihop som vänner, men min hund skrämmer nästan slag på den andra valpen eftersom han blir så hetsig. Kommer det här gå över tror du? Kan jag göra något?

Din hund talar hundspråk, det är som du säger ett mänskligt öga knappt hinner med att se. Så länge som allt går väl är det bara bra med hundkontakter. Aktivera din hund, så att det skapas starkast band mellan er två, så att du får en vuxen hund som kan hälsa på andra hundar men som helst följer dig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en valptik, labbemix som heter Fido, 6 månader. Jag undrar om hon far illa av att vara daghund hos min son som har en hanhund 2 år som för övrigt är en bror till Fido. De gillar varandra mycket och jag undrar hur mycket sällskap har de egentligen av varandra. Jag går hem varje lunch så de får komma ut och röra på sig.

Far illa gör hon inte men det kan föda andra problem som att man får mindre kontakt med en hund som ständigt har en annan hunds sällskap. Man kan få en hund som har problem att vara själv, med mera.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en pudeltik som är 3,5 år. Har skaffat en pudelvalp som är 10 veckor. Vuxna hunden är väldigt aggressiv mot valpen, har bitit i ögat, varit hos veterinär, ingen skada, hon har även bitit genom skinnet på 2 ställen. Nu har jag stoppat detta. Har hundarna i olika rum när dom är ensam hemma. Har du något råd till mig?

Din tik är lite väl hårdhänt i sin uppfostran av den unga valpen men det är vad det är. Fortsätt med att dela på dem när de är själv, se till att tiken kan komma undan valpen inomhus, se till att tiken får sitt av promenader och inläring, omvårdnad utan att behöva bli störd av valpen. Sedan är det valpens tur att få lära sig allt som din tik kan, i små lagom portioner framåt i tiden, utan att han hela tiden skall ha tiken med sig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har två hundar. En sheltie på 6 år och en new foundland på 9 år. Mitt problem är att min sheltie är så himla "arg" på new foundlanden, dom bråkar ofta och skäller på varandra. Jag skaffade min sheltie som valp, men new foundlanden tog jag hand om när han var 6 år (sheltien var alltså 3 år när jag tog hand om new foundlanden) Dom är hanar bägge två och verkar inte alls tycka om varandra. Jag har försökt med mycket bla att gå ut och gå mycket med dom så dom blir trötta (då är det inga problem alls och dom verkar trivas i varandras sällskap), aktivera dom med olika saker men inget hjälper Det är bara på hemmaplan som dom bråkar Vad ska jag göra? Jag vill ju att dom ska trivas ihop Dom är underbara hundar bägge två och jättesnälla.

Det är inte trevligt för hundarna att behöva bo ihop, de vill inte det, det är vad bråket handlar om. Du skriver att de är mer kompisar då du aktiverar dem, se till att göra det

var dag och att de olika hundarna får aktivering som passar dem var och en för sig. Sheltien är en vallande hund som behöver mycket mental stimulans och New Foundlandshunden är en vattenapportör som behöver vatten och dragarbete. Marie Hansson bok Min bästa vän är en utmärkt bok för att få igång träning och fantasi hos matte/husse, köp den via www.jycke-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har 1 chihuahua hane på ca 2 år och en tik på ca 1 år. När vi möter andra hundar ute är hanen väldigt rädd men även nästan aggressiv medan tiken är väldigt rädd å bara skäller. När tiken inte är med brukar de gå bättre och han kan lugna ner sig lite, men vad ska jag göra för att få bort de så mycket som möjligt? Är chihuahuor ovanligt kaxiga i vanliga fall?

Du skall gå med dina hundar en och en minst en gång per dag för att varje individ skall få din fulla uppmärksamhet, och för att varje individ skall få möjlighet att utvecklas fullt ut i olika miljöer/situationer/ människor/hundar och så vidare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en jättegö liten dvärgpudelmått på snart 2 år. Han lyder för det mesta riktigt bra, MEN problem uppstår i två situationer: 1. Han kissar inomhus då vi gör besök hos min syster resp. min mamma. Mycket pinsamt för oss och förfärligt för parkettgolv, m.m. Syrran har en 12-årig mellanpudelmått och morsan har en 11-årig toypudelmått. Hur kan jag få stopp på lille Simson? Problem nr.2 är då vi är ute och promenerar och träffa på andra hundar - då är Simson ofta rädd och skäller ilsket på den andra hunden utan att denna har gjort någonting - hundens storlek verkar inte ha betydelse. Vad göra?

Socialisering och miljöträning behövs mer. Förhåll dig själv lugn och tyst vid hundmöten och vänta på att din Simson tystnar, då återupptar du kontakten med honom. Se även till att du alltid hälsar först på alla som skall hälsas på. På besök borta är det vanligt för små hanhundar att markera sitt revir, ha honom under ständig uppsikt brukar vara det ända som hjälper och inga hundelekar, inomhus.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har tänkt skaffa en golden retrieverhane och en bernersennenhane. Jag undrar om det är en smart idé att ta två hanar för jag kom att tänka på med att de skulle börja bråka. Och sen att när en hane kissar så lyfter den på benet inne, för jag är lite osäker med att de skulle göra det inne.

Du skall köpa en hund i taget och inte köpa en till förrän den första är fyra, fem år. Det tar ett tag att fostra och lära känna en hund, som vilken individ som helst.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är en blandras mellan borderterrier och tax. Han är snart 6 år Men det enda felet med honom är att han skäller på alla hundar och morrar åt vissa människor. Vad ska jag göra?

Hundar som skäller på hundar, talar med stora bokstäver och oftast för att de är frustrerade för att de inte kommer tillräckligt nära för att få bekanta sig med den andra hunden. De individer man morrar på litar man inte på och skall också slippa att umgås med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en cairnterrier hane på 2 år. Han har aldrig visat aggressivitet åt andra hanhundar men däremot brukar 90% av de hannar vi möter bli väldigt upprörda när de ser honom. Vår cairn står bara och tittar på dem eller ignorerar dem. Vad beror det på? Om grannen med hund och vi är ute så markerar han med bröstmorr och ståtlig ställning när andra hundar vill stanna och hälsa på hans hundkompis. Kan tilläggas att grannens hund visar undergivenhet mot mötande hundar, han är hane. Nästa fråga: vår cairnterrier "knorrar" högt när något inte passar honom. Ignorerar man knorret så blir det alltmer högljutt. Han hugger ej. Finns det risk att han kan hugga? Dottern i huset är 12 och väldigt lyhörd för hundens signaler. Det är inte fråga om något tvång från hennes eller hennes vänners del. Han brukar även knorra och dra i deras byxor. I övrigt så är han en helt underbar personlighet som aldrig skäller utan han pratar och har ett väldigt tydligt kroppsspråk. Han älskar barn, hundar och även vuxna människor. Flera cairnägare har bedömt honom som avvikande från det rastypiska pga att han är så stabil i psyket. Terrier kav ju vara lite ettriga, dock inte vår hund. Jag har haft hund tidigare men inte av terriers. Sedan valpstadiet har jag försökt att träna samarbete och utan koppel. "Normala" valpar kommer om man gömmer sig bakom träd eller går åt motsatt håll. Det har aldrig funkad. Han har från första tiden gått dit han har velat. Tilläggas skall att jag har börjat träningen i stugan utan störande element. Kontentan är att han inte går att ha okopplad för då rymmer han. Hur ska jag göra för att han ska gå att ha lös?
Vi aktiverar honom både mentalt och fysiskt i normal dos.

Oj många frågor var det här, som verkligen skulle kräva ett möte med en hundpsykolog för att få rätt på dem alla. Kollegor till mig söker du via www.immi.nu. Att lösträna en Cairnterrier är inte helt lätt som du även beskriver men att ha sele och långlina på honom vid hans "löslepp" är ett sätt att låta honom få frihet och att du fortfarande har kontroll. Dock är det så att om vi är tillräckligt intressanta, lugna och balanserade så väljer de flesta hundar att hålla sig nära oss fast det finns ett stort dock med Terrier hundar som är avlade för eget arbete och med stort mod. Er hund verkar vara en trevlig, trygg och balanserad hund som är cool vid möten. Hans knorrande kan vara både ett sätt att tala eller ett sätt att småvarna mötande att hit men inte längre. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för mer inspiration.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jo jag undrar hur länge man ska vänta innan man köper en till hund (min hund är 1 1/2 nästan)? Och min hund älskar att leka med mindre hundar så om vi skulle köpa en hund så skulle det vara en svensk/dansk gårdshund, men passar min och den hunden ihop (min hund är en blandning av labrador och risen schnuzer)? Hon älskar alla sorter av små hundar.

För att din hund uppskattar andra hundindivider innebär det inte att man vill bo ihop med dem/en. Vänta minst två år till innan ni skaffar en hund till om ni överhuvudtaget skall göra det, två hundar är många gånger en för mycket. Ni har mycket kvar att lära känna hos varandra du och din hund, innan det är dags för en ny individ. Behåll lekkamraterna och gör något kul ihop, som skogspromenader eller så.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandning mellan border collie och tax som är 4 år. Jag har haft honom sedan han var 15 månader. Han var då helt otränad kunde inte nej eller ngt annat kommando. NU till frågan: När vi är ute och går blir han lätt stöddig när vi är bland andra hundar, om jag tillrättavisar honom i det läget kan han "hugga" mig i handen för att markera att jag gör "fel". Jag brukar i det läget bli arg och vi börjar bråka vilket resulterar i att han hamnar på rygg. Men han är underlägsen i typ 2 sek sedan är han kaxig igen. Är det inga hundar i närheten visar han sig underlägsen bara jag ger honom en arg blick och hemma ber han om lov till allt från att få mat till att hoppa upp i soffan eller gå ut genom dörren. Hur ska jag få honom att vara mindre stöddig när vi är med andra hundar som han inte känner. Vill bara poängtera att han inte riktigt hugger utan mer markerar, jag får sällan märken.

Jag förstår att din hund markerar mot dig, när du trampar in på ett område som bara han behärskar, hundspråk. Låt inte din hund umgås med hundar som mäter sig mot varandra och ta inte tag i honom. De hundar han fungerar med låt honom vara lös med dem, då fungerar det nästan alltid till allas belåtenhet. Jag vill på det varmaste rekommendera dig att läsa litteratur om hundars språk och beteende för att fullt ut förstå din hund och mitt svar. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, Anders Hallgrens bok Hundarnas gyllene regler, du finner dem på biblioteket och lär inte bli besviken och din hund kommer att bli som ny, det lovar jag dig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min yngsta hund, 11 mån. Bichon frise-hane blir hysterisk då vi är ute och går och han möter andra hundar. Det har ingen större betydelse om min äldsta hund (4årig bichon-hane) är med eller inte. Vi har provat att ignorera hans beteende, försökt lugna honom, sagt till på skarpen mm. Inget tycks fungera. Han är nu i sin känsligaste period och vi vill ha råd och vägledning för hur vi ska bemöta honom för allas bästa. Naturligtvis är hans beteende påfrestande för alla parter under promenaden. Inte minst för honom själv.

Jag tycker att ni skall gå ut med hundarna en och en oftast och då varar extra mentalt aktiverande med dem, på promenaderna. Låt dem gärna balansera på en stubbe, leta efter en gömd godisbit och få hälsa på hundar, med mera. När ni går ut med dem tillsammans, så kräv något, fot förbi en speciell passage, sitta ned när hundar passerar som man inte skall hälsa på. Undvik att "rycka" i kopplet, att skälla och vara högljudd/otrevlig. Tala med små bokstäver om ni blir irriterad, då får hunden lägga sin energi på att lyssna istället för att väsnas. Ha tålmod, det har er Bichon frisé.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Tibetansk terrier som är helt underbar och anpassningsbar. Följer med på hotell, bilresor eller är hemma med mig. Han kan jättemycket redan, t.ex. sitt, ligg, ligg kvar, skall, död hund, leta efter bollen ja, mer finns det. Min fråga är: går det att skaffa en hane till och kan den vara yngre eller lite äldre? Vi tycker att det går jättebra när vi passar våran hunds syster. De leker, busar och sover så sött ihop.

Jag vet inte hur gammal din Tibbe är men det bör vara minst tre år mellan hundarna, så att man hunnit att etablera en god kontakt med sin hund innan nästa kommer in i flocken. Hundar tycker trots allt bäst om att vara med hundar och de har samma sätt att kommunicera på, vilket gör att många gånger får man sämre kontakt med hundarna när de är flera tillsammans, alltid. Att ha flera hundar ihop ibland är inte samma sak som att de bor ihop alltid.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tio år gammal golden retrieverhane, och har nu blivit erbjuden en tvåårig dalmatinerhane som är kastrerad. Min gamla hund har aldrig haft problem med andra hundar, men är självklart van vid en vardag i ett ganska lugnt tempo. Är det synd om den gamla hunden om vi tar in en ung och livlig hund i familjen, eller tror du att de kan få glädje av varandra?

Kan gå strålande om familjen är mycket aktiv vilket inte din mening - Van vid en lugn vardag, vittnar om. Vänta med ny hund och njut av er lagom gamla hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fin golden retriever-hane på 11 veckor. Min mamma har också en golden, som är 3 år. Problemet är att min hund hela tiden nafsar den stora hunden i mungiporna. Den stora hunden gillar det tydligen inte, så han kommer till oss för att slippa ifrån den lille. Han har morrat efter valpen en gång och då gick den undan. Men de senaste gångerna den stora har morrat har den lilla fortsatt och då har vi gått emellan och hindrat det hela. Det är säkert fel, men vi tycker att det är synd om den stora hunden när valpen hela tiden biter efter honom och vi vill heller inte riskera att det slutar med att den stora biter valpen för att den inte slutar när han morrar. Har ni några tips?

Låt den stora hunden få fostra valpen, den gör det bäst själv, dock skall ni se till att den vuxna hunden har möjlighet att komma ifrån valpen för att äta, dricka, tugga på tuggben och sova ifred. Det får ni arrangera via kompostgaller eller så och samtidigt så försöker man lära sin valp ett par kontaktord den lyssnar till. Glöm inte att valpar behöver mycket sömn även på dagtid, så natta den om den inte själv kommer till ro.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Fido, min schäferhane på åtta månader är mycket sexfixerad och har blivit en plåga för familj och vänner. När jag på er sida läser om fördelar och nackdelar med kastrering, står det att fel tidpunkt för kastrering kan ändra hans psyke. Min fråga är därför: Vilken ålder är den rätta för att få honom kastrerad?

Det med förändringen kommer med största sannolikhet och den innebär att hunden blir lojare, mer matfixerad och får väldigt lätt för att gå upp i vikt, dessutom så producerar binjurarna testosteron, så man kan få en kille ändå men visst är det så att de lugnar sig, oftast. Men jag tycker att ni skall jobba mer med er hund med aktivering, på så sätt får ni inga problem att styra er hunds beteende både i denna och andra situationer. Läs med fördel Marie Hanssons bok Min bästa vän, det lär ni inte ångra, ni kan ju alltid kastrera honom senare om ni inte lyckas med er aktivering, vilket ni gör.

Bok finner ni på www.jycke-tryck.se Köp den! Läs gärna också min bok Aktivera din hund som du kan köpa via min hemsida www.fidos.se.

Det är däremot mer noga med tid för kastrering när det gäller en tik.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Mina föräldrar har en 7 år gammal strävårig tax. Fido är otroligt snäll mot människor men gentemot andra hundar har den en brist. Den går helt enkelt till angrepp – både när den går i koppel och utan – och angreppen är plötsliga och mycket våldsamma. Det ser ut som om den inte avbryter angreppet ens om den andra hunden ger sig och vi måste ingripa i slagsmålet och stoppa det. Resultatet är att vi lyfter upp Fido när det kommer lösa hundar – men det är ju stressande för både oss och Fido. Det verkar som om det blir värre med åren. Vad kan vi göra?

Er hund är inte tillräckligt socialiserad med hundar eller med vänliga hundar. Det verkar som er hund har fått "försvara" sig flera gånger i slagsmål. Börja gå på en hundkurs bara för kul, där är massor av hundar och de flesta av dessa kommer säkert att få er hund att ta det lite lugnt och läsa deras signaler. Gör även en hälsoundersökning, så att ni vet att er Tax är frisk och inte har några smärtor som lätt kan utlösa försvar, om man som hund är rädd om ett ställe i kroppen som smärtar vid hundmöten från en kanske yngre yster hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en underbar cocker spaniel som just fyllt ett år. Han är en otroligt glad hund och älskar att leka, problemet är bara att han "pratar" mycket för att fånga vår uppmärksamhet och andra gånger skäller han bara rakt ut. Vad kan vi göra åt det? Han är mycket tillsammans med andra hundar, och det tycker han om, han har bara litet problem med att leka med den minsta som är fyra månader. Vad kan det bero på och vad kan vi göra så att han inte ger sig på den minsta?

Er unga härliga Cocker Spaniel är som en storebror mot den yngre hunden, ni får helt enkelt rätta till när det blir för mycket, stävj hans iver genom ett lugnt förtroligt samtal på hans nivå och ge honom ett alternativ, lär honom hämta tofflorna/tidningen/vedträ eller så. Man lär sin unga hund grunderna till allt den skall kunna, även utomhus och sedan tar man med den träningen ut när den börjar funka inomhus och så börjar man på något nytt inomhus. Ständigt har man någon aktivering på gång att kunna jobba med sin hund med, ju äldre hunden blir ju mer av arbete utomhus och vila inomhus. Göm godisar för honom att söka och ignorera när ni vet att ni har rent samvete mot hunden, så lär han sig när det räcker. Hundens "pratande" kan hängas ihop med att den är stressad på grund av för lite kvalitativ aktivering, för lite sömn under dagtid och

för springiga lekar. Er hunds arbetsbakgrund gör den till en Allround hund, låt den få bli det, också.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labradorhane på knappt 2 år, som är en stillsam, lugn och kontaktsökande hund, men har det problemet att han inte kan se en annan hanhund utan att han reser ragg och vill slåss. Vi är ofta på ett rastställe där hundarna kan springa utan koppel. Min hund har varit van att komma dit ända sedan han var 8 veckor gammal. Det är aldrig problem med hanhundar som han känner till exempel från hundkurser. Men hanhundar han inte känner går han genast till angrepp mot. Jag ropar och skäller på min hund, så han kommer tillbaka till mig, men jag är trött på och skäms över att han inte kan uppföra sig ordentligt. Han är också inne i en period när han vill para sig med i stort sett alla tikar av en viss storlek. Kommer min hund att ändra beteende med åldern, eller kan en kastration vara en möjlighet? Jag har själv en känsla av att min hund är av ledartyp, men han tvivlar aldrig ett ögonblick på att det är jag som bestämmer. Lydigheten är ok.

Alla möten för hunden skall föregås av att vi som matte husse först tar kontakt, för att se om det är ett lämpligt möte. Ha din hund närmre dig tills du vet vem mötet är och utifrån det så kan du kanske bättre avgöra om det är okey med mötet. Hundar mår inte väl av att behöva "kaxa upp" sig inför andra, det leder till stress och inte sällan oprovocerade bråk vilket ger nya dåliga erfarenheter inför nästa möte. Ha bättre kontakt och kontroll på din hund, så att den slipper bli så anspänd.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Golden Retriever-hane på 13 månader. Under den senaste månaden har han blivit mer och mer vild/stressad. När vi träffar andra hundar och personer utan hund skäller han våldsamt och är helt vild i koppel. Det samma gäller när vi åker bil och han ser förbipasserande på vägen eller i markerna. Då skäller han också väldigt mycket. Vi har gått på motivationsträning men slutade nyligen, eftersom han skällde hela tiden. Vi har ytterligare två hundar, så han träffar andra hundar dagligen. Är det ett tecken på stress, eller är det hans ålder? Vad kan jag göra för att ändra detta beteende? Jag försöker aktivera honom med långa promenader och ger honom hälften av fodret utspritt på gräsmattan.

Din hund är ung och verkar ha mycket omkring sig, kanske är det ett utslag av för lite sömn på dagtid och för mycket stressig aktivering. Unga hundar behöver få lära sig att kunna ta det lugnt och med flera hundar i hemmet, som redan har etablerat ett vuxet beteende, kan detta vara en signal om att dina hundar behöver egentid var och en var dag med promenader och aktivering. Att hundar behöver flera tupplurar under dagtid är nödvändigt för att inte stress skall uppstå. Stress kan också uppstå av andra orsaker. Analysera din hunds dagliga aktivitet och din reaktion vid hundens skall/stress. Du kan inte bli irriterad och högljudd vid hundens stress, det stressar än mer, utan du måste stanna upp i situationen och vänta på att din hund lugnar sig och tar kontakt, innan ni fortsätter med det ni höll på med förflyttning eller träning.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund (Amstaff) har precis fått valpar, två stycken. Vi funderar på att behålla tiken själva. Är det något speciellt man ska tänka på när man redan har en vuxen hund (på tre år)? Kommer vår vuxna hund att vara glad för sällskapet eller kommer den att känna det som en bestraffning att de nu plötsligt ska vara två? Vi har stora problem med att vår vuxna hund drar mycket i kopplet när vi är ute och går. Kan ni ge något råd om detta? Jag tycker vi har försökt med allt. Annars kanske det blir så att man måste gå ut med en i taget, och det håller ju inte i längden. Trots rasens dåliga rykte så har vi världens snällaste och finaste hund. Vi har ett barn på sju år också. De är bästa vänner. Därför vill vi gärna ha en till av samma ras. Men vi funderar på om det är lämpligt med en till, mest med hänsyn till vår vuxna hund? Vad ska vi göra? Vi har ju sju veckor kvar innan vi måste bestämma oss!

Jag tycker inte att ni skall behålla en av valparna, det kan bli jättebra men kan också bli problem när valpen blir köns mogen och har ni lite tid idag så lär det inte ta mindre tid med två hundar. En hund som drar vill framåt, låt den bara komma framåt då den inte drar, frys er i positionen, säg inget, låt hunden själv komma på hur den går när ni promenera. Tänk dock på att ni bör ha ett högt tempo, vara aktiverande och roliga för att hunden skall kunna gå utan att dra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en härlig amerikansk bulldog på ca 1 1/2 år. Han är av naturen väldigt konflikträdd. Men när han känner sig trygg med en annan hund, och de leker, vill han gärna välta omkull dem och "brottas" med dem (INTE bitas). Folk blir väldigt förskräckta. Är det något som jag bör sätta stopp för?

Nej, du skall inte lägga dig i när din hund umgås med andra hundar på fredliga sätt, vilket detta är. Brottningslek är en av de roligaste en bulldogg och flera andra typer av hundar vet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min man och jag tog för ca tre veckor sedan över en svart, sex år gammal labradortik från ett hundhem där den hade varit i drygt fem månader. Dess ägare, en gammal man, hade tagits in på ett äldreboende. Vi fick veta att hunden, Fido, var rädd för fyrverkerier och åska, och bara var van vid korta promenader i koppel i trädgården, och därför var van vid att snabbt göra sina behov. Eftersom vi sedan tidigare har en härlig airedaleterrier på åtta år, Karo, kastrerad, fick vi Fido på prov för att se om hundarna kunde komma överens. Det går över all förväntan! De möttes första gången i vår trädgård där Fido satte Karo på plats med ett gläfs. Då förstod han att han kom för nära. Även inomhus går det bra. Hundarna har det bra ensamma en hel dag när vi är på jobbet, dvs. inga olyckor eller skällande, tycker om släkt och gäster, äter utan problem ur varandras matskålar. Vi har bara ett litet lyxproblem som jag hoppas ni kan hjälpa oss med. Fido är en innehund! Har hon varit ett par timmar i trädgården knuffar hon själv staketet åt sidan och springer in. Vi är vana vid att gå ut med Karo minst tre gånger per dag i minst en kvart, men Fido vill helst stanna hemma. En kväll när min man gick ut med bägge hundarna avfyrades plötsligt två raketer. Fido blev väldigt rädd och hoppade oavbrutet upp mot min man och försökte gömma sig under en bil innan hon till slut hade trasslat in både mannen och Karo i kopplet. Min man blev då tvungen att koppla loss henne från kopplet och

då störtade hon iväg hem. Det är bra att hon redan vet var hon hör hemma, men inte särskilt tryggt att hon kan springa över en starkt trafikerad väg i panik. Jag har märkt att när hon efter ett par minuters promenad kommer ut i naturen nosar hon runt otroligt mycket. Det tolkar jag som ett gott tecken – hon är nyfiken. Både när vi går med bägge hundarna, eller bara med Fido, så går hon fint utan att dra i kopplet. Jag har gått ut med henne i stan ca 5 km. Då gick hon i ett jämsnabbt tempo – utan att dra. MEN – är det möjligt att få henne att komma själv man står klar med kopplet? Som det är nu måste vi för det mesta överrumpla henne först innan vi får med henne ut.

Fido behöver i små portioner få lära sig omgivningar, så att hon lär sig att inte behöva vara ansپänd och rädd. Bra att ni går med hundarna en och en också och fortsätt med det helst på en av dagens promenader. På promenaderna skall ni göra roliga saker som att gömma en godisbit, en handske med mera. Lär Fido att när ni är riktigt aktiva med henne är på promenaderna. Lär in en morgonritual där ni serverar en favoritgodsak, kopplar henne och kelar en stund. Koppla sedan av henne kopplet och ignorera henne en stund. Någon gång senare gör ni om ritualen, godissak, kel och aktivitet, samtidigt som kopplet är på. Låt kopplet ligga på golvet i hallen och lär henne apportera det / hämta det utan att ni sätter på det i dessa situationer. Labrador retriever hundar är apportörer och älskar att bära saker, uppmuntra det. Gå långsamt fram men ändå framåt med det som hon är osäker inför. Låt inte hundarna äta av varandras mat, till slut så kommer nämligen en Labrador retriever att bli tjock och er Airedaleterrier för smal. Ge hundarna mat en och en och låt dem äta ostört.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en yorkshireterrierhane på sju år. Han är världens bästa hund, dock är han inte så förtjust i småbarn och valpar. Det har jag upptäckt efter att ha skaffa en yorkshireterriervalp, en tik, på tio veckor. Han morrar åt henne när hon springer fram mot honom och häromdagen nafsade han efter henne. Han orkar inte med henne riktigt, nosar dock på henne och hennes korg, men visar ändå tydligt att han inte gillar henne. Finns det något jag kan göra för att de ska bli goda vänner eller ska jag bara se tiden an? Det bör nämnas att han väger ca 3,5 kg och hon bara 600 g.

Det är en normal reaktion från en vuxen hane, vilken kul lekkamrat är det till en vuxen "karl" med en liten flicka ? Din hanhund kommer att byta åsikt, så fort hon växt till sig och din tik, kommer att lära sig att tala rätt hundspråk för att nå hanhundens intresse.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi ska hämta hem en ny hundvalp (vi har en sedan tidigare), och vill gärna höra om ni har några goda råd till "familjesammanföringen" så att de två hundarna (dvärgschnauzer) ska komma bra överens från start.

Se till att den vuxna hunden kan vara ifred, äta ifred och få sina egna promenader, som ju inte valpen är mogen för ännu. Se till att valpen lär sig så småningom att vara själv korta stunder, så att ni kan, när ni har två vuxna hundar dela på dem för varsin promenad, vilket är lämpligt minst ett par gånger par veckan.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en härlig rottweilerhane på 1 1/2 år som är kemiskt kastrerad, men ska kastreras inom kort. Vår dotter på 10 år tycker mycket om honom och är bra på att träna honom, men eftersom han är för stor för henne att gå ut och gå med har vi funderat på att skaffa en hund till. Ska det vara en hanhund eller tik? Kan du rekommendera någon bestämd ras? Vi har tänkt oss en mellanstor hund.

Jag tycker ni skall vänta ett år, minst för att hinna ge er nuvarande hund tillräckligt med plats i sin uppväxt, vilken inte är klar förrän om cirka två år. Om / när ni skaffar en ny hund, så spelar det inte så stor roll vilket kön, troligen. Eftersom er hund är kastrerad, så lär han inte anse att en tiks lopp blir intressanta. Ni kan gå in på min hemsida www.fidos.se och köp min bok Välj rätt hund, den beskriver 190 raser och deras "färg, form" mentalitet, arbetsbakgrund och behov.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en shetland sheepdog på tio månader och den är ofta tillsammans med mina föräldrars mellanpudel på 12 månader. Bägge är tikar. De tycker mycket om varandra, men ibland blir det våldsamma "slagsmål". Framför allt när de vill ha samma leksak, och de är väldigt svartsjuka på varandra. Om det blir för våldsamt och de snurrar och hugger efter varandra skriker vi högt och då slutar de. Det verkar som om det fortfarande pågår en maktkamp mellan dem där ingen vill ge sig. Ska vi bara låta dem fortsätta på samma sätt, eller är det något vi ska vara uppmärksamma på? Vi vill ju gärna kunna passa varandras hundar, och oftast verkar de ju ha kul tillsammans.

Hundar skall inte behöva känna sådan stress att de slåss, se till att så intressanta saker/föremål delas ut en till var och ha ögonen på dem. När ni går ur rummet ta bort sakerna, rasta hundarna utomhus, så de där bränner sin energi. Inomhus skall det vara lugnt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har tre hundar. En Jack Russel hane, 2 år, en taxtik, 14 år och en blandning jack/tax, 10 månader. Vår hane har sedan en tid börjat att gå fram till vår gamla tik och bita sig fast i hennes sida, inte hårt men stadigt, och hålla fast i tiotals minuter. Tiken verkar ibland inte bry sig ibland blir hon irriterad. Han gör det så ofta han kan och vi tycker det är lite jobbigt. Varför gör han så och kan vi lära honom av med det?

Det där skulle jag vilja se, för att kunna svara på och är det inte så att ni bor nära mig så behöver ni en kollega till mig som får se det, för att hjälpa er. Det låter inte trevligt än om taxen verkad ointresserad av handlingen ibland, enligt din skrift. Sök kollega direkt via min

länksida, www.fidos.se/lankar, för att nå din närmsta hundpsykolog och gör gärna ett veterinärbesök med er taxtik, så att vi får konstaterat att hon är helt fysiskt frisk, så att det inte är något sådant som orsakar er Jack Russels beteende mot henne.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 2 år gammal blandrashund, Border Collie/Vorsteh, som är snäll och glad mot människor. Men hon har börjat nafska efter andra hundar, stora som små, om de visar intresse för henne. Om hunden som visar intresse är tillräckligt liten händer det också att hon överfaller den i stället. Vi har gått på kurs med henne från det att hon var drygt 5 månader, först på valpkurs och sedan på agility i vår lokala klubb. Första dagen blev hon utskälld av en stor svart blandrashund och höll sig under alla pauser vi hade väldigt nära oss. Efter råd från vår tränare försökte vi uppmuntra henne att ta kontakt med de andra, vilket hon också gjorde till sist, när två gånger återstod. När vi började igen, på agility, men i samma klubb och med nästan samma hundar, började hon visa detta beteende mot stora svarta hundar. Vi tänkte då att orsaken låg i den tidigare episoden. Men nu gäller det alla hundar. När hon nafsar efter andra hundar drar vi henne till oss och tillrättavisar henne. Är det rätt? Vi har också funderat på att sluta med agility, men på banan har vi hennes fulla uppmärksamhet och hon rusar ut ur bilen så snart vi kommer fram dit. Vad tycker du? Hoppas du kan ge oss råd angående hennes beteende eftersom det är irriterande/synd att vi inte kan låta henne vara tillsammans med andra hundar...

Er hund har blivit rädd för andra hundar på grund av incidenten och på grund av ert beteende när hon är lite våldsamt mot hundar. Hon behöver få hundkompisar som är mogna och lugna, som alltså läser henne och ger henne lugn åter istället för mothugg, skaffa hundvänner kanske via kursen och möts tre fyra gånger i veckan för gemensam träning och promenader. Stöd er hund och lita på henne med de trygga kompisarna ni skaffat, så skall ni se att det bättrar sig och nej, sluta inte på agilitykurs. Inse att er hund är rädd och behöver stöttning istället för bannor oavsett om det kommer från er eller hundar. Håll ut!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min Cavalier King Charles Spaniel har just fyllt ett år. De senaste 4-5 månaderna har den, när vi har mött andra hundar, farit ut och morrat åt de flesta hundar. Det är få den inte "fräser" av mot. Jag tycker det är jättetråkigt, och det är märkligt eftersom den annars är en otroligt lugn och glad hund. Hur tacklar jag att han är aggressiv mot andra hundar? Jag har försökt med hårda "NEJ" – försökt vända mig om, försökt gå mellan hundarna. Men han ser BARA den hund han ska fram och morra åt. Jag går på kurs med honom, så han är van vid andra hundar. Fast det är två hundar som han bara inte tål... Vad ska jag göra? Jag törs nästan inte gå ut med honom (förutom i skogen) och han är ju ändå bara så fin. Han har aldrig morrat åt människor och är väldigt tålmodig.

Din hund är inte arg utan osäker, den behöver mer hundkontakt med trevliga hundar och gärna att få vara lös ihop med dem. När det sker så kan man med fördel även lära in Passera när man får möten av olika slag på sin promenad, där det inte lämpar sig att hundarna leker/hälsar fritt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min petit griffon på sex månader sätter sig ner och väntar på förbipasserande. Han är inte rädd för dem och vill gärna prata med dem när de kommer nära. Det gäller också andra hundar. Vi går på kurs och det fungerar bra med övriga hundar. Jag tolkar detta som ett tecken på nyfikenhet, men kan det stämma?

Jag tycker det verkar lugnt och sansat.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag är lycklig ägare till en vit schäfer. Problemet är bara att den har dåligt psyke. Dvs. den sätter inte andra hundar på plats, utan verkar överhuvudtaget inte ha någon form av "gåpåaranda". Den är väldigt lättlärd, men rent mentalt verkar den motsvara en pudel. Hur får jag den att tuffa till sig? Den är ca 8 månader gammal.

Var glad för vad du har, du har en trygg hund. Trygga hundar behöver inte gåpå. Den dagen han behöver så kommer det och det hoppas vi att han slipper, hundar mår inte väl av att gå omkring och vara spända.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Mina föräldrar har en golden retriever på fyra år. Han är pigg och kry, problemet är att jag har skaffat en liten valp och den är han rädd för. Vad ska man göra för att de ska kunna leka tillsammans utan att den stora är "hundrädd" för den lilla?

Er Golden retriever är inte rädd utan snarare ointresserad. Hundar "leker" inte som vi gör, de umgås på olika plan och olika intensivt. Era hundar kommer att ha den samvaron du efterlyser men din valp får bli lite äldre först. Se till att valpen sover även dagtid och att den äldre hunden kan komma undan valpen om den vill det.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

För ett tag sedan var jag ute och gick med min labradorblandning och hans kamrat som är en ren labrador. Bägge hundarna är glada och snälla. På en stig kom en person med en hund emot oss. Det var en stor Rhodesian Ridgeback och personen som ledde honom kunde inte hålla honom. Jag tänkte snabbt och släppte först min egen hund – som valp lekte han med Ridgebacken ett par gånger. Det blev bara ett bitt från den stora – han släppte snabbt, men bara för att angripa den andra hunden som jag hade med. Den andra labradoren låg nere i diket och medan han stod böjd över den närmade min hund sig bakifrån. Då löpte Ridgebacken amok. Han lyfte min relativt stora hund i ryggskinnet och närmast kastade honom tvärs över stigen. Under tiden hade jag fått av kopplet på den andra och slog hårt efter Ridgebacken. Han släppte min hund, men jag hamnade mellan dem och blev faktiskt osäker på huruvida han skulle ge sig på mig i stället. Det bör sägas att jag inte är rädd för hundar eller för att hundar säger ifrån till varandra. I ren reflex slog jag med min ena näve och träffade honom i huvudet, och efter en del rop och skrik gav han sig iväg. Det säger sig själv att både jag och de två godmodiga labradorerna var ganska skakade efter den här upplevelsen. Nyligen mötte vi honom igen – jag trodde att han var kopplad vid deras hus. Det var han inte och jag såg till att släppa min hund direkt. (Min hund reagerar aldrig aggressivt mot andra hundar –

inte heller när han är kopplad – han är som ett stort barn.) Ridgebacken kom återigen emot oss på väldigt styva ben och min egen hund började gå bakom mig. Han var tydligt inte trygg med situationen. Den här gången valde jag att slå först. Ridgebacken fick ett ordentligt slag över nosryggen med koppel och karbinhake. Men först när ägaren kom, tillkallad av mina rop, lyckades han drivas tillbaka. Ännu en skrämmande upplevelse. Och nu kommer min fråga: är jag en bra ledare för min hund när jag tar ansvar i en sådan situation? Eller vad skulle jag annars ha gjort? Jag tordes inte vända ryggen mot den... Jag vill ju gärna att min labrador ska kunna förbli den snälla och lekfulla hund som han är, han ska inte lära sig att slåss. Bägge hundarna är ca fyra år. Jag har sagt till ägaren att om jag upplever ännu en situation som ovanstående, så gör jag en polisanmälan.

Att din Labrador går bakom dig vid liknande situationer visar att han låter dig ta i situationen, först. Känner sig alltså trygg med dig med inte med hundmötet. Vad gäller Rhodesian så är den hunden varken harmonisk eller trygg, jag hade gjort en polisanmälan direkt om jag var du.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar om kastrering av min hanhund (mellanpudel på snart två år) skulle påverka hans kontakt med min dotters cairnterrier (också en hanhund, ca två år). De leker otroligt bra tillsammans, eller jag tror i varje fall att de leker. Jag började bli osäker eftersom jag fick det svaret att de inte skulle slåss, bara lite. Så nu har jag två frågor! Kommer deras inbördes förhållande att förändras om vi kastrerar vår hanhund? Och väldigt viktigt, hur kan jag se om de LEKER eller SLÅSS? De tumlar runt med varandra, biter lite i varandra, men ingen av dem gnäller! Men jag har ju blivit lite orolig eftersom en cairn ju biter lite hårdare och kanske kan skada min hund?

Om dina hundar leker eller slåss, torde inte vara något problem att skilja på men eftersom du är osäker, så tycker jag att ni skall gå på kurs med era hundar, så får ni där besked om det och samtidigt så får ni nyttiga jobb att träna med era hundar, så att det blir en trevlig samvaro även framgent. Kastration leder till matfixering och tyvärr inte så sällan övervikt, vilket snabbt blir livshotande i synnerhet för kortbenta hundar. Dessutom så blir hanhunden ointresserad av tikars löp och många gånger allmänt loj. Inte det bästa receptet, bättre att vara aktiv med sin hund och därmed även lära den att lyssna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en två år gammal hanhund (tax) som blir som tokig på andra hanhundar och biter dem, både när han springer lös och när han har koppel. Han används som jakthund. Hjälper det att kastrera den? Eller finns det något annat som hjälper?

Det som hjälper bäst är att socialisera honom med alla hundar och främst med äldre lugna hanhundar, vilket innebär att man går promenader tillsammans och samtidigt aktiverar sin hund med spår eller annat kul mentalt krävande jobb, låt inte hundarna komma i kontakt med varandra förrän ni är säkra på dem. Att er tax är så "stöddig"

låter mest som han själv blivit illa till tufsad och är rädd. Ge honom inte någon chans att bli påhoppad eller att själv göra det.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en siberian husky på 1 år och jag ska skaffa en schäfer som jag ska ha i mitt jobb och även som sällskapshund här hemma. Jag skaffar schäfern som valp. Min fråga är om schäfern och huskyn kommer gå bra ihop här hemma, eller är det nått speciellt jag ska tänka på? Båda är hanar. Min husky har inte så lätt för att lära sig saker och sedan hålla dem, är detta nått den nya valpen kan ta efter?

Du kan räkna med att det kan bli någon form av bråk när valpen närmar sig året. Förhindras enklast av att hundarna äter en och en, att vattenskålar finns på två ställen, att hundarna endast har tillgång till tuggben, när du är närvarande. Allmän koll på dem när valpen närmar sig året. Viktigt för att få god hundhållning är att aktivera sig var dag med sina hundar. Din husky har exempelvis behov av mycket rörelse och gärna drag.

Hälsningar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en 14 månaders hanhund, Fido, som precis har börjat bli könsmogen. Han reagerar på tikar, går runt och gnyr och vill onanera på allt som rör sig. Då vi bor på landet och har gott om plats har vi länge funderat på att skaffa en till hund. Vi tänkte då skaffa ytterligare en hanhund eftersom vi inte vill ha några valpar, iallafall inte just nu. Då vi inte har möjlighet att vara hemma med den nya hunden på heltid längre än 2 veckor vill vi ha en hund på mellan 5-15 månader, dvs rumsren och som klara att vara hem minst 3h själv med Fido. Det jag undrar är om det är dumt att köpa en till hanhund nu när Fido precis kommit in i "puberteten". Hur länge bör man i så fall vänta? Är det större chans att "matchningen" går bra om vi skaffar en 8 veckors-valp istället? Är det kanske dumt att ha två hanhundar tillsammans som inte är kastrerade? Om vi istället köper en tik finns det då något säkert sätt att undvika graviditeter? Jag vet att man kan ge katter p-piller, funkar det med hundar också?

Det är inte tid för er att skaffa ny hund nu, ni har först Fido att träna fostra och låta bli vuxen. En ny hund när Fido är kring fyra år kan gå bra och en hanhundsvalp då. Lyd mitt råd, så slipper ni binda ris åt egen rygg.

Hälsningar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag och min schäferhanne, nu snart 7 år har själva inga problem men har fått det av andras hundar. Min hund (hanne) har blivit påflugen och biten flera ggr under sin uppväxt då vi gått med koppel. Dessa hundar har givetvis varit lösa, utan inkallning. Jag har fått i ett par fall blåhålla min hund för att han 50 kg inte skall krossa den mindre hunden som gett sig på min. Nu tål han inte ens att en hanne bara vill nosa-min vill slåss direkt till följd av sina dåliga erfarenheter. Där jag bor struntar folk i att ha sina hundar i koppel, dom har heller ingen inkallning på dessa hundar eller kopplar inte upp när man ropar i förebyggande syfte. Trots att

koppellagen gäller. Promenaderna är inte trevliga alls, bara om man tar bilen till annat ställe varje gång. Man kan aldrig koppla av för det är då det kan sluta illa. Senast var det en pitbull och den o ägaren smet. Synd att ha fått sin hund förstörd. Vet inte om jag skall låta honom få stå upp mot den kommande lösa o slåss men då sliter han väl den i stycken o jag får betala trots min hund i koppel o den lös och den kommer fram trots mina "varningar". Är så less på detta-vad sjutton bör jag göra? Min hund blir ju nervös av detta o på helspänn, tror nästan alla hundar är illasinnade oavsett vad jag försöker träna på. Det är inte min första schäfer, men hela bostadsområdet är pest enligt polisen representerar vi över 50% av hund, enligt polisens statistik av anmälningar. Har ny en spray-laglig men även jag måste agera snabbt o va ständigt på min vakt. Hur tänker dessa hundägare, är dom inte rädda om sina hundar. Släpper fram sin hund att provocera min hund trots vad man säger. Vill inte att min blir biten mera eller att han biter någon själv vilket jag har otroligt lyckats hindra men på bekostnad av att han då blivit biten. Jag tycker inte att jag skall stå för ev kostnader om min hund blir påhoppad o d blir bråk m annan hund som är okopplad ,jag kan ju inte lyfta upp 50 kg heller. Men vi med speciellt större hundar som är "ilskna" enligt vissa (okunniga) som skall ta på oss skulden för vilka hundar vi har. Att be folk ha koppel bemöts av inget eller skratt eller du kan ha din hund i koppel osv!! Vilken inställning o respekt. Litar dessa stenhårt att jag kan hålla råkoll på min hund oavsett vad deras gör? Verkar så. Men obehagligt vore det även om min hann bita en hund. Jag skulle bli mycket rädd o ledsen. Precis som när min har blivit biten och fått åka till vet. Sprayen jag har skaffat finns på www.skunkspray.nu och den är laglig. Jag måste ju försvara min hund. Att jag skall träna min hund på möten är ingen stor ide längre eftersom dessa angrepp dyker upp när man minst anar det så han anser nu att bästa försvar är anfall och vill då försvara även mig. Jag har ju blivit en dålig ledare i hans ögon o han har tagit på sig rollen. Jag har 2 diskbrock, hinner inte mota-sparka bort hunden så lätt dom är låga o snabba. Har varit 2 vid ett tillfälle som dundrat på. Har hoppat in i "fighten" ändå o särat på dessa hundar med sparkar och slitit isär dom via hållit i nackskinnen då den andre ägaren varit så trög o handfallen att det kunnat sluta illa. Men är så trött så trött på detta. Skulle vilja sätta munkorg på min o låta han gå lös (kan gå fot-kommer på inkallning) men då kan han ju inte försvara sig alls om han blir attackerad igen. Så vad gör jag?

Ingen munkorg, tack. Släpp din hund de gånger du inte kan förhindra attack från annan hund. Åk varje dag med bilen till trevliga promenader och var där väldigt aktiv med din hund. Ställ krav på polisen att de måste agera mot detta hundsamhälle du har i ditt bostadsområde. Jag beklagar det du behöver uppleva, vilket är som du säger hemskt på alla plan. Men tänk på att din hund måste få rätten att försvara sig Om du inte kan förhindra att en annan hund kommer inpå och bråkar. Försök också att finna trevligt folk på dina andra promenader och sök äldre tikar som du kan gå på promenad med, de äldre "damerna" brukar ha en god och lugnande effekt på hund som har dåliga erfarenheter. All lycka till !

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**